

- การศึกษาสภาพปัญหาของนักศึกษาฝึกประสบการณ์วิชาชีพครูสาขาศิลปศึกษา
คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยรามคำแหง
กิตติมา เก่งเขตรกิจ เกียรติศักดิ์ ล้วนมงคล และอรอุมา สอนง่าย..... 1
- การพัฒนารูปแบบการมีส่วนร่วมของประชาชนในการพัฒนาท้องถิ่น
ปิยะนุช เงินคล้าย วังพัตร ภูพันธ์ศรี และวีณา พิงวิวัฒน์กุล..... 11
- การออกแบบสื่อมัลติมีเดียเพื่อการเรียนรู้รายสัปดาห์
พาริตา วิรุฬผล จันทนา อินสระ มารุต พิเชษฐวิทย์ กริธา ธรรมเจริญสถิต นวกรณ์ ศรีสรายุกุลวงศ์
พีระพล ชัชวาลย์ และภาณุวัฒน์ กาฬสิข..... 21
- การส่งเสริมวิถีชีวิตตามหลักเศรษฐกิจพอเพียงในชุมชนของกลุ่มผู้ใช้น้ำชลประทานบ้าน
ชำตาเรือ อำเภอบางบาล จังหวัดสุพรรณบุรี
พิมพ์กานต์ รัตน์ และชันทอง ใจดี..... 26
- Development of Language Games for Interdisciplinary Language Learning
Kitthitar Wattanakornpisarn and Songsri Soranastaporn..... 36
- การศึกษาแรงจูงใจและความพึงพอใจของนักท่องเที่ยวชาวจีนที่เดินทางมาชมการแสดง
แสดงสาวประเภทสองที่เมืองพัทยา จังหวัดชลบุรี
ZHANGWEI และชุติน แก้วพรรัตน์ 45

สถาบันวิจัยและพัฒนา
อาคารสุโขทัย ชั้น 12 มหาวิทยาลัยรามคำแหง
หัวหมาก บางกะปิ กรุงเทพมหานคร 10240
โทรศัพท์ 0-2310-8119 โทรสาร 0-2310-8696

สพ.18350

วารสารวิจัยรามคำแหง
มนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์

<http://www.rd.ru.ac.th>

วารสารวิจัยรามคำแหง

ฉบับมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์

ผู้จัดพิมพ์

มหาวิทยาลัยรามคำแหง

ที่ปรึกษาบรรณาธิการ

ผู้ช่วยศาสตราจารย์ วุฒิศักดิ์ ลาภเจริญทรัพย์
ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.บุญชาล ทองประยูร

อธิการบดีมหาวิทยาลัยรามคำแหง
รองอธิการบดีฝ่ายวิชาการและวิจัย

บรรณาธิการ

รองศาสตราจารย์ ดร.มณี อัครวานนท์

ผู้อำนวยการสถาบันวิจัยและพัฒนา

กองบรรณาธิการ

สาขาวิทยาศาสตร์
และเทคโนโลยี

ศาสตราจารย์ ดร.สนธิ อักษรแก้ว
ศาสตราจารย์ ดร.ประสาธ สืบคำ
ศาสตราจารย์ ดร.กฤษณะ สาคริก
ศาสตราจารย์ ดร.อภิชาติ สุขสำราญ
ศาสตราจารย์ ดร.งามผ่อง คงคาทิพย์
รองศาสตราจารย์ ดร.สุทัศน์ สุนันท์ประเสริฐ
รองศาสตราจารย์ ดร.อำนาจ มีเวที
รองศาสตราจารย์ ดร.ชัยณรงค์ คันทพนิต
รองศาสตราจารย์ ดร.มาลี ณ นคร
รองศาสตราจารย์ ดร.เจริญ นิตธรรมยง
รองศาสตราจารย์ ดร.วรรณมา ตั้งเจริญชัย
รองศาสตราจารย์ ดร.สมนึก บุญเกิด
รองศาสตราจารย์ ดร.ไทยถาวร เลิศวิทยาประสิทธิ์
ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.ธรรมศักดิ์ ยี่มีน
ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.วิมล จันทร์แจ่ม
ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.สุนันท์ ไรจนกิจ
ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.ปิตินันต์ กร้ามาต
ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.วรรณนที คงสง

สถาบันสิ่งแวดล้อมไทย
มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีสุรนารี
มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีสุรนารี
มหาวิทยาลัยรามคำแหง
มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์
มหาวิทยาลัยรามคำแหง
มหาวิทยาลัยเชียงใหม่
สถาบันคลังสมองแห่งชาติ
มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย
สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง
มหาวิทยาลัยรามคำแหง
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย
มหาวิทยาลัยรามคำแหง
มหาวิทยาลัยรามคำแหง
มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลธัญบุรี
มหาวิทยาลัยรามคำแหง
สถาบันบัณฑิตพัฒนบริหารศาสตร์
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย
มหาวิทยาลัยรามคำแหง
มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์
มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์
มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ
มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ
มหาวิทยาลัยรามคำแหง
มหาวิทยาลัยรามคำแหง
มหาวิทยาลัยรามคำแหง
มหาวิทยาลัยรามคำแหง
มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ
มหาวิทยาลัยรามคำแหง
มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์

สาขามนุษยศาสตร์
และสังคมศาสตร์

ศาสตราจารย์ ดร.บุญทัน ดอกไธสง
ศาสตราจารย์ ดร.สุภางค์ จันทวานิช
รองศาสตราจารย์ ดร.พงษ์ศักดิ์ พันธูลาภ
รองศาสตราจารย์ ดร.เสาวนีย์ สีขณวัฒน์
รองศาสตราจารย์ ดร.ชูชีพ พิพัฒนศิริ
รองศาสตราจารย์ ดร.ดุขฎิ โยเหลา
รองศาสตราจารย์ ดร.พรสุข พูนนิรันดร์
รองศาสตราจารย์ บุปผา บุญทิพย์
รองศาสตราจารย์ อนุกุล พลศิริ
รองศาสตราจารย์ เอมอร ดิสปัญญา
ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.บงกชรัตน์ เตชะไตรศักดิ์
ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.รวิจวน เปญจศิริ
ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.ทัศนวิมล ภู่อารีย์
อาจารย์ ดร.กรวิภา สรรพกิจจำนง
อาจารย์ ดร.สุขุมพร โยธาสุมุท

วารสารวิจัยรามคำแหง

ฉบับมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์

ฝ่ายจัดทำ	ผู้ช่วยศาสตราจารย์ พรชัย วงศ์วาสนา อาจารย์ ยิ่งยง เมฆลอย นางสาวสายพิน ริตมัต นางลักขิกา ขจัดภัย นางสาวฐนิตฐา ยิบพิกุล นางญนันทพร กลั่นเจริญ นางบุปผา เอี่ยมเจริญ นายอำนาจ สิงห์ตาลกง นางสาวแพรวไพไล เจริญสิทธิ์กองคำ นายวีระศักดิ์ มะประสิทธิ์ นางสาวรุจิราภรณ์ ปานแก้ว	ประธานฝ่ายจัดทำ กรรมการ กรรมการ กรรมการ กรรมการ กรรมการ กรรมการ กรรมการและเหรัญญิก กรรมการและเลขานุการ กรรมการและผู้ช่วยเลขานุการ กรรมการและผู้ช่วยเลขานุการ
-----------	---	--

วารสารวิจัยรามคำแหง ฉบับมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ รับพิจารณาและตีพิมพ์บทความวิจัยสาขาวิชาด้านมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์

กำหนดเผยแพร่ ออก 2 ฉบับต่อปี ตั้งแต่เดือนมกราคม – เดือนมิถุนายน, เดือนกรกฎาคม – เดือนธันวาคม

การเผยแพร่ มอบให้ห้องสมุดหน่วยงานรัฐบาล สถาบันการศึกษาในประเทศ

ข้อมูลการติดต่อ ฝ่ายจัดทำ
กองบรรณาธิการวารสารวิจัยรามคำแหง
สถาบันวิจัยและพัฒนา มหาวิทยาลัยรามคำแหง
อาคารสุโขทัย ชั้น 12 หัวมมาก บางกะปิ กรุงเทพฯ 10240
โทร. 02-310-8696
Email: ruresearch@ru.ac.th

พิมพ์ที่ สำนักพิมพ์มหาวิทยาลัยรามคำแหง

- บทความทุกบทความได้รับการตรวจสอบถูกต้องทางวิชาการโดยผู้ทรงคุณวุฒิ (peer review)
- มีผู้ทรงคุณวุฒิจากภายนอกประจำกองบรรณาธิการมากกว่าร้อยละ 50
- มีบทความจากนักวิชาการภายนอกลงตีพิมพ์ไม่น้อยกว่า ร้อยละ 50 ทุกฉบับ
- ข้อความและบทความในวารสารวิจัยรามคำแหงเป็นแนวคิดของผู้เขียน การตีพิมพ์บทความขึ้นเป็นความรับผิดชอบของผู้เขียน ไม่ใช่ความคิดเห็นและความรับผิดชอบของคณะผู้จัดทำ บรรณาธิการ กองบรรณาธิการและมหาวิทยาลัยรามคำแหง
- กองบรรณาธิการไม่สงวนสิทธิ์การคัดลอก แต่ควรอ้างอิงแหล่งที่มา

วารสารวิจัยรามคำแหง

ฉบับมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์

บทบรรณาธิการ

วารสารวิจัยรามคำแหง ฉบับนี้ เป็นวารสารวิจัยของมหาวิทยาลัยรามคำแหง โดยสถาบันวิจัยและพัฒนา ซึ่งได้ก้าวเข้าสู่ปีที่ 23 ฉบับที่ 1 มกราคม – มิถุนายน 2563 ซึ่งผ่านการประเมินคุณภาพวารสารวิชาการที่อยู่ในฐานข้อมูล TCI

การเปลี่ยนผ่านเข้าสู่ยุคดิจิทัล ที่เทคโนโลยีเข้ามามีผลกระทบต่อสังคมมนุษย์อย่างมาก และรวดเร็ว โดยเฉพาะสังคมไทยที่มีความซับซ้อนทั้งเรื่องอายุ ทัศนคติ ช่องว่างของระดับรายได้และความเหลื่อมล้ำในสังคม การนำเสนอบทความทางวิชาการ อาจเป็นช่องทางหนึ่งในการสื่อสารอย่างพินิจพิเคราะห์ ให้เห็นถึงปัญหาต่างๆ เพื่อนำไปสู่วิถีทางในแก้ไข คลื่นคล้ายปมปัญหาต่างๆ ของสังคมไทยได้อย่างค่อยเป็นค่อยไป ในช่วงเวลาแห่งการเปลี่ยนผ่านนี้

กองบรรณาธิการและฝ่ายจัดทำขอขอบพระคุณ ศูนย์ดัชนีการอ้างอิงวารสารไทย (TCI) กับความพยายามในการรักษามาตรฐานวารสารในประเทศไทยให้คงอยู่ในระดับนานาชาติ อันเป็นความก้าวหน้าทางวิชาการที่สำคัญของประเทศไทย และขอขอบคุณนักวิชาการ ผู้ทรงคุณวุฒิ และนักวิจัย ที่ให้เกียรติ ให้ความสนใจนำบทความอันทรงคุณค่าของท่านตีพิมพ์ในวารสารวิจัยรามคำแหง และหวังเป็นอย่างยิ่งว่าจะได้รับความไว้วางใจเช่นนี้ตลอดไป

ขอขอบพระคุณ
บรรณาธิการ

การศึกษาสภาพปัญหาของนักศึกษาฝึกประสบการณ์วิชาชีพครูสาขาศิลปศึกษา คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยรามคำแหง

The Study of the Problems of Pre-Service Teachers of Art Education at the Faculty of Education, Ramkhamhaeng University

กิตติมา เก่งเขตรกิจ¹ เกียรติศักดิ์ ล้วนมงคล² และอรอุมา สอนงาย³

บทคัดย่อ

การวิจัยเรื่องนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาสภาพปัญหาของนักศึกษาฝึกประสบการณ์วิชาชีพครูสาขาศิลปศึกษา คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยรามคำแหง ภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2562 เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยเป็นแบบสอบถามแบ่งออกเป็น 3 ส่วน คือ ส่วนที่ 1 ข้อมูลทั่วไปของนักศึกษาฝึกประสบการณ์วิชาชีพครูสาขาศิลปศึกษา ส่วนที่ 2 คือ แบบสอบถามปัญหาการฝึกประสบการณ์วิชาชีพครูสาขาศิลปศึกษาเป็นแบบมาตราส่วนประมาณค่า และส่วนที่ 3 ความคิดเห็นอื่นๆ เกี่ยวกับการฝึกประสบการณ์วิชาชีพครู ผลการวิจัยสรุปได้ดังนี้ ด้านที่ 1 ด้านปัจจัยที่ส่งผลต่อการปฏิบัติงาน พบว่า ปัญหาที่พบมากที่สุด คือ การปฏิบัติกิจกรรมร่วมกับโรงเรียน ($\bar{X}=4.11$) ด้านที่ 2 ด้านผู้เรียน พบว่า ปัญหาที่พบมากที่สุด คือ ความสนใจของผู้เรียนต่อสื่อการเรียนรู้ ($\bar{X}=3.89$) ด้านที่ 3 ด้านภาระงานครู พบว่า ปัญหาที่พบมากที่สุด คือ มีการร่วมกิจกรรมของโรงเรียน ($\bar{X}=4.44$) ความคิดเห็นอื่นๆ ที่ส่งผลต่อการฝึกประสบการณ์วิชาชีพครูของนักศึกษาสาขาวิชาศิลปศึกษา พบว่า นักศึกษาสาขาวิชาศิลปศึกษา มีความคิดเห็นเกี่ยวกับการขาดแคลนผู้สอนในกลุ่มสาระการเรียนรู้ที่ตรงสาขา เนื่องจากในโรงเรียนมีกลุ่มสาระการเรียนรู้ศิลปะที่ประกอบด้วยสาระทัศนศิลป์ ดนตรี นาฏศิลป์ นักศึกษาได้รับมอบหมายจากครูพี่เลี้ยงให้ช่วยสอนในวิชาหรือสาระที่ไม่ตรงกับสาขาตนเอง

คำสำคัญ: นักศึกษาสาขาวิชาศิลปศึกษา การฝึกประสบการณ์วิชาชีพครู

ABSTRACT

In this research investigation, the researcher examines the problems of pre-service teachers of Art Education at the Faculty of Education, Ramkhamhaeng University in the first semester of the academic year 2019. The research instrument was a three-part questionnaire. Part One was the demographic data of the teachers under study. Part Two was a rating scale questionnaire eliciting problems related to field experience in the teaching profession of Art Education. Part Three concerned other opinions regarding field experience in the teaching profession. Findings are as follows. The first aspect was the factor affecting performance. The problem found at the highest level was the activities performed in a school ($M = 4.11$). The second aspect

¹ ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ภาควิชาหลักสูตรและการสอน คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยรามคำแหง

² อาจารย์ ภาควิชาหลักสูตรและการสอน คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยรามคำแหง

³ อาจารย์ โรงเรียนสาริตถ์มหาวิทยาลัยรามคำแหง (ฝ่ายมัธยม) คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยรามคำแหง

was the students. The problem found at the highest level was the students' lack of interest in learning media (M = 3.89). The third aspect was the teachers' workload. The problem found at the highest level was participation in school activities (M = 4.44). An opinion affecting the field experience of the teachers under investigation were that they were of the opinion that there was a lack of teachers in the field of Art Education. The school had an art learning area consisting of visual arts, music, and performing arts. However, pre-service teachers were assigned by their mentors to teach subjects or learning areas that were not relevant to their majors.

Keywords: Art Education Students, Field Experience in Teaching Profession

บทนำ

คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยรามคำแหง เป็นสถาบันอุดมศึกษาระดับปริญญาตรีที่เปิดโอกาสทางการศึกษา มีปรัชญาและวัตถุประสงค์ในการจัดการศึกษา คือ เน้นการผลิตบัณฑิตให้มีคุณภาพทั้งด้านวิชาการและวิชาชีพ มีความรู้คู่-คุณธรรม มีจิตสำนึกที่ดีต่อการประกอบวิชาชีพครู มีความคิดริเริ่มสร้างสรรค์ มีความมั่นคงทางอารมณ์ มีความเป็นผู้นำ มีความรู้ทักษะ และความสามารถที่เป็นประโยชน์ เพื่อการพัฒนาสังคม ชุมชนและประเทศชาติ (ภาควิชาหลักสูตรและการสอน, 2562)

โดยภาควิชาหลักสูตรและการสอน คณะศึกษาศาสตร์เป็นหน่วยงานที่มีการจัดหลักสูตรศึกษาศาสตรบัณฑิต- หลักสูตร 5 ปี ซึ่งผลิตครูครอบคลุมในหลายสาขาสอดคล้องกับสาขาวิชาที่เปิดการเรียนการสอนในโรงเรียน สาขาศิลปศึกษาเป็นสาขาวิชาที่มีความสำคัญในการจัดการศึกษาขั้นพื้นฐานในโรงเรียน เนื่องจากศิลปศึกษาเป็นวิชาที่ช่วยพัฒนาผู้เรียนให้มีความคิดสร้างสรรค์ มีจินตนาการ มีสุนทรียภาพซึ่งมีผลต่อการพัฒนาคุณภาพชีวิตของมนุษย์ กิจกรรมทางศิลปะช่วยพัฒนาผู้เรียนทั้งด้านร่างกาย จิตใจ สติปัญญา อารมณ์ สังคม ส่งเสริมให้ผู้เรียนมีความเชื่อมั่นในตนเองอันเป็นพื้นฐานในการศึกษาต่อหรือประกอบอาชีพได้ อริยพร (2550) กล่าวถึงความสำคัญของศิลปศึกษาว่า สาขาวิชาศิลปศึกษา (Art Education) เป็นสาขาวิชาหนึ่งทางด้านการศึกษามีลักษณะเป็นวิชาชีพเฉพาะ นั่นคือ มีศาสตร์ทางด้านศิลปะ (Art) และศาสตร์ทางด้าน

การศึกษา (Education) บูรณาการลักษณะเด่นทั้งสองศาสตร์รวมกันอยู่ในสาขาวิชาศิลปศึกษา และเป็นสาขาวิชาที่จำเป็นและสอดคล้องต่อการผลิตครูในหลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐานซึ่งมีสาระการเรียนรู้ศิลปะเป็น 1 ใน 8 กลุ่มสาระของหลักสูตรระดับการศึกษาขั้นพื้นฐาน ดังนั้น คุณภาพของผู้เรียนในวัยเยาว์จะได้รับอิทธิพลโดยตรงจากการที่ได้รับการสอนจากครูศิลปะที่มีคุณภาพ

การจัดการเรียนการสอนของหลักสูตรศึกษาศาสตรบัณฑิต มีทั้งภาคทฤษฎีและภาคปฏิบัติในกลุ่มวิชาชีพครู และกลุ่มวิชาเฉพาะสาขา โดยในปีสุดท้ายของหลักสูตรนักศึกษาจะต้องออกฝึกประสบการณ์วิชาชีพในสถานศึกษาจำนวน 12 หน่วยกิต โดยแบ่งเป็นภาคการศึกษาละ 6 หน่วยกิต การฝึกประสบการณ์วิชาชีพครูถือเป็นหัวใจสำคัญของหลักสูตรการผลิตครู เนื่องจากนักศึกษาต้องนำความรู้ ทักษะ เจตคติที่บ่มเพาะมาตลอดหลักสูตรนำไปสู่การปฏิบัติจริงในสถานศึกษาซึ่งถือเป็นเกณฑ์การผลิตบัณฑิตครูที่เป็นมาตรฐานสำคัญขององค์การวิชาชีพอย่างคุรุสภา กระทรวงศึกษาธิการ (คุรุสภา, 2562)

ทางภาควิชาหลักสูตรและการสอนมีข้อปฏิบัติของนักศึกษาฝึกประสบการณ์วิชาชีพ เช่น การปฏิบัติตามระเบียบข้อบังคับของโรงเรียนที่ฝึกประสบการณ์วิชาชีพ ปฏิบัติงานในโรงเรียนตลอดวัน มาเฉพาะชั่วโมงสอนไม่ได้ มีปฏิสัมพันธ์ที่ดีต่อผู้ร่วมงาน และบุคลากรฝ่ายต่างๆ ของโรงเรียน เป็นต้น (จันทร์ชัย และคณะ, 2558)

จากการที่คณะผู้วิจัยได้สนทนากับนักศึกษาฝึกประสบการณ์วิชาชีพครู สาขาศิลปศึกษา คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยรามคำแหง ในวิชาสัมมนาการสอนซึ่งจัดให้นักศึกษาได้มาสัมมนาแลกเปลี่ยนข้อมูลในการฝึกประสบการณ์วิชาชีพครูโรงเรียนเครือข่าย ซึ่งนักศึกษาได้ออกฝึกประสบการณ์วิชาชีพครูไปแล้วจำนวน 2 สัปดาห์ พบว่า นักศึกษาประสบปัญหาในการฝึกประสบการณ์วิชาชีพในหลายด้าน เช่น ปัญหาด้านผู้เรียน ปัญหาด้านการสอน ปัญหาการควบคุมชั้นเรียน และปัญหาอื่นๆ สนธิ และคณะ (2560) กล่าวถึงปัญหา ของนักศึกษาฝึกประสบการณ์วิชาชีพครูสาขาวิชาสังคมศึกษาของคณะครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏพิบูล เช่น ด้านผู้เรียน การเตรียมการสอนปัญหา การจัดทำสื่อและอุปกรณ์การสอน การควบคุมชั้นเรียนปัญหา เป็นต้นปัญหาที่เกิดขึ้นสะท้อนให้เห็นว่าการเตรียมประสบการณ์และความพร้อมให้กับนักศึกษาก่อนออกฝึกประสบการณ์วิชาชีพ นั้นควรได้รับการพัฒนาปรับปรุงให้มีประสิทธิภาพสอดคล้องกับสภาพความเป็นจริงและตอบสนองต่อ ความต้องการของนักศึกษามากยิ่งขึ้น

รัฐพล และคณะ (2561) กล่าวว่า การปฏิบัติงานของนักศึกษาขณะออกฝึกประสบการณ์วิชาชีพครูถือว่าเป็นการเตรียมตัวสู่อาชีพครู ซึ่งมีประสบการณ์ในการจัดการเรียนรู้น้อย ต้องการได้รับการฝึกประสบการณ์วิชาชีพครูเต็มรูปแบบ ทั้งงานสอนและงานต่างๆ โดยอาศัยการประสานความร่วมมือระหว่างครูพี่เลี้ยงและอาจารย์นิเทศก์ต้องกำกับ ดูแล และส่งเสริมให้นักศึกษาได้เรียนรู้กระบวนการความเป็นครูอย่างสมบูรณ์ ทั้งนี้เพื่อเตรียมตัวให้นักศึกษาออกสู่การทำงานบริการวิชาชีพครูในสังคมที่รองรับการตอบสนองการเป็นแบบอย่างที่ดีของผลผลิตจากสถาบันอุดมศึกษา

ด้วยเหตุนี้คณะผู้วิจัยจึงเห็นความจำเป็นที่จะต้องวิจัยศึกษาสภาพปัญหาในการฝึกประสบการณ์วิชาชีพครูของนักศึกษาสาขาศิลปศึกษา เพื่อที่จะได้ทราบถึงปัญหาและความต้องการของนักศึกษาซึ่งจะนำไปสู่การหาแนวทางการแก้ปัญหาและพัฒนา นักศึกษาฝึกประสบการณ์วิชาชีพครูให้มีประสิทธิภาพ โดยการศึกษาสภาพปัญหาครั้งนี้ใช้วิธีการเก็บข้อมูลจากแบบสอบถามนักศึกษาฝึกประสบการณ์วิชาชีพครู สาขาศิลปศึกษา ในโรงเรียนเครือข่ายของมหาวิทยาลัย

รามคำแหง การศึกษาในครั้งนี้จะเป็นประโยชน์ต่อคณะศึกษาศาสตร์ที่เป็นหน่วยงานในการผลิตบัณฑิตครูให้มีคุณภาพตอบสนองต่อความต้องการของสังคมและ และมีส่วนในการพัฒนาคุณภาพของประชากรในประเทศ

วัตถุประสงค์

ศึกษาสภาพปัญหาของนักศึกษาฝึกประสบการณ์วิชาชีพครู สาขาศิลปศึกษา

ขอบเขต

1) ตัวแปรที่ศึกษา

ตัวแปรต้น คือ ตัวแปรต้น คือ เพศ อายุ วิชาที่ได้รับมอบหมาย ภาระงานครู

ตัวแปรตาม คือ ปัญหาการฝึกประสบการณ์วิชาชีพครู

2) ขอบเขตการวิจัย

การวิจัยครั้งนี้ทำการศึกษาเฉพาะ นักศึกษาฝึกประสบการณ์วิชาชีพครู สาขาศิลปศึกษา ในภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2562

วิธีดำเนินการวิจัย

1. ประชากร

นักศึกษาฝึกประสบการณ์วิชาชีพครู ภาควิชาหลักสูตรและการสอน 14 สาขา ภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2562 จำนวน 518 คน

กลุ่มตัวอย่าง

นักศึกษาฝึกประสบการณ์วิชาชีพครู สาขาศิลปศึกษา จำนวน 18 คน

2. วิธีการสุ่มตัวอย่าง

โดยใช้วิธีการเลือกกลุ่มตัวอย่างแบบเจาะจง (Purposive sampling) เนื่องจากคณะผู้วิจัยเป็นผู้รับผิดชอบหลักสูตรศึกษาศาสตรบัณฑิต สาขาศิลปศึกษา จึงต้องการศึกษาสภาพปัญหาของนักศึกษาฝึกประสบการณ์วิชาชีพครูในสาขานี้

3. เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

แบบสอบถาม ความคิดเห็น เรื่อง การศึกษาสภาพปัญหาของนักศึกษาฝึกประสบการณ์วิชาชีพครู สาขาศิลปศึกษา คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยรามคำแหง ประกอบด้วย 3 ส่วนคือ

ส่วนที่ 1 ข้อมูลทั่วไปของนักศึกษาฝึกประสบการณ์วิชาชีพครู สาขาศิลปศึกษา คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยรามคำแหง ลักษณะคำถามเป็นแบบเลือกตอบ (Check List) ประกอบด้วยเพศและอายุ

ส่วนที่ 2 การศึกษาสภาพปัญหาของนักศึกษาฝึกประสบการณ์วิชาชีพครู สาขาศิลปศึกษา คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยรามคำแหง ลักษณะคำถามเป็นแบบมาตราส่วนประมาณค่า (Rating Scale) ประกอบด้วย 3 ด้าน คือ ด้านปัจจัยที่ส่งผลต่อการปฏิบัติงาน ด้านผู้เรียน และด้านภาระงานครู

ส่วนที่ 3 สภาพปัญหาหรือความคิดเห็นอื่นๆ ที่ส่งผลต่อการฝึกประสบการณ์วิชาชีพครูของนักศึกษาสาขาวิชาศิลปศึกษา คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยรามคำแหง คำถามเป็นลักษณะปลายเปิด

4. การตรวจสอบคุณภาพเครื่องมือ

ผู้วิจัยหาความเที่ยงตรง (Validity) ของเครื่องมือด้วยการหาค่า IOC จากนั้นจึงหาความเชื่อมั่น (Reliability) โดยใช้ Cronbach's Alpha Coefficient ค่า $r = .914$ (สุวิมล, 2546)

5. วิธีรวบรวมข้อมูลและสถิติที่ใช้ในการการวิเคราะห์ข้อมูล

1) ผู้วิจัยได้ทำการสร้างเครื่องมือวิจัย เรื่อง การศึกษาสภาพปัญหาของนักศึกษาฝึกประสบการณ์วิชาชีพครู สาขาศิลปศึกษา คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยรามคำแหง และหาคุณภาพของเครื่องมือด้วยการหาความเที่ยงตรงและความเชื่อมั่น

2) ยื่นโครงร่างวิจัยต่อคณะอนุกรรมการจริยธรรมการวิจัยและจรรยาบรรณทางวิชาการ ของมหาวิทยาลัยรามคำแหง เพื่อขอการรับรองด้านจริยธรรมการวิจัยในมนุษย์

3) ดำเนินการติดต่อขอเก็บข้อมูลกับนักศึกษาฝึกประสบการณ์วิชาชีพครู สาขาศิลปศึกษา คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยรามคำแหง

4) ทำการสุ่มตัวอย่างจากนั้นขอพบกลุ่มตัวอย่างและทำการชี้แจงทุกประสงค์เพื่อขอทำการวิจัย

พร้อมทั้งกำหนดวันเวลาสถานที่ที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูลรวมทั้งขั้นตอนต่างๆ ในการทดลองให้ผู้เข้าร่วมการทดลองได้รับทราบและลงนามยินยอมขอรับการวิจัย

5) ดำเนินการเก็บข้อมูลวิจัยตามแผนการวิจัย

6) นำข้อมูลที่ได้จากการทดสอบมาวิเคราะห์และแปลผลในรูปแบบเรียงความ

6. สถิติที่ใช้ในการการวิเคราะห์ข้อมูล

ส่วนที่ 1 ข้อมูลทั่วไปของนักศึกษาฝึกประสบการณ์วิชาชีพครู สาขาศิลปศึกษา คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยรามคำแหง โดยการหาค่าความถี่และร้อยละ

ส่วนที่ 2 การศึกษาสภาพปัญหาของนักศึกษาฝึกประสบการณ์วิชาชีพครู สาขาศิลปศึกษา คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยรามคำแหง โดยการหาค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน

ส่วนที่ 3 สภาพปัญหาหรือความคิดเห็นอื่นๆ ที่ส่งผลต่อการฝึกประสบการณ์วิชาชีพครูของนักศึกษาสาขาวิชาศิลปศึกษา คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยรามคำแหงโดยการสรุปความจากข้อคิดเห็นของผู้ตอบแบบสอบถาม

ผลการวิจัย

ผลการวิจัยตอนที่ 1 ข้อมูลทั่วไปของนักศึกษาฝึกประสบการณ์วิชาชีพครู สาขาศิลปศึกษา ตารางที่ 1 ข้อมูลทั่วไปของจำแนกตามเพศ

	ข้อมูลทั่วไป	ความถี่	ร้อยละ
เพศ	ชาย	7	38.9
	หญิง	11	61.1
	รวม	18	100

ตารางที่ 1 แสดงให้เห็นว่านักศึกษาฝึกประสบการณ์วิชาชีพครู สาขาศิลปศึกษา คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยรามคำแหง ภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2562 ส่วนใหญ่เป็นเพศหญิงคิดเป็นร้อยละ 61.1 และเพศชายคิดเป็นร้อยละ 38.9

ตารางที่ 2 ข้อมูลทั่วไปของจำแนกตามอายุ

	ข้อมูลทั่วไป	ความถี่	ร้อยละ
อายุ	20-25 ปี	8	44.4
	26 ปีขึ้นไป	10	55.6
	รวม	18	100

ตารางที่ 2 แสดงให้เห็นว่านักศึกษาฝึกประสบการณ์วิชาชีพครู สาขาศิลปศึกษา คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยรามคำแหง ภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2562 มีอายุอยู่ในช่วง 26 ปีขึ้นไปคิดเป็นร้อยละ 55.6 และ 20-25 ปี คิดเป็นร้อยละ 44.4

ตารางที่ 3 ด้านปัจจัยที่ส่งผลต่อการปฏิบัติงาน

ข้อที่	รายการ	$\bar{X}$	S.D.	ความหมาย
1	ความเหมาะสมในการเดินทางจากที่พักมาโรงเรียน	3.33	1.19	ปานกลาง
2	ความเหมาะสมของสถานที่ตั้งของโรงเรียน	3.56	1.10	ปานกลาง
3	ความเหมาะสมของสถานที่ภายในโรงเรียน ห้องพัก	3.56	1.10	ปานกลาง
4	ความเหมาะสมห้องเรียนกับวิชาที่ได้รับมอบหมาย	3.67	1.19	ปานกลาง
5	การจัดเวลาในการปฏิบัติงานประจำวันอย่างเหมาะสม	3.67	1.08	ปานกลาง
6	การปรับตัวกับบุคลากรในโรงเรียน	3.78	1.40	ปานกลาง
7	การทำงานร่วมกับครูพี่เลี้ยง	3.83	1.50	ปานกลาง
8	การทำงานร่วมกับเพื่อนฝึกสอน	3.89	1.45	ปานกลาง
9	การทำงานร่วมกับกลุ่มสาระการเรียนรู้	3.83	1.42	ปานกลาง
10	การปฏิบัติกิจกรรมร่วมกับโรงเรียน	4.11	1.13	มาก
เฉลี่ยรวมด้านปัจจัยที่ส่งผลต่อการปฏิบัติงาน		3.72	1.26	ปานกลาง

ตารางที่ 3 แสดงให้เห็นว่าปัญหาของนักศึกษาฝึกประสบการณ์วิชาชีพครู สาขาศิลปศึกษา คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยรามคำแหง ภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2562 ด้านปัจจัยที่ส่งผลต่อการปฏิบัติงาน พบว่า ปัญหาที่พบบ่อยมากที่สุด คือ การปฏิบัติ

กิจกรรมร่วมกับโรงเรียน ($\bar{X}=4.11$) รองลงมาคือ การทำงานร่วมกับเพื่อนฝึกสอน ($\bar{X}=3.89$) และการทำงานร่วมกับครูพี่เลี้ยง ($\bar{X}=3.88$) การทำงานร่วมกับกลุ่มสาระการเรียนรู้ ($\bar{X}=3.83$)

ตารางที่ 4 ด้านผู้เรียน

ข้อที่	รายการ	$\bar{X}$	S.D.	ความหมาย
2.1	ความสนใจต่อผู้สอนในฐานะนักศึกษาฝึกประสบการณ์วิชาชีพครู	3.72	0.83	ปานกลาง
2.2	ความสนใจของผู้เรียนต่อเนื้อหาวิชา	3.61	0.78	ปานกลาง
2.3	ความสนใจของผู้เรียนต่อกิจกรรมการเรียนรู้	3.72	0.89	ปานกลาง
2.4	ความสนใจของผู้เรียนต่อสื่อการเรียนรู้	3.89	0.83	ปานกลาง
2.5	มีทักษะการปฏิบัติ/สร้างผลงาน	3.50	0.92	ปานกลาง
2.6	มีวัสดุ อุปกรณ์สำหรับปฏิบัติ	3.17	1.04	ปานกลาง
2.7	การสร้างผลงานตามกำหนดเวลา	3.39	0.98	ปานกลาง
2.8	ผลงานเป็นไปตามเกณฑ์การประเมินผล	3.11	0.76	ปานกลาง
2.9	การปรับปรุง แก้ไขผลงานตามที่ครูแนะนำ	3.33	0.84	ปานกลาง
2.10	ความพร้อมของวัสดุ อุปกรณ์ ต่อการใช้งาน	3.39	1.14	ปานกลาง
	เฉลี่ยรวมด้านผู้เรียน	3.48	0.90	ปานกลาง

ตารางที่ 4 แสดงให้เห็นว่าปัญหาของนักศึกษาฝึกประสบการณ์วิชาชีพครู สาขาศิลปศึกษา คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยรามคำแหง ภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2562 ด้านผู้เรียน พบว่า ปัญหาที่พบบ่อยมากที่สุด คือ ความสนใจของผู้เรียนต่อสื่อการเรียนรู้

($\bar{X}=3.89$) รองลงมา คือ ความสนใจต่อผู้สอนในฐานะนักศึกษาฝึกประสบการณ์วิชาชีพครู ($\bar{X}=3.72$) และความสนใจของผู้เรียนต่อกิจกรรมการเรียนรู้ ($\bar{X}=3.72$)

ตารางที่ 5 ด้านภาระงานครู

ข้อที่	รายการ	$\bar{X}$	S.D.	ความหมาย
3.1	มีการเตรียมการสอน	3.78	0.73	ปานกลาง
3.2	มีความเข้าใจในโครงสร้างรายวิชาที่ได้รับมอบหมาย	3.83	0.71	ปานกลาง
3.3	มีทักษะในการจัดทำแผนการเรียนรู้ตามรูปแบบของโรงเรียน	3.72	1.02	ปานกลาง
3.4	มีทักษะในการจัดกิจกรรมการเรียนรู้	3.89	0.68	ปานกลาง
3.5	มีการควบคุมชั้นเรียน	3.61	0.92	ปานกลาง
3.6	มีการจัดทำสื่อการเรียนรู้	3.89	0.96	ปานกลาง
3.7	มีการใช้การวัดและประเมินผลการเรียนรู้ที่เหมาะสม	3.39	1.04	ปานกลาง
3.8	มีการสร้างบรรยากาศที่ส่งเสริมการเรียนรู้	3.67	0.84	ปานกลาง
3.9	มีการปฏิบัติหน้าที่ในโรงเรียนนอกเหนืองานสอน	4.22	0.88	มาก
3.10	มีการร่วมกิจกรรมของโรงเรียน	4.44	0.70	มาก
เฉลี่ยรวมด้านภาระงานครู		3.84	0.85	ปานกลาง

ตารางที่ 5 แสดงให้เห็นว่าปัญหาของนักศึกษาฝึกประสบการณ์วิชาชีพครู สาขาศิลปศึกษาคณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยรามคำแหง ภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2562 ด้านภาระงานครู พบว่า ปัญหาที่พบมากที่สุด คือ มีการร่วมกิจกรรมของโรงเรียน ($\bar{X}=4.44$) รองลงมา คือ มีการปฏิบัติหน้าที่ในโรงเรียนนอกเหนืองานสอน ($\bar{X}=4.22$) และมีการจัดทำสื่อการเรียนรู้ ($\bar{X}=3.89$) ทักษะในการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ ($\bar{X}=3.89$) ผลการวิจัยตอนที่ 3 สภาพปัญหาหรือความคิดเห็นอื่นๆ ที่ส่งผลต่อการฝึกประสบการณ์วิชาชีพครูของนักศึกษาสาขาวิชาศิลปศึกษา จากผลการศึกษาข้อเสนอแนะที่เกี่ยวข้องกับสภาพปัญหาหรือความคิดเห็นอื่นๆ ที่ส่งผลต่อการฝึกประสบการณ์วิชาชีพครูของนักศึกษาสาขาวิชาศิลปศึกษา ภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2562 พบว่า นักศึกษาสาขาวิชาศิลปศึกษา มีความคิดเห็นเกี่ยวกับการขาดแคลนผู้สอนในกลุ่มสาระการเรียนรู้ที่ตรงสาขา เนื่องจากในโรงเรียนมีกลุ่มสาระการเรียนรู้ศิลปะ ที่ประกอบด้วยสาระทัศนศิลป์ ดนตรี นาฏศิลป์ นักศึกษาได้รับมอบหมายจากครูพี่เลี้ยงให้ช่วยสอนในวิชาหรือสาระที่ไม่ตรงกับสาขาตนเอง

สรุปและวิจารณ์ผล

การศึกษา เรื่อง การศึกษาสภาพปัญหาของนักศึกษาฝึกประสบการณ์วิชาชีพครู สาขาศิลปศึกษาคณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยรามคำแหง มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาสภาพปัญหาของนักศึกษาฝึกประสบการณ์วิชาชีพครู สาขาศิลปศึกษา โดยสามารถอภิปรายผลได้ ดังนี้

1. ผลการศึกษาสภาพปัญหาของนักศึกษาฝึกประสบการณ์วิชาชีพครูสาขาศิลปศึกษา ภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2562 ด้านปัจจัยที่ส่งผลต่อการปฏิบัติงาน เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่า ปัญหาการปฏิบัติงานกิจกรรมร่วมกับโรงเรียนมากที่สุด สอดคล้องกับงานวิจัยของสุนทร และคณะ (2560) ว่า นักศึกษาฝึกประสบการณ์วิชาชีพครูต้องการเวลาจัดกิจกรรมการเรียนการสอนมากขึ้น เนื่องจากบางโรงเรียนให้ทำกิจกรรมต่างๆ ที่ไม่ได้เกี่ยวข้องกับงานวิชาการมากเกินไป ทำให้บางครั้งสอนไม่ทันตามแผนการจัดการเรียนรู้ ปัญหารองลงมาคือ การทำงานร่วมกับเพื่อนฝึกสอน การปรับตัวบุคลิกภาพในโรงเรียน ซึ่งมักเป็นปัญหาที่นักศึกษาฝึกประสบการณ์วิชาชีพโดยเฉพาะการฝึกประสบการณ์วิชาชีพครู 1 พบโดยประวีณา (2559) ศึกษาแนวทางการพัฒนานักศึกษาฝึกประสบการณ์วิชาชีพครูเกี่ยวกับการแก้ปัญหาด้านการเตรียมการสอน ด้านครูพี่เลี้ยง และด้านโรงเรียนฝึก

ปฏิบัติการวิชาชีพครูว่า ก่อนที่จะเริ่มปฏิบัติการสอน ควรให้นักศึกษาเข้าไปพบหัวหน้ากลุ่มสาระ และครูพี่เลี้ยง เพื่อทำความเข้าใจกับหลักสูตรสถานศึกษารูปแบบแผนการจัดการเรียนรู้ ต้องมีการเตรียมแผนสำรองรองรับกรณีที่มิกิจกรรม สำหรับโรงเรียนที่ให้นักศึกษาสอนวิชาอื่นๆ ที่ไม่ถนัด โรงเรียนควรชี้แจงระเบียบหน้าที่ฝ่ายต่างๆ ที่เกี่ยวข้องอย่างชัดเจน

2. ผลการศึกษาสภาพปัญหาของนักศึกษาฝึกประสบการณ์วิชาชีพครูสาขาศิลปศึกษา ภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2562 ด้านผู้เรียน เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่า ปัญหาด้านความสนใจของผู้เรียนต่อสื่อการเรียนรู้มากที่สุด เนื่องจากสาขาศิลปศึกษามีทั้งภาคทฤษฎีและปฏิบัติ เช่น การวาดภาพระบายสี ต้องใช้วัสดุ อุปกรณ์ การวาดภาพระบายสี และต้องอาศัยสื่อการเรียนรู้มาขยายความรู้ความเข้าใจของผู้เรียนนำไปสู่การสร้างสรรค์ผลงาน ดังนั้น การมีสื่อการเรียนรู้ที่หลากหลายจะช่วยสร้างความสนใจให้กับผู้เรียนได้สุพจน์ และจุมพล (2555) กล่าวถึงการจัดการเรียนรู้สาระทัศนศิลป์แบบผสมผสานส่งผลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนและความพึงพอใจของผู้เรียนไว้ว่า การสอนผสมผสาน ได้แก่ การบรรยาย การใช้ทักษะกระบวนการกลุ่ม การปฏิบัติ ใช้สื่อการเรียนรู้ที่หลากหลายจากห้องปฏิบัติการทางศิลปะ จากภาพถ่ายจากการสืบค้นทางอินเทอร์เน็ต และการใช้สื่อคอมพิวเตอร์ช่วยสอน การใช้วิธีสอนและสื่อที่หลากหลายจึงเป็นแรงกระตุ้นให้ผู้เรียนเกิดปฏิกิริยาตอบสนองความคิดได้ดี ปัญหารองลงมาคือ ความสนใจต่อผู้สอนในฐานะนักศึกษาฝึกประสบการณ์วิชาชีพครู และความสนใจของผู้เรียนต่อกิจกรรมการเรียนรู้ เนื่องจากผู้สอนเป็นนักศึกษาฝึกประสบการณ์วิชาชีพหรือฝึกสอนดังนั้นถือเป็นงานท้าทายของนักศึกษาที่จะจัดการเรียนการสอนที่สะท้อนความรู้ความเข้าใจตามที่ตนเองเรียนมา Kit (1998) กล่าวว่า สิ่งสำคัญสำหรับครูฝึกหัด ที่มีความเชื่อด้านการสอนและการเรียนรู้ทางศิลปะซึ่งเกิดจากประสบการณ์ในชั้นเรียนนั้น คือ การจัดการเรียนการสอนศิลปะให้กับผู้ที่ไม่มีความรู้เฉพาะทางศิลปะเช่นเดียวกันกับศิลปินให้มีทักษะทางศิลปะได้ การฝึกประสบการณ์วิชาชีพจริงในโรงเรียนจึงถือเป็นการสร้างประสบการณ์ทางการสอนให้กับนักศึกษาข้อที่

เป็นปัญหาน้อยที่สุด คือ ผู้เรียนมีวัสดุ อุปกรณ์สำหรับปฏิบัติ

3. ผลการศึกษาสภาพปัญหาของนักศึกษาฝึกประสบการณ์วิชาชีพครูสาขาศิลปศึกษา ภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2562 ด้านภาระงานครู เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่า นักศึกษาฝึกประสบการณ์วิชาชีพครูสาขาศิลปศึกษามีปัญหาการปฏิบัติหน้าที่ในโรงเรียนนอกเหนืองานสอน เนื่องจากนักศึกษาฝึกประสบการณ์วิชาชีพครูมีภาระงานเช่นเดียวกันกับครูประจำการทำให้มีภาระงานอื่นมากและส่งผลกระทบต่องานสอน สอดคล้องกับงานวิจัยของพรทิพย์ (2558) กล่าวถึง ประสิทธิภาพของครูในสังกัดสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐานว่า การใช้เวลาปฏิบัติภาระงานด้านการพัฒนาคุณภาพการศึกษาของโรงเรียนส่งผลต่อประสิทธิภาพการสอนของครูในทางลบ เนื่องจากภาระงานครูมีภาระงานนอกเหนือจากการจัดการเรียนการสอน เช่น การเข้าเวร งานธุรการ งานพัสดุ งานทะเบียน งานฝ่ายปกครอง เอกสารประเมิน งานประชุม งานอบรม ปัญหารองลงมา คือ การสร้างบรรยากาศที่ส่งเสริมการเรียนรู้ ซึ่งจากการศึกษาของบรรจงจิต (2551) ศึกษาเรื่องบรรยากาศในการจัดการเรียนรู้ในกลุ่มสาระการเรียนรู้ศิลปะพบว่า การสร้างบรรยากาศให้เกิดสุนทรีย์ภาพและบรรยากาศส่วนใหญ่อดี โดยการจัดการเรียนรู้ส่งผลต่อการพัฒนาทางด้านจิตใจ ทำให้ผ่อนคลายความเครียด มีความสุขมากขึ้น รับรู้ถึงความงามในการสร้างสรรค์ผลงานศิลปะ Donna Mathewson Mitchell (2015) กล่าวถึง การจัดการเรียนการสอนศิลปะว่า สภาพแวดล้อมและบรรยากาศในห้องเรียน ทั้งวัสดุ และทรัพยากรต่างๆมีส่วนส่งเสริมการสร้างสร้งงานศิลปะครูและนักเรียนใช้พื้นที่ในห้องเรียนสำหรับการสร้างผลงาน การสาธิต การพูดคุยแลกเปลี่ยนระหว่างกัน นอกจากนี้ นักศึกษาฝึกประสบการณ์วิชาชีพครู สาขาศิลปศึกษามีปัญหาความเข้าใจในโครงสร้างรายวิชาที่ได้รับมอบหมายกับทักษะในการจัดทำแผนการเรียนรู้ตามรูปแบบของโรงเรียนสอดคล้องกับงานวิจัยของ รัฐพล และคณะ (2561) กล่าวถึงสภาพและความต้องการจำเป็นของนักศึกษาฝึกประสบการณ์วิชาชีพครูว่า นักศึกษาต้องการได้รับคำปรึกษาและแนะนำเรื่อง

การจัดทำแผนการจัดการเรียนรู้ ข้อที่เป็นปัญหาน้อยที่สุดคือ การจัดทำสื่อการเรียนรู้

4. จากข้อเสนอแนะเกี่ยวข้องกับสภาพปัญหาหรือความคิดเห็นอื่นๆ ที่ส่งผลต่อการฝึกประสบการณ์วิชาชีพครูของนักศึกษาสาขาวิชาศิลปศึกษา ภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2562 มีความคิดเห็นเกี่ยวกับการขาดแคลนผู้สอนในกลุ่มสาระการเรียนรู้ที่ตรงสาขาเนื่องจากในโรงเรียนมีกลุ่มสาระการเรียนรู้ศิลปะ ที่ประกอบด้วยสาระทัศนศิลป์ ดนตรี นาฏศิลป์ นักศึกษาได้รับมอบหมายจากครูพี่เลี้ยงให้ช่วยสอนในวิชาหรือสาระที่ไม่ตรงกับสาขาตนเอง

ข้อเสนอแนะ

การศึกษาในครั้งนี้เสนอว่าควรส่งเสริมให้มีการทำกิจกรรมร่วมกันเป็นทีม พร้อมทั้งอบรมการทำสื่อการสอนที่ตอบสนองกับผู้เรียนในปัจจุบัน และในการศึกษาครั้งต่อไปเสนอว่าควรมีการศึกษาวิจัยในเชิงลึกทั้งอาจารย์นิเทศก์ ครูพี่เลี้ยง และนักศึกษา เพื่อหาแนวทางการแก้ปัญหาของนักศึกษาฝึกประสบการณ์วิชาชีพครู สาขาศิลปศึกษา คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยรามคำแหง

กิตติกรรมประกาศ

การศึกษานี้ได้รับการอนุเคราะห์จากโครงการห้องปฏิบัติการ เรื่อง การพัฒนาทักษะการทำวิจัยสำหรับอาจารย์ประจำหลักสูตร มหาวิทยาลัยรามคำแหง ที่ได้ให้คำแนะนำ แนวคิด ตลอดจนการแก้ไขข้อผิดพลาดกระทั่งโครงการนี้สำเร็จ ขอขอบคุณสภาคณาจารย์ มหาวิทยาลัยรามคำแหงที่ได้จัดโครงการที่ช่วยพัฒนาผลงานวิชาการให้แก่อาจารย์ประจำหลักสูตร ผู้ทรงคุณวุฒิ ตลอดจนนักศึกษาฝึกประสบการณ์วิชาชีพทุกท่าน สุดท้ายนี้ขอขอบคุณอาจารย์ประจำหลักสูตรศิลปศึกษาที่ร่วมแรง ร่วมใจทำให้บทความวิจัยในครั้งนี้สำเร็จเสร็จสิ้น

เอกสารอ้างอิง

- ชนรัชชัย อธิเกียรติ และคณะ. 2558. คู่มือการฝึกประสบการณ์วิชาชีพครู 1. (พิมพ์ครั้งที่ 2). กรุงเทพมหานคร: สำนักพิมพ์มหาวิทยาลัยรามคำแหง.
- คุรุสภา กระทรวงศึกษาธิการ. 2562. มาตรฐานและเกณฑ์ในการรับรองปริญญา (Online). <http://www.ksp.or.th/ksp2018>, 19 มิถุนายน 2562.
- บรรจงจิต เรืองณรงค์. 2551. ศึกษาการจัดการเรียนรู้กลุ่มสาระการเรียนรู้ศิลปะ(ทัศนศิลป์) ของโรงเรียนสังกัด สำนักงานเขตราชเทวี กรุงเทพมหานคร. วิทยานิพนธ์ปริญญามหาบัณฑิต สาขาวิชาศิลปศึกษา บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ.
- ประวีณา เอี่ยมยี่สุน. 2559. ปัญหาและแนวทางการพัฒนาการฝึกประสบการณ์วิชาชีพครู ของนักศึกษาคณะศิลปศึกษา สถาบันบัณฑิตพัฒนศิลป์. รายงานสืบเนื่องจากการประชุมวิชาการมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลสุวรรณภูมิ ครั้งที่ 1 (The 1st RUSNC) (796-806). พระนครศรีอยุธยา: มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลสุวรรณภูมิ.
- พรทิพย์ ทับทิมทอง. 2558. การวิเคราะห์ผลการใช้เวลาในการปฏิบัติภาระงานสอนที่มีต่อประสิทธิภาพการสอนของครูในสังกัดสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน. วิทยานิพนธ์ปริญญามหาบัณฑิต สาขาวิชานิเทศการศึกษา และพัฒนาหลักสูตร บัณฑิตวิทยาลัย จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- ภาควิชาหลักสูตรและการสอน คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยรามคำแหง. 2562. ปรัชญาและวัตถุประสงค์ในการจัดการศึกษา (online). <http://www.edu.ru.ac.th/cur/index.php/vision-menu>, 17 มิถุนายน 2562.
- รัฐพล พรหมสะอาด สุรัชย์ มีชาญ และอรอุมา เจริญสุข. 2561. การนำเสนอแนวทางการดูแลให้คำปรึกษาแนะนำเพื่อส่งเสริมสมรรถนะด้านการจัดการเรียนรู้ของนักศึกษา ฝึก

- ประสบการณ์วิชาชีพครู คณะครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏภูเก็ต. วารสารวิชาการ และวิจัยสังคมศาสตร์. ปีที่ 13 (ฉบับที่ 38), 119-134.
- สุนทรี จงวงศ์สุข ธัญญาพร กองชนันท์ อภัยชนม์ สัจจะพัฒนกุล กล้าหาญ พิมพ์ศรี และวริศรา ตั้ง คำว่า นิช 2 5 6 0 . การ คี ก ษ า ปัญหาและความต้องการในการฝึก ประสบการณ์วิชาชีพครูของนักศึกษาสาขาวิชา สังคมศึกษา คณะครุศาสตร์มหาวิทยาลัย ราชภัฏภูเก็ตสงคราม. วารสารครูพิบูล. ปีที่ 4 (ฉบับที่ 1), 12-22.
- สุพจน์ บุญญา และจุมพล ราชวิจิตร. 2555. การจัด กิจกรรมการเรียนรู้สาระทัศนศิลป์โดยใช้ เทคนิคการสอน แบบผสมผสานสำหรับ นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1. วารสาร ศึกษาศาสตร์ ฉบับวิจัยบัณฑิตศึกษา มหาวิทยาลัยขอนแก่น. ปีที่ 5 (ฉบับที่ 3), 124-131.
- สุวิมล ตีรกานันท์. 2546. การใช้สถิติในงานวิจัยทาง สังคมศาสตร์: แนวทางสู่การปฏิบัติ. กรุงเทพฯ: โรงพิมพ์แห่งจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- อริยพร คุโรตะ. 2550. การพัฒนามาตรฐานหลักสูตร และการสอนสาขาวิชาศิลปศึกษา ระดับ ปริญญาบัณฑิต ในประเทศไทย. วิทยานิพนธ์ ปริญญาดุขฎิบัณฑิต สาขาวิชาอุดมศึกษา บัณฑิตวิทยาลัย จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- Donna, M. M. 2 0 1 5 . Examining practice in secondary visual arts education. International Journal of Education and the Arts, 1 6 (1 7) . Retrieved from <http://www.ijea.org/v16n17/>.
- Kit, G. 1998. Beliefs of Preservice Teachers toward Art Education. Studies in Art Education, Vol. 39, No. 4 (Summer, 1998), pp. 35

การพัฒนาแบบการมีส่วนร่วมของประชาชนในการพัฒนาท้องถิ่น

The Development of a People Participation Model in Local Development

ปิยะนุช เงินคล้าย¹ วรพัทธ์ ภูพันธ์ศรี² และวีณา พิงวิวัฒน์กุล²

บทคัดย่อ

การวิจัยนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาการพัฒนาแบบการมีส่วนร่วมของประชาชนในการพัฒนาท้องถิ่น ปัญหาและอุปสรรคในการส่งเสริมการมีส่วนร่วมของประชาชนในการพัฒนาท้องถิ่น และเสนอแนะแนวทางการส่งเสริมการมีส่วนร่วมของประชาชนในการพัฒนาท้องถิ่น โดยใช้วิธีการศึกษาเชิงพรรณนา เก็บข้อมูลจากเอกสาร ผลการวิจัยพบว่า รูปแบบการมีส่วนร่วมของประชาชนในการพัฒนาท้องถิ่นมี 2 ระดับ ในระดับประเทศและระดับท้องถิ่น ปัญหาอุปสรรคในการมีส่วนร่วมมีทั้งระดับประชาชน ระดับการปกครองท้องถิ่น และระดับอื่นๆ เช่น โครงสร้างของกฎหมาย วัฒนธรรมทางการเมือง เป็นต้น แนวทางการส่งเสริมการมีส่วนร่วมของประชาชนในการพัฒนาท้องถิ่น มีทั้งบทบาทในภาครัฐ ได้แก่ การออกแบบช่องทางในการเข้ามามีส่วนร่วมและการเสริมสร้างความเข้มแข็งให้กับชุมชน และบทบาทภาคประชาชน ส่งเสริมให้ประชาชนให้ความสำคัญกับการมีส่วนร่วม

คำสำคัญ : การพัฒนาท้องถิ่น การมีส่วนร่วมของประชาชน การพัฒนาแบบการมีส่วนร่วม

ABSTRACT

In this research investigation, the researcher examines the development of a people participation model in local development, as well as the problems and obstacles in the promotion of people participation in local development. The researcher proposes guidelines for the encouragement of people participation in local development. The researcher used the method of a descriptive approach by collecting data from documents. Findings showed that the people participation model for local development was at two levels: national and local. The problems and obstacles in the participation were at the level of the members of the general public, local administration, and other levels such as the structure of the law, political culture, and others. Guidelines for the encouragement of people participation in local development were the roles of the public sector i.e. the design of channels to participate in and to strengthen the community. The roles of the people sector was to ensure that the members of the general public paid attention to participation.

Keywords : local development, people participation, the development of a participation model

¹ รองศาสตราจารย์ ดร. คณะรัฐศาสตร์ มหาวิทยาลัยรามคำแหง

² ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.คณะรัฐศาสตร์ มหาวิทยาลัยรามคำแหง

บทนำ

ปัจจุบัน การปกครองท้องถิ่นมีการนำแนวความคิดในเรื่องการกระจายอำนาจมาใช้มากยิ่งขึ้น และในรูปแบบนี้ได้มีการเปิดโอกาสให้ประชาชนปกครองตนเอง หรือกำหนดวิถีชีวิตและอนาคตของชุมชนโดยคนในชุมชน ดังนั้นการมีส่วนร่วมของประชาชนจึงมีความจำเป็น ซึ่งประชาชนต้องเลือกผู้นำหรือตัวแทนเข้าไปทำหน้าที่บริหารงานท้องถิ่น ประชาชนต้องเป็นผู้ตรวจสอบการทำงานของผู้บริหารท้องถิ่น เป็นผู้ตัดสินใจเลือกรูปแบบในการบริหารท้องถิ่น มีส่วนร่วมในเรื่องต่าง ๆ เพื่อให้การทำงานขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นตอบสนองความต้องการของประชาชนให้มากที่สุด เมื่อประชาชนมีส่วนร่วมในการปกครองส่วนท้องถิ่น ประชาชนสามารถทราบขั้นตอนการดำเนินงานขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น จะมีผลให้การดำเนินงานเป็นไปด้วยความโปร่งใส มีความเป็นธรรม ลดการทุจริตและความขัดแย้งในการทำงาน โดยการกำหนด รูปแบบการมีส่วนร่วม ปัจจัยที่ส่งเสริมการมีส่วนร่วม รวมทั้งปัญหาอุปสรรคในการมีส่วนร่วม และวิธีการในการมีส่วนร่วม

การมีส่วนร่วมของประชาชนในการปกครองส่วนท้องถิ่นได้มีการกำหนดเป็นแนวนโยบายของรัฐอย่างชัดเจนต่อเนื่องนับแต่รัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พ.ศ. 2540 โดยบัญญัติให้ประชาชนมีส่วนร่วมตั้งแต่การรับรู้ข้อมูลข่าวสาร ร่วมให้ข้อมูลตัดสินใจ ติดตามตรวจสอบ ถอดถอนผู้ทุจริต การเข้าชื่อเสนอกฎหมาย ต่อมารัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พ.ศ. 2550 ได้กำหนดสิทธิขั้นพื้นฐานในการเข้ามามีส่วนร่วมของประชาชนในการบริหารงานภาครัฐ โดยในส่วนของ 10 แนวนโยบายด้านการมีส่วนร่วมของประชาชน มาตรา 87 ให้รัฐต้องดำเนินการส่งเสริมให้ประชาชนมีส่วนร่วมในการกำหนดนโยบายและวางแผนพัฒนาทั้งในระดับชาติและระดับท้องถิ่น ส่งเสริมและสนับสนุนการมีส่วนร่วมของประชาชนในการตัดสินใจทางการเมือง การวางแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคม รวมถึงการจัดบริการสาธารณะ รวมทั้งการตรวจสอบการใช้อำนาจรัฐ มาตรา 287 ประชาชนในท้องถิ่นมีสิทธิมีส่วนร่วมใน

การบริหารกิจการขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น โดยองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นต้องจัดให้มีวิธีการที่ให้ประชาชนมีส่วนร่วมดังกล่าวไว้ด้วย “ประกอบกับร่าง (รัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย, 2560) ได้กำหนดเรื่องการมีส่วนร่วมของประชาชนในหลายมาตรา โดยในมาตรา 78 กำหนดให้รัฐพึงส่งเสริมให้ประชาชนและชุมชนมีความรู้ความเข้าใจที่ถูกต้อง เกี่ยวกับการปกครองระบอบประชาธิปไตยอันมีพระมหากษัตริย์ทรงเป็นประมุข และมีส่วนรวมในการพัฒนาประเทศด้านต่าง ๆ การจัดทำบริการสาธารณะทั้งในระดับชาติและระดับท้องถิ่น การตรวจสอบการใช้อำนาจรัฐ การต่อต้านการทุจริตและประพฤติมิชอบ รวมตลอดทั้งการตัดสินใจทางการเมือง และกิจการอื่นในบรรดาที่อาจมีผลกระทบต่อประชาชนหรือชุมชน”

อย่างไรก็ตาม แม้ว่าการมีส่วนร่วมของประชาชนในการปกครองส่วนท้องถิ่นจะมีกฎหมายรัฐธรรมนูญบัญญัติให้สามารถดำเนินการได้ในรูปแบบวิธีการต่าง ๆ และมีการส่งเสริมสนับสนุนองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นให้ดำเนินการ แต่ก็ยังคงมีปัญหาสำคัญที่ปรากฏให้เห็น 2 ประการ คือ

ประการแรก โครงสร้างกฎหมาย ยังไม่เอื้อต่อการมีส่วนร่วมของประชาชนอย่างเพียงพอ โดยมีประเด็นสำคัญดังนี้ คือ

1. บทบัญญัติแห่งกฎหมายที่ให้ประชาชนมีส่วนร่วมในการปกครองส่วนท้องถิ่นทั้งในด้านการกำกับตรวจสอบองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ตามพระราชบัญญัติว่าด้วยการลงคะแนนเสียงเพื่อถอดถอนสมาชิกสภาท้องถิ่นหรือผู้บริหารท้องถิ่น พ.ศ. 2552 ได้กำหนดสัดส่วนจำนวนผู้มีสิทธิเข้าชื่อถอดถอนฯ และสัดส่วนจำนวนผู้มีสิทธิเลือกตั้งที่มาลงคะแนนเสียงเพื่อถอดถอนฯ มีจำนวนที่สูงมาก เป็นผลให้การใช้สิทธิและการมีส่วนร่วมของประชาชนในการลงคะแนนเสียงเพื่อถอดถอนสมาชิกสภาท้องถิ่นหรือผู้บริหารท้องถิ่นเกิดขึ้นได้น้อยมาก

2. บทบัญญัติแห่งกฎหมายที่ให้ประชาชนเข้ามามีส่วนร่วมในการเสนอข้อบัญญัติท้องถิ่นตามพระราชบัญญัติว่าด้วยการเข้าชื่อเสนอข้อบัญญัติท้องถิ่น พ.ศ. 2552 ซึ่งกำหนดเกี่ยวกับการมีส่วนร่วมของประชาชนในการเสนอข้อบัญญัติท้องถิ่น มีการกำหนดจำนวนผู้เข้าชื่อในการเสนอข้อบัญญัติท้องถิ่น

ไว้ค่อนข้างมาก ทั้งยังกำหนดให้ราษฎรผู้เข้าซื้อต้องมีข้อกำหนดที่ชัดเจนว่า มีความประสงค์จะออกข้อบัญญัติท้องถิ่นในเรื่องใด

4. บทบัญญัติแห่งกฎหมายจัดตั้งองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น มีความไม่ชัดเจนเกี่ยวกับอำนาจหน้าที่ขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในกลไก วิธีการดำเนินงาน และกระบวนการให้ประชาชนเข้ามามีส่วนร่วมในการบริหารงาน การเปิดเผยข้อมูล การรับฟังความคิดเห็น การจัดให้มีการออกเสียงลงประชามติ และการรายงานผลการดำเนินงานให้ประชาชนทราบ จึงเป็นสาเหตุสำคัญที่ทำให้องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นมีปัญหาในทางปฏิบัติ

ประการที่สอง กลไกการขับเคลื่อนการมีส่วนร่วมของประชาชนในการดำเนินงานร่วมกับองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นยังไม่มีประสิทธิภาพ โดยมีประเด็นสำคัญ คือ

1. กระบวนการที่เปิดโอกาสให้ประชาชนเข้าร่วมในการรับรู้ข้อมูลข่าวสาร การแสดงและแลกเปลี่ยนความคิดเห็น ข้อเสนอแนะในการดำเนินงานขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นที่ผ่านมายังไม่มีรูปแบบองค์ประกอบ และกลไกวิธีการดำเนินงานที่เป็นความร่วมมือของทุกภาคส่วนที่เกี่ยวข้องอย่างแท้จริง เป็นเพียงกระบวนการที่จัดขึ้นเพื่อให้บรรลุวัตถุประสงค์ของฝ่ายจัดกระบวนการเท่านั้นซึ่งทำให้ไม่สามารถนำไปสู่การพัฒนาท้องถิ่นโดยประชาชนได้

2. ไม่ได้กำหนดให้มีตัวชี้วัดการมีส่วนร่วมของประชาชนในการปกครองท้องถิ่นที่มีความครอบคลุมทุกบทบาทการดำเนินงานขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ทำให้ไม่ทราบว่าประชาชนเข้ามามีส่วนร่วมในการดำเนินงานเพื่อพัฒนาท้องถิ่นแล้วหรือไม่ องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นได้เปิดโอกาสให้ประชาชนเข้ามามีส่วนร่วมมากน้อยเพียงใด บุคลากรท้องถิ่นไม่มีมาตรฐานกลางในการปฏิบัติงานด้านการมีส่วนร่วม ทำให้ไม่สามารถทำหน้าที่ได้ตามความต้องการของประชาชนที่จะพัฒนาท้องถิ่นได้อย่างแท้จริง

รูปแบบการมีส่วนร่วมในการปกครองส่วนท้องถิ่นของประชาชนในประเทศไทยยังมีความไม่ชัดเจน ดังนั้นในการวิจัยครั้งนี้ได้ศึกษา การพัฒนารูปแบบการมีส่วนร่วมของประชาชนในการพัฒนา

ท้องถิ่น ปัญหาอุปสรรคในการส่งเสริมการมีส่วนร่วมของประชาชนในการพัฒนาท้องถิ่น และเสนอแนะแนวทางการส่งเสริมการมีส่วนร่วมของประชาชนในการพัฒนาท้องถิ่น

วัตถุประสงค์ของการวิจัย ในครั้งนี้ 1. เพื่อศึกษารูปแบบการมีส่วนร่วมของประชาชนในการพัฒนาท้องถิ่น 2. เพื่อศึกษาปัญหาและอุปสรรคในการส่งเสริมการมีส่วนร่วมของประชาชนในการพัฒนาท้องถิ่น และ 3. เพื่อเสนอแนะแนวทางการส่งเสริมการพัฒนารูปแบบการมีส่วนร่วมของประชาชนในการพัฒนาท้องถิ่น โดยประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับการวิจัย 1. เพื่อเป็นแนวทางให้หน่วยงานที่เกี่ยวข้องได้นำรูปแบบไปส่งเสริมให้ประชาชนได้มีส่วนร่วมในการพัฒนาท้องถิ่นมากยิ่งขึ้น 2. ได้เข้าใจปัญหาที่เกิดขึ้นจากการมีส่วนร่วมของประชาชน

วิธีดำเนินการวิจัย

ในการวิจัยครั้งนี้จะใช้การวิจัยเอกสาร ประกอบกับการวิจัยแบบพรรณนา โดยแบ่งการศึกษาออกเป็น 2 ขั้นตอน คือ ขั้นตอนแรก เป็นการศึกษา รูปแบบต่าง ๆ ของการมีส่วนร่วมของประชาชน ว่ามีรูปแบบอย่างไร มีปัญหาอุปสรรคอะไรในแต่ละรูปแบบ โดยศึกษาจากรายงานการประชุมอนุกรมมาธิการด้านการถ่ายโอนภารกิจให้แก่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในคณะกรรมการการปกครองท้องถิ่น สภานิติบัญญัติแห่งชาติ และเอกสารจากการประชุมโครงการเสวนารับฟังความคิดเห็นเรื่องร่างประมวลกฎหมาย องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นและการบริการ และเอกสารที่เกี่ยวข้อง ตำรา และรายงานวิจัยต่าง ๆ ขั้นตอนที่ 2 เป็นการเสนอแนะรูปแบบการมีส่วนร่วม เพื่อการพัฒนาแบบที่เหมาะสม การวิเคราะห์ข้อมูล ใช้การพรรณนาและใช้การสรุปแบบอุปนัย

ผลการวิจัย

1. รูปแบบการมีส่วนร่วมของประชาชนในการพัฒนาท้องถิ่น

หลักการของประชาธิปไตยแบบมีส่วนร่วม คือ การให้ประชาชนมีส่วนร่วมในการเมืองและการบริหาร โดยมีองค์ประกอบสำคัญ คือ เน้นการกระจาย

อำนาจในการตัดสินใจและการจัดสรรทรัพยากรอย่างเท่าเทียม อำนาจในการตัดสินใจและการจัดสรรทรัพยากรนั้นจะต้องส่งผลต่อชีวิตของประชากร เพิ่มการคุ้มครอง สิทธิและเสรีภาพของประชาชน มีความยืดหยุ่น การมีส่วนร่วมนั้นมีทั้งในระดับท้องถิ่นและระดับชาติ และประชาชนสามารถเข้าถึงข้อมูลข่าวสาร กระบวนการทางนโยบายและกระบวนการยุติธรรมได้

ตัวแบบนี้นำเสนอโดยสมาคมนานาชาติด้านการมีส่วนร่วม (International Association of Public Participation)

ซึ่งได้แบ่งระดับการมีส่วนร่วมของประชาชนเป็น 5 ขั้น ตามหลักการมีส่วนร่วมตามมาตรฐานสากล กล่าวถึงหลักการสร้างการมีส่วนร่วมของประชาชน ตาม International Association for Public Participation) ไว้ 5 ระดับ คือ

- 1) การให้ข้อมูลข่าวสาร
- 2) การปรึกษาหารือหรือรับฟังความคิดเห็น
- 3) การมีส่วนร่วมในการตัดสินใจหรือเสนอแนะแนวทาง
- 4) การมีส่วนร่วมในการดำเนินงาน
- 5) การให้อำนาจแก่ประชาชนเป็นผู้ตัดสินใจทั้งหมด

เพิ่มระดับหรือบทบาทการมีส่วนร่วมของประชาชน

ขั้นให้ข้อมูลข่าวสาร	ขั้นรับฟังความคิดเห็น	ขั้นเข้ามามีบทบาท	ขั้นสร้างความร่วมมือ	ขั้นเสริมอำนาจ
เป้าหมาย				
เพื่อให้ข้อมูลข่าวสารแก่ประชาชน และเสริมสร้างความเข้าใจของประชาชนเกี่ยวกับประเด็นปัญหาทางเลือกและทางเลือก	เพื่อได้รับข้อมูลและความคิดเห็นจากประชาชนที่เกี่ยวข้องกับสภาพปัญหา ทางเลือก และแนวทางแก้ไข	เพื่อร่วมทำงานกับประชาชน สร้างความมั่นใจกับประชาชนว่าความคิดเห็นและความต้องการของประชาชน จะได้รับการพิจารณา	เพื่อเป็นหุ้นส่วนกับประชาชนในทุกขั้นตอนของการตัดสินใจ ตั้งแต่การระบุปัญหา พัฒนาทางเลือก และแนวทางแก้ไข	เพื่อให้ประชาชนเป็นผู้ตัดสินใจ
สัญญาต่อประชาชน				
ท้องถิ่นจะทำให้ประชาชนได้รับข้อมูลข่าวสาร	ท้องถิ่นจะให้ข้อมูลข่าวสารแก่ประชาชน และรับฟังความคิดเห็น รวมทั้งตระหนักถึงข้อมูลและความเห็นจากประชาชนในการตัดสินใจ	ท้องถิ่นจะทำงานกับประชาชนเพื่อให้ความคิดเห็นและข้อมูลจากประชาชนสะท้อนทางเลือก	ท้องถิ่นจะร่วมงานกับประชาชนเพื่อให้ได้ข้อเสนอแนะและความคิดใหม่ รวมทั้งนำข้อเสนอแนะของประชาชนมาเป็นส่วนหนึ่งของการตัดสินใจให้มากที่สุดเท่าที่จะทำได้	ท้องถิ่นจะปฏิบัติสิ่งที่ประชาชนตัดสินใจ

ตัวอย่างเทคนิคการมีส่วนร่วมของประชาชน

- การประชาสัมพันธ์	- การลงพื้นที่	- ศูนย์รับเรื่องร้องทุกข์	- คณะกรรมการร่วม	- การแก้ไข
- การจัดทำรายงาน	ชุมชนของเทศบาล		เอกชน-ท้องถิ่นด้านภาษี	ความขัดแย้ง
ผลงานประจำปี	- การประเมินผล		- คณะกรรมการพัฒนา	โดยประชาคม
- จัดหมายข่าว	การดำเนินงาน			-สภาเมือง

ปัจจัยที่พิจารณาเลือกรูปแบบการมีส่วนร่วม

การมีส่วนร่วมของแต่ละประเทศมีความแตกต่างกัน เนื่องจากบริบททางสังคม วัฒนธรรมมีความแตกต่างกัน ดังนั้น ปัจจัยมีผลต่อการเลือกรูปแบบที่เหมาะสม เช่น

1. ความเป็นอิสระทางการเงิน พื้นที่นั้นควรมีความเป็นอิสระทางการเงินระดับหนึ่ง ซึ่งอาจมีรายได้ของท้องถิ่นเอง ซึ่งจะทำให้มีสิทธิและความสามารถของรัฐบาลท้องถิ่นในการใช้จ่ายทรัพยากรสาธารณะเพื่อตอบสนองต่อความต้องการของท้องถิ่นนั้น

2. วัฒนธรรมทางการเมือง ประชาชนมีความพร้อมและเต็มใจที่จะเข้าร่วมกระบวนการมีส่วนร่วม ผู้นำจะต้องมีเจตจำนงให้ประชาชนเข้าร่วมโดยไม่รู้สึกลัวสูญเสียอำนาจการตัดสินใจไป กรณีของประเทศไทยหลายพื้นที่ได้มีการจัดทำแผนชุมชนต่างๆ ไม่ว่าจะเป็นการจัดการน้ำ ขยะ หรือโครงการอื่นๆ ซึ่งประสบการณ์เหล่านี้จะทำให้ประชาชนมีความเข้าใจและตระหนักถึงความสำคัญของการมีส่วนร่วม

3. ลักษณะของท้องถิ่น ประกอบด้วย ขนาดของเมือง เมืองใหญ่อาจต้องมีการคัดเลือกตัวแทนหลายระดับมากกว่าเมืองเล็ก ความแตกต่างของประชากร เช่น อุดมการณ์ ศาสนา วัฒนธรรม เชื้อชาติ และภาษา อาจเป็นตัวแปรสำคัญต่อวิธีการคัดเลือกผู้เข้าร่วมเพื่อเป็นตัวแทนของกลุ่มอย่างแท้จริง นอกจากนี้ ความเจริญของท้องถิ่นก็เป็นปัจจัยที่สำคัญต่อการเลือกรูปแบบการมีส่วนร่วม

4. ขอบเขตการดำเนินงาน ประกอบด้วย ความชัดเจนของพื้นที่ กลุ่มเป้าหมาย และการ

ดำเนินงาน ซึ่งหากปัจจัยข้างต้นชัดเจนจะเหมาะสมกับรูปแบบเจรจาหรือร่วมตัดสินใจ หากไม่สามารถระบุผลกระทบต่อกลุ่มเป้าหมาย หรือกลุ่มเป้าหมายกระจาย ก็จะเหมาะสมกับรูปแบบให้ประชาชนมาร่วมรับฟังหรือร่วมหารือ

ปัจจัยพื้นฐานในการระดมการมีส่วนร่วม 3 ประการ คือ

1. ปัจจัยของสิ่งจูงใจในสภาพที่เป็นจริงของชาวบ้านที่จะเข้าร่วมในกิจกรรมใดกิจกรรมหนึ่งทั้งในแง่การร่วมแรง ร่วมทรัพยากรหรืออื่นๆ เพราะว่า

1.1 การมองเห็นว่าตนจะได้ประโยชน์ตอบแทนในสิ่งที่ตนทำไป

1.2 การได้รับการบอกกล่าวหรือชักชวนจากเพื่อนบ้านให้เข้าร่วมโดยมีสิ่งจูงใจเป็นตัวนำ ซึ่งถือว่าเป็นเรื่องของการก่อให้เกิดการจูงใจ

2. ปัจจัยด้านโครงสร้างหรือช่องทางในการเข้ามามีส่วนร่วม แม้ว่าประชาชนจำนวนมากจะเห็นประโยชน์ของการเข้ามามีส่วนร่วม ในกิจกรรมต่างๆ แต่ไม่อาจเข้ามามีส่วนร่วมได้เนื่องจากไม่เห็นช่องทางของการมีส่วนร่วมและไม่ได้จัดรูปแบบความสัมพันธ์ที่เหมาะสม ดังนั้นปัจจัยพื้นฐานในการส่งเสริมให้มีการมีส่วนร่วมได้แก่ การสร้างช่องทางในการเข้ามามีส่วนร่วม เช่น

2.1 เปิดโอกาสให้ทุกคนและทุกกลุ่มมีโอกาสเข้าร่วมกิจกรรมในรูปแบบใดรูปแบบหนึ่ง โดยอาจเข้าร่วมโดยตรงหรือโดยอ้อมก็ได้

2.2 ควรมีการกำหนดเวลาที่แน่ชัดเพื่อให้ผู้เข้าร่วมสามารถกำหนดเงื่อนไขของตนเองได้

2.3 กำหนดลักษณะกิจกรรมที่แน่นอน

3. ปัจจัยด้านอำนาจในการส่งเสริมกิจกรรมการมีส่วนร่วม โดยให้ประชาชนกำหนดเป้าหมาย

วิธีการ หรือผลประโยชน์ ของกิจกรรมที่พวกเขาต้องการกระทำ

ปัญหาอุปสรรคในการมีส่วนร่วมของประชาชน

การมีส่วนร่วมของประชาชนเป็นสิ่งสำคัญในกระบวนการส่งเสริมและสนับสนุน การสนับสนุนบทบาทภาคประชาชน และองค์กรชุมชน ให้เห็นความสำคัญและเข้าร่วมดำเนินงานกับองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น แต่จากรายงานการศึกษาแผนยุทธศาสตร์การมีส่วนร่วมของประชาชนในการปกครองท้องถิ่นของกรมส่งเสริมการปกครองท้องถิ่น และการดำเนินงานขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในระดับพื้นที่ยังพบว่า มีประเด็นปัญหาของการมีส่วนร่วมของประชาชนในการปกครองส่วนท้องถิ่น ดังนี้

1. ปัญหาในส่วนของประชาชน ประชาชนส่วนใหญ่ยังไม่ให้ความสำคัญในการเข้ามีส่วนร่วม โดยมิสาเหตุหลายประการ ดังนี้

1.1 การไม่ได้รับรู้ข้อมูลข่าวสาร และได้รับข้อมูลข่าวสารอย่างไม่เพียงพอ ไม่ทั่วถึงหรือเท่าเทียมกันทุกกลุ่มองค์กรที่เกี่ยวข้อง และรวมถึงการรับรู้ข้อมูลข่าวสารล่าช้าไม่ทันต่อสถานการณ์ของปัญหา

1.2 การที่ประชาชนไม่เข้าใจเกี่ยวกับความสำคัญของการมีส่วนร่วมของตนเองว่ามีบทบาทต่อการพัฒนาท้องถิ่นมากน้อยแค่ไหน คิดเพียงว่ามีผู้บริหารและสมาชิกสภาท้องถิ่นที่มาจาก การเลือกตั้งเข้าไปทำหน้าที่ก็เพียงพอแล้ว

1.3 การไม่มีโอกาสเข้าไปมีส่วนร่วมกับองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในหลาย ๆ กิจกรรม ที่จำเป็นจะต้องร่วมมือกันโดยอาจเป็นเพราะเงื่อนไขข้อจำกัดด้านเวลาที่ไม่ตรงกัน หรือบางองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นไม่ให้ความสำคัญกับการมีส่วนร่วมของประชาชน

1.4 การที่ประชาชนปฏิเสธไม่เข้าไปมีส่วนร่วมด้วยเหตุผลต่าง ๆ เช่น ไม่มีเวลา ต้องทำมาหากิน หารายได้เลี้ยงตนเองและครอบครัว

2. ปัญหาในส่วนขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น

2.1 ผู้บริหารองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นและบุคลากรบางส่วน ไม่เห็นถึงความสำคัญในการบริหารงานแบบมีส่วนร่วมของประชาชนดำเนินงานเพียงเพื่อให้เป็นไปตามแนวทางปฏิบัติหรือข้อสั่งการของหน่วยงานในระดับนโยบายเท่านั้น

2.2 ความไม่เข้าใจในการปฏิบัติตามอำนาจหน้าที่ตามกฎหมาย ระเบียบวิธี และแนวทางการปฏิบัติในกระบวนการจัดตั้งงบประมาณเพื่อการดำเนินงานในกระบวนการส่งเสริมการมีส่วนร่วมของประชาชนสูงไปกว่าระดับของการรับรู้ข้อมูลข่าวสาร ทำให้ดำเนินงานผิดพลาดในขั้นตอนปฏิบัติทำให้เกิดการเสี่ยงต่อความผิดจากการถูกตรวจสอบจากหน่วยงานตรวจสอบต่าง ๆ

2.3 รูปแบบ วิธีการ และขั้นตอนดำเนินงานในการสร้างกระบวนการมีส่วนร่วมของประชาชนยังไม่ชัดเจนที่จะสามารถนำไปเป็นตัวอย่างการดำเนินงาน

3. ปัญหาด้านอื่น ๆ

3.1 โครงสร้างกฎหมายและกระบวนการนโยบายยังไม่เอื้อต่อการมีส่วนร่วมอย่างเพียงพอ

3.2 การขาดแคลนผู้มีทักษะในการใช้เครื่องมือสร้างกระบวนการมีส่วนร่วมของประชาชน

3.3 ปัญหาเรื่องวัฒนธรรมทางการเมืองและความพร้อมของประชาชน

3.4 การไม่มีตัวชี้วัดที่ชัดเจน ที่จะบอกให้ทราบ ว่าประชาชนมีส่วนร่วมหรือไม่ หรือหน่วยงานของรัฐเปิดโอกาสให้ประชาชนเข้ามามีส่วนร่วมมากน้อยเพียงใด ทำให้ผู้ปฏิบัติงานไม่สามารถทำงานให้ดีขึ้นได้ เพราะไม่มีมาตรฐานในการทำงานที่ชัดเจน

3.5 กลไกการขับเคลื่อนการมีส่วนร่วมของประชาชนในการดำเนินงานร่วมกับองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นยังไม่มีประสิทธิภาพ

3.6 กลัวไม่กล้าเข้าร่วมในกิจกรรมของรัฐ

ปัญหาการมีส่วนร่วมของประชาชนในประเทศไทย พบว่า มีปัญหาใน 2 ระดับ คือ

1. รูปแบบการมีส่วนร่วมในระดับประเทศ ส่วนใหญ่การบริหารงานส่วนกลางจะใช้หลักการรวมอำนาจ ซึ่งไม่เปิดโอกาสให้มีส่วนร่วมทางตรง แต่จะเป็นนโยบายและโครงการที่ริเริ่มจากรัฐบาล การมีส่วนร่วมในกระบวนการในระดับนี้อาจกำหนดได้เพียง “รูปแบบการร่วมรับฟัง หรือร่วมหารือ” เท่านั้น เนื่องจากภารกิจของหน่วยงานมุ่งตอบสนองต่อความต้องการของประชาชนทั่วไปจึงยากที่จะกำหนดขอบเขตของกลุ่มผู้มีส่วน

เกี่ยวข้อง นอกจากนี้ หากสามารถระบุกลุ่มผู้มีส่วนเกี่ยวข้องได้ชัดเจนอาจกำหนดรูปแบบอื่นๆได้ เช่น โครงการที่ก่อให้เกิดความเสียหายแก่ชุมชนหรือสังคม อาจใช้กระบวนการประชาพิจารณ์โดยกำหนดรูปแบบการรับฟังความคิดเห็นที่หลากหลายยิ่งขึ้น เช่น การสนทนากลุ่มย่อย การประชุมเชิงปฏิบัติการ หรือการประชุมผู้มีส่วนได้เสีย หรืออาจจัดให้มีการประชุมมติเพื่อหาข้อยุติ ซึ่งข้อดีของการทำประชาพิจารณ์คือ การเปิดโอกาสให้มีการเสนอความคิดเห็นต่อเรื่องที่ทำประชาพิจารณ์อย่างกว้างขวาง แต่ข้อเสียคือ ค่าใช้จ่ายและต้นทุนด้านระยะเวลา

2. รูปแบบการมีส่วนร่วมในระดับท้องถิ่น ปัญหาเกี่ยวกับรูปแบบการมีส่วนร่วมของประชาชนทั้งด้านการเมืองและไม่ใช้การเมือง ยังไม่มีตัวชี้วัดที่ชัดเจนว่าประชาชนมีส่วนร่วมแล้วหรือยัง หน่วยงานของรัฐเปิดโอกาสให้ประชาชนเข้าร่วมมากน้อยแค่ไหน เนื่องจากยังไม่มีมาตรฐานการทำงานที่ชัดเจน ซึ่งแบ่งปัญหาออกเป็นด้านต่างๆ ดังนี้ ปัญหาทางกฎหมาย ปัญหาเรื่องเครื่องมือการมีส่วนร่วม และปัญหาความรู้ของประชาชนและเจ้าหน้าที่รัฐ

ปัญหาเกี่ยวกับการดำเนินการในการมีส่วนร่วมของประชาชนในปัจจุบัน

1. ไม่สามารถจำแนก ระบุ ผู้มีส่วนได้เสีย ผู้มีส่วนเกี่ยวข้อง

2. หน่วยงานที่จัดทำด้านการมีส่วนร่วมเป็นหน่วยงานภายใน

3. การรับฟังความคิดเห็นจะดำเนินการกรณีส่งผลกระทบอย่างกว้างขวาง แต่หากไม่รุนแรงไม่ต้องรับฟังความคิดเห็น หน่วยงานผู้รับผิดชอบเป็นผู้พิจารณาระดับผลกระทบและระดับการมีส่วนร่วม

4. ภาคประชาชนยังขาดความพร้อม ความรู้ความเข้าใจในกิจกรรมต่างๆ ที่รัฐดำเนินงาน เช่น ภาษาที่เป็นทางเทคนิคทำให้ประชาชนไม่เข้าใจ

แนวทางการส่งเสริมการมีส่วนร่วมของประชาชนในการพัฒนาท้องถิ่น

ในส่วนนี้ประกอบด้วย 2 ส่วนคือ 1) บทบาทในส่วนกลาง 2) บทบาทในส่วนกลางและภาคประชาชน โดยมีรายละเอียดดังนี้

1. บทบาทในส่วนกลาง

1.1 ออกแบบโครงสร้างหรือช่องทางในการเข้ามามีส่วนร่วม ได้แก่

1) จัดให้ประชาชนสามารถเลือกรูปแบบการปกครองท้องถิ่นที่เหมาะสมกับความต้องการ เช่น ให้ประชาชนลงประชามติในการเลื่อนสถานะของท้องถิ่นเมื่อมีความพร้อมเพื่อที่จะได้รับการบริการที่สูงขึ้นตามความต้องการ ประชาชนควรมีสิทธิในการกำหนดรูปแบบในการปกครองตนเองของท้องถิ่นที่ตนอาศัยอยู่

2) จัดให้ประชาชนเลือกผู้นำหรือตัวแทนเข้าไปทำหน้าที่บริหารงานท้องถิ่น ได้แก่ การเลือกผู้บริหารทั้งทางตรงและทางอ้อม เลือกผู้แทนเข้าไปบริหารเลือกคณะกรรมการเข้าไปตรวจสอบควบคุมการทำงานต่างๆ

3) การตั้งคณะกรรมการร่วมระหว่างภาครัฐและภาคประชาชน โดย กรรมการร่วมมีสัดส่วนของโครงสร้างครึ่ง-ครึ่ง ระหว่างภาครัฐและภาคประชาชน และให้ผู้นำท้องถิ่นเป็นประธาน

4) ประชาชนสามารถทราบขั้นตอนการดำเนินงานขององค์การส่วนท้องถิ่นในทุกขั้นตอน จะมีผลให้การดำเนินงานเป็นไปด้วยความโปร่งใส มีความเป็นธรรม ลดการทุจริตและความขัดแย้งในการทำงาน โดยร่วมตั้งแต่การจัดทำแผน การนำแผนไปสู่การปฏิบัติ และการประเมินผลแผน โดยมีช่องทางให้ประชาชนเข้าไปตรวจสอบและมีส่วนร่วมได้ตลอดเวลา

5) ประชาชนมีส่วนร่วมในการดำเนินงานในเรื่องต่างๆ เช่น เป็นคณะกรรมการในการตรวจสอบกิจกรรมของรัฐ โดยต้องมีการประเมิน ให้ประชาชนประเมิน องค์การปกครองส่วนท้องถิ่น ผู้แทนภาคประชาชนเข้ามามีส่วนร่วมในการประเมิน หรือจัดให้มีการประเมินผลในการดำเนินงาน โดยบุคคลและตัวแทนประชาชนเป็นคณะทำงาน ซึ่งการประเมินนี้อาจใช้การลงประชามติ การลงคะแนนเสียง หรือการคัดค้านในกรณีที่ไมดำเนินการตามที่กำหนดไว้

6) การประชุมเชิงปฏิบัติการเพื่อพิจารณาประเด็นนโยบายสาธารณะ ได้แก่ เมื่อมีประเด็นใหม่ที่

ต้องดำเนินการควมมีการจัดการประชุมเชิงปฏิบัติการ เพื่อระดมความคิดเห็นของฝ่ายต่างๆ เพื่อให้เกิดการยอมรับ และมีความรอบคอบในการดำเนินการ

7) การจัดตั้งคณะทำงานเพื่อเสนอแนะประเด็นนโยบาย เมื่อมีบางกรณีที่ไม่ชัดเจน อาจมีการจัดตั้งคณะทำงานเพื่อเสนอแนะประเด็นนโยบายในเรื่องเกี่ยวกับการพัฒนาท้องถิ่นหรือการแก้ปัญหาท้องถิ่น ซึ่งจะก่อให้เกิดความชัดเจนและมีแนวทางที่เหมาะสมมากขึ้น

8) การจัดกิจกรรมเพื่อการมีส่วนร่วม (รัฐร่วมกับประชาชนในกิจกรรมที่ต้องทำร่วมกัน) โดยกิจกรรมบางอย่างรัฐอาจไม่มีกำลังเพียงพอในการดำเนินงาน อาจจัดให้ประชาชนเข้าไปมีส่วนร่วมในการออกกำลังแรงงาน ออกทรัพยากร เพื่อเป็นประโยชน์ต่อท้องถิ่น

9) ประชาชนสามารถรับทราบข้อมูลข่าวสารในการทำงานขององค์การปกครองส่วนท้องถิ่น และมีระยะเวลาในการเปิดเผยพอสมควร โดยท้องถิ่นต้องจัดให้มีช่องทางในการให้ข้อมูลข่าวสารผ่านเว็บไซต์ ซึ่งประชาชนสามารถได้เข้าถึงตลอดเวลา โดยจัดประชุมสภา ถ่ายทอดสด หรือกิจกรรมอื่นที่สำคัญ เช่น เสี่ยงตามสาย Social Media

10) ขอให้มีการรับฟังความคิดเห็น หรือข้อร้องเรียนจากประชาชน เช่น การจัดทำกล่องแสดงความคิดเห็นเพื่อรับฟังความคิดเห็นของประชาชน มีสายด่วนร้องเรียน มีเว็บไซต์ตอบคำถาม

11) เปิดช่องทางให้ประชาชนเข้าร่วมรับฟังการประชุมสภา โดยการถ่ายทอดสดผ่านสื่อ Social Media

12) การจัดทำประชาคมเพื่อกำหนดทิศทางและแผนการพัฒนา โดยระบุเวลาที่ชัดเจน ประเด็นที่ต้องทำประชาคมที่ชัดเจน และประกาศให้ประชาชนทราบ ประชาชนจะได้จัดสรรเวลาและช่วยรวบรวมข้อมูลมาร่วมแสดงความคิดเห็น

13) การทำประชาพิจารณ์ในกิจกรรมที่มีผลกระทบต่อประชาชน โดยระบุประเด็นที่ชัดเจนในทิศทางที่ต้องการทำประชาพิจารณ์ ประชาชนจะได้เตรียมข้อมูลมาร่วมทำประชาพิจารณ์

14) การสำรวจประชามติ เช่น การทำประชามติถกเถียงสมาชิกสภาท้องถิ่น หรือผู้บริหารท้องถิ่น

15) ประชาชนสามารถประเมินกิจกรรมที่ท้องถิ่นดำเนินการว่าตอบสนองความต้องการของประชาชน

อย่างน้อยเพียงใด โดยมีการถ่ายทอดการประชุมสภาให้ประชาชนได้รับรู้ผ่านช่องทางอินเทอร์เน็ต real time

16) กำหนดมาตรการในการป้องกันและช่วยเหลือประชาชนที่ได้รับผลร้ายจากการมีส่วนร่วม

17) ปรับปรุงกฎหมายให้ตอบสนองต่อการมีส่วนร่วม เช่น กำหนดรูปแบบในการมีส่วนร่วม กำหนดประโยชน์ในการมีส่วนร่วม กำหนดช่องทางในการมีส่วนร่วม

1.2 เสริมสร้างความเข้มแข็งของชุมชนให้มีความพร้อมในการรองรับการมีส่วนร่วม

(1) ปลุกฝังจิตสำนึกให้ระลึกถึงประโยชน์สาธารณะ

(2) ปรับทัศนคติและค่านิยมให้สอดคล้องกับการปกครองระบอบประชาธิปไตย

(3) ปรับทัศนคติของประชาชนให้ตระหนักในหน้าที่การเป็นพลเมือง

(4) ฝึกอบรมประชาชนให้มีความรู้ความเข้าใจในเรื่องที่ประชาชนต้องมีส่วนร่วม

(5) มีการจูงใจให้ประชาชนได้รับรู้ถึงประโยชน์ในการเข้ามามีส่วนร่วม

2. บทบาทในส่วนของภาคประชาชน

2.1 ส่งเสริมให้ประชาชนให้ความสำคัญต่อการมีส่วนร่วม โดยมีช่องทางในการเข้าร่วมกิจกรรมท้องถิ่นอย่างต่อเนื่อง เช่น การเลือกตั้ง การจัดทำแผนการทำงานประชาคม

2.2 จัดทำโครงการส่งเสริมทัศนคติของประชาชนให้ประชาชนคำนึงถึงประโยชน์ของส่วนรวมและการเมืองซึ่งเป็นหน้าที่ของประชาชนทุกคน

2.3 ส่งเสริมให้ประชาชนสนใจในกิจกรรมของท้องถิ่น โดยส่งเสริมให้ประชาชนให้ความสำคัญกับการเข้าร่วมกิจกรรมของท้องถิ่น กิจกรรมเหล่านี้ประชาชนควรเป็นผู้กำหนดเองว่าต้องการอะไร และดำเนินการเองโดยรัฐเป็นผู้สนับสนุน

2.4 ส่งเสริมให้ประชาชนสนใจในข้อมูลข่าวสารที่เกี่ยวข้องกับท้องถิ่น โดยส่งเสริมประชาชนให้ข้อมูลที่เป็ประโยชน์ และติดตามกิจกรรม หรือการดำเนินงานของท้องถิ่น และนำข้อมูลเหล่านั้นมาจัดทำแผนพัฒนาท้องถิ่น และประเมินผลแผนด้วยชุมชนเอง โดยผ่านการฝึกอบรมจากหน่วยงานภาครัฐ

2.5 สร้างกิจกรรมที่กระตุ้นการมีส่วนร่วมในท้องถิ่น เช่น อาสาสมัครที่รวบรวมปัญหาในพื้นที่ และมีแกนนำในการกระตุ้นการมีส่วนร่วม แกนนำจะเป็นผู้สานประโยชน์ให้แก่บุคคลต่างๆ ในชุมชน แกนนำจะเป็นผู้กำหนดกิจกรรม และแกนนำจะเป็นผู้ประเมินผลการดำเนินงานในกิจกรรมนั้นๆ

2.6 เพิ่มพูนความรู้ความเข้าใจเพื่อนำมาช่วยในการพัฒนาในท้องถิ่น เช่น สร้างชุมชนผู้ปฏิบัติ (Community of practice : COP) โดยจัดฝึกอบรมเพื่อเพิ่มพูนความรู้ให้ผู้นำชุมชน และให้ผู้นำไปถ่ายทอดให้กับประชาชน และจัดทำเป็นเครือข่ายในการสร้างองค์ความรู้และวิจัยเกี่ยวกับชุมชน

2.7 ตั้งคณะทำงานสนับสนุนการดำเนินงานขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น โดยคณะทำงานมีหน้าที่ จัดฝึกอบรมความรู้ให้แก่ชุมชน สรรวจความต้องการของชุมชน จัดทำแผนชุมชน จัดทำประชาคม จัดทำประชาพิจารณ์ เป็นศูนย์ข้อมูลข่าวสารของท้องถิ่น ประเมินผลการดำเนินงานตามแผน เป็นต้น

สรุปและวิจารณ์ผล

ตามวัตถุประสงค์ที่ 1 ผลการศึกษาแสดงให้เห็นว่ารูปแบบการมีส่วนร่วมของประชาชนในการพัฒนาท้องถิ่นต้องสอดคล้องกับลักษณะของพื้นที่และลักษณะของประชาชน ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของ (วลัยพร, 2561) และปิยวรรณ เงินคล้าย สรุปได้ว่า องค์ประกอบที่เสริมสร้างการมีส่วนร่วม ประกอบด้วย บริบทเชิงพื้นที่ คุณลักษณะของประชาชน การเปิดโอกาสของกฎหมาย ผู้นำท้องถิ่น การสร้างความรู้สึกร่วมกัน ความสามารถในการตรวจสอบ การบริหารงานโดยยึดหลักธรรมาภิบาล การประชาสัมพันธ์ข้อมูลข่าวสาร ประชาชนมีความรู้สึกเชื่อถือ เชื่อมั่น ไว้วางใจ และศรัทธาในการบริหารท้องถิ่น ได้รับประโยชน์และสนองตอบต่อปัญหา ตามวัตถุประสงค์ที่ 2 ผลการศึกษาแสดงให้เห็นว่าปัญหาการมีส่วนร่วมมีทั้งระดับประชาชน ระดับการปกครองท้องถิ่น และระดับอื่นๆ เช่น โครงสร้างของกฎหมาย วัฒนธรรมทางการเมือง เป็นต้น ทั้งนี้เนื่องจากเหตุผลที่ว่า มีปัญหาที่แตกต่างกัน ซึ่งสอดคล้องกับ (นิศรา และคณะ, 2556) และ (ผ่องพรรณ, 2555) สรุปได้ว่าผู้นำชุมชนจะต้องทำหน้าที่สร้างพลังชุมชน ความตั้งใจจริง โดยสร้าง

ความรักความสามัคคีของคนในชุมชนและความเชื่อมั่นศรัทธาที่ต่อผู้นำและกลุ่มผู้นำเพื่อให้เกิดการแลกเปลี่ยนเรียนรู้ด้านความคิดบนพื้นฐานของวัฒนธรรมประเพณีวิถีชีวิต ภูมิปัญญาท้องถิ่น สร้างภูมิคุ้มกันให้กับชุมชนโดยใช้หลักตนเป็นที่พึ่งแห่งตนยึดหลักความพอดีพอประมาณ มีเหตุมีผล โดยผลักดันให้ชุมชนปฏิบัติตามแผนของชุมชนซึ่งยึดถือแนวคิดเศรษฐกิจพอเพียง เป็นแผนชุมชนที่สร้างความยั่งยืนสมดุลและเกิดการพัฒนาอย่างต่อเนื่อง และตามวัตถุประสงค์ที่ 3 ผลการศึกษาแสดงให้เห็นว่าแนวทางการส่งเสริมการมีส่วนร่วมของประชาชนในการพัฒนาท้องถิ่น มีทั้งบทบาทในภาครัฐ ได้แก่ การออกแบบช่องทางในการเข้ามามีส่วนร่วมและการเสริมสร้างความเข้มแข็งให้กับชุมชน และบทบาทภาคประชาชนส่งเสริมให้ประชาชนให้ความสำคัญกับการมีส่วนร่วม ทั้งนี้เนื่องจากเหตุผลที่ว่า คุณลักษณะของพื้นที่ที่แตกต่างกันทำให้มีแนวทางการส่งเสริมและพัฒนาที่แตกต่างกัน ซึ่งสอดคล้องกับ วิโชติ (2558) และ (รุจา และคณะ, 2555) สรุปได้ว่ากระบวนการพัฒนาเพื่อนำไปสู่การมีส่วนร่วมของประชาชน ก่อให้เกิดการมีปฏิสัมพันธ์ระหว่างชาวบ้าน นักวิจัยและผู้เกี่ยวข้องที่มุ่งเป้าไปที่การพัฒนาอย่าง สอดคล้องและหลอมรวม เช่น ระบบช่วยเหลือดูแลในชุมชนเป็นการใช้ความร่วมมือจากหลายหน่วยงานที่ช่วยแก้ปัญหาป้องกันปัญหาในชุมชน มีผลต่อคุณภาพชีวิตและการร่วมกันดูแลซึ่งกันและกัน

ข้อเสนอแนะแนวทางการแก้ปัญหาการมีส่วนร่วมของประชาชน

1. ให้มีกฎหมายและระเบียบหลักการการมีส่วนร่วมของประชาชนในการปกครองท้องถิ่น ที่เอื้อต่อการมีส่วนร่วมของประชาชน เช่น มีระเบียบบังคับให้ทุกหน่วยงานต้องเปิดเผยงบประมาณในสื่อสาธารณะเช่น เว็บไซต์ ให้ประชาชนสามารถตรวจสอบได้ตลอดเวลา เปิดเผยแพร่การประชุมสภาท้องถิ่น ให้ประชาชนได้รับชม

2. มีกลไก กระบวนการที่ให้ภาคีทุกภาคส่วน มีส่วนร่วมทางความคิดในการกำหนดทิศทางการพัฒนาและแก้ไขปัญหาในการปกครองท้องถิ่น เช่น มีช่องทางให้ประชาชนได้แสดงความคิดเห็น ได้ร้องเรียน ได้เสนอปัญหา และแนวทางในการแก้ปัญหา

3. กำหนดให้องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นต้องส่งเสริมเผยแพร่ความรู้ความเข้าใจในหลาย ๆ รูปแบบ ทั้งการเผยแพร่ข้อมูล การจัดประชุม อบรมสัมมนาและ

การให้การศึกษาเกี่ยวกับสิทธิการมีส่วนร่วมต่าง ๆ ของประชาชนในการบริหารจัดการองค์กรปกครองท้องถิ่น เพื่อให้ประชาชนมีความตระหนักและให้ความสำคัญกับการมีส่วนร่วมในการบริหารงานท้องถิ่นตั้งแต่ก่อนดำเนินการ ระหว่างดำเนินการ และภายหลังการดำเนินงาน เช่น การออกเสียงประชามติระดับท้องถิ่น การจัดทำแผนพัฒนาท้องถิ่นเพื่อกำหนดทิศทางการพัฒนาท้องถิ่นตน

4. องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นควรจัดให้มีการบริการประชาชนให้รับรู้ข้อมูลข่าวสารของประชาชนและจัดให้มีการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารภายในขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นโดยไม่ต้องร้องขอ เช่น การเปิดเผยข้อมูลข่าวสารผ่านช่องทางการสื่อสารอย่างหลากหลายและช่องทางอินเทอร์เน็ต มีการส่งสรุปผลการดำเนินงานหรือรายงานประจำปีไปยังครัวเรือนต่างๆ

5. การสร้างกระบวนการมีส่วนร่วมของประชาชนในการจัดทำงบประมาณแผนพัฒนาท้องถิ่น โดยองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นต้องมีบทบาทสำคัญให้กระบวนการทำแผนพัฒนาหมู่บ้าน/แผนชุมชนมีการให้ข้อมูลอย่างเข้มข้น จริงจัง เป็นไปตามความต้องการของประเทศ เช่น มีกลไกในการรวบรวมข้อมูลข่าวสารในการสำรวจความต้องการของประชาชน และนำความต้องการเหล่านั้นมาจัดทำแผน เมื่อได้แผนพัฒนาท้องถิ่นนำแผนมาทำประชามติอีกครั้งเพื่อยืนยันความต้องการ

การรับรองจริยธรรมการวิจัยในมนุษย์และจรรยาบรรณทางวิชาการ

ผู้วิจัยได้รับการรับรองจริยธรรมการวิจัย จากคณะกรรมการจริยธรรมการวิจัยประจำสาขาวิชาที่เกี่ยวข้องกับมนุษย์ รหัสโครงการ RU-HS-RESC/62 และในการตรวจสอบการคัดลอก พบดัชนีความเหมือน (Similarity Index) ร้อยละ 1.07

เอกสารอ้างอิง

ถวิลวดี บุรีกุล.2552. พลวัตการมีส่วนร่วมของประชาชน: จากอดีตจนถึงรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช 2550. พิมพ์ครั้งที่ 1. กรุงเทพฯ : บริษัท เอ.พี.กราฟิค ดีไซน์และการพิมพ์ จำกัด

นิศรา จันท์เจริญสุข นิศรา จันท์เจริญสุข ประภาพร หัสสร้างสี และรัฐนันท์ พงศ์วิริทธิ์ธร และ ผ่องพรรณ อรุณแสง. 2556. การพัฒนาแผนชุมชนตามแนวคิดเศรษฐกิจพอเพียง บ้านสันลมจอย ตำบลสุเทพ อำเภอเมือง จังหวัดเชียงใหม่ วารสารเทคโนโลยีสุรนารีฉบับที่ 12 (2) (กรกฎาคม-ธันวาคม) 2556 หน้า 12-26

ผ่องพรรณ อรุณแสง. 2555. ภาพสุขภาพของผู้สูงอายุในสถาบันบริการสุขภาพและในชุมชน วารสารพยาบาลศาสตร์และสุขภาพ ปีที่ 35 ฉบับที่ 2 (เมษายน-มิถุนายน) 2555 หน้า 15-24

รุจา ภูไพบูลย์ สุริยพงศ์ วัฒนาศักดิ์ นารีรัตน์ จิตรมนตรี มณี อาภานันท์กุล อาภา ยังประดิษฐ์ นิตยา สีนสุกใส สุจินดา มารูโอะ กุสา คุววัฒน สัมฤทธิ์ ฉวีวรรณ อยู่สำราญ วัฒนา เทียมปฐุม และราตรี ภูศรี. 2555. กระบวนการพัฒนาสุขภาพพอเพียงในชุมชน วารสารพยาบาลศาสตร์และสุขภาพ ปีที่ 35 ฉบับที่ 1 (มกราคม-มีนาคม) 2555 หน้า 28-38

วลัยพร ชินศรี. 2561. การนำแนวคิดงบประมาณแบบมีส่วนร่วม (Participatory Budgeting) มาประยุกต์ใช้ในการจัดการปกครองท้องถิ่นไทย รัฐประศาสนศาสตร์ ดุษฎีบัณฑิต คณะสังคมศาสตร์และมนุษยศาสตร์ มหาวิทยาลัยมหิดล นครปฐม

วิโชค จรุงโรจน์. 2558. ความมั่นคงทางสังคมของระบบวนเกษตรยางพาราสู่ความเข้มแข็งของชุมชนชนบทภาคใต้ของประเทศไทย. วารสารวิจัยเพื่อพัฒนาชุมชน. 8(2) ; 8-15

รัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย. พ.ศ.2560. ราชกิจจานุเบกษา เล่ม 134 ตอนที่ 40 ก. 6 เมษายน 2560 รายงานของคณะกรรมการขับเคลื่อนการปฏิรูปประเทศ เรื่อง “การปรับปรุง ระบบกฎหมายที่เกี่ยวข้องเพื่อเสริมสร้างธรรมาภิบาล ประสิทธิภาพ และการพัฒนาบุคลากรภาครัฐ : ร่างพระราชบัญญัติการมีส่วนร่วมของประชาชนในกระบวนการนโยบายสาธารณะ พ.ศ.

การออกแบบสื่อมัลติมีเดียเพื่อการเรียนรู้ลายสือไทย

A Multimedia Design for Learning Lai Sue Thai

ฟาริตา วิรุฬผล¹ จันทนา อินสระ² มารุต พิเศษฐวิทย์³ กริธา ธรรมเจริญสถิต⁴
นวมกรณ์ ศรีสรณกุลวงศ์⁵ พีระพล ชัชวาลย์⁶ และภาณุวัฒน์ กาหลิบ⁷

บทคัดย่อ

งานวิจัยสร้างสรรค์ชิ้นนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อพัฒนาสื่อมัลติมีเดียประเภทโมชันกราฟิก เพื่อส่งเสริมการเรียนรู้ตัวอักษรลายสือไทยซึ่งได้มีการพัฒนาเครื่องมือวิจัยเป็นวีดิทัศน์แบบแสดงภาพสามมิติความยาว 5 นาที เพื่อใช้เป็นสื่อในการเรียนรู้ตัวอักษรลายสือไทยจำนวน 39 ตัวอักษรแก่นักศึกษาระดับชั้นปีที่ 1-4 มหาวิทยาลัยแห่งหนึ่ง โดยการดำเนินการการพัฒนาวิดีโอด้วยโปรแกรมสำเร็จรูปได้ทำการ export ไฟล์เป็น avi เพื่อให้รองรับกับระบบปฏิบัติการคอมพิวเตอร์ หลังจากนั้นได้ทำการออกแบบสอบถามโดยใช้แนวคิดของ UX (User experience) เพื่อทำการสอบถามเกี่ยวกับประสบการณ์ใช้งานของกลุ่มตัวอย่างซึ่งเป็นนักศึกษาที่ได้สัมผัสตัวอย่างแบบง่ายด้วยการจับฉลากมาจำนวน 30 คน เพื่อสำรวจความพึงพอใจต่อการใช้อีสื่อผลการวิจัยพบว่ากลุ่มตัวอย่างมีความพึงพอใจต่อสื่อมัลติมีเดียเพื่อการเรียนรู้ลายสือไทยในระดับมากถึงมากที่สุด 5 ด้านได้แก่ 1) เข้าใจได้ง่าย 2) สวยงาม 3) มีความชัดเจน 4) มีความเหมาะสมทางด้านเนื้อหา และ 5) ระยะเวลานำเสนอมีความเหมาะสม

คำสำคัญ: ลายสือไทย มัลติมีเดีย

ABSTRACT

In this creative research, the researchers aim to develop motion graphic multimedia to enhance the learning of Lai Sue Thai. The research instrument was developed to be a five-minute, three-dimensional video as a medium for the learning of thirty-nine Lai Sue Thai glyphs by first to fourth year university students. The video was developed with computer software. Then, the file was exported in avi to be used with a computer operating system. A questionnaire based on user experience (UX) was used to elicit the experience of the members of the sample population. They were thirty students obtained by using the

¹ อาจารย์ประจำสาขาการออกแบบนิเทศศิลป์ คณะศิลปกรรมศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏสวนสุนันทา

² อาจารย์ประจำสาขาการออกแบบนิเทศศิลป์ คณะศิลปกรรมศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏสวนสุนันทา

³ อาจารย์ประจำสาขาการออกแบบนิเทศศิลป์ คณะศิลปกรรมศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏสวนสุนันทา

⁴ อาจารย์ประจำสาขาการออกแบบนิเทศศิลป์ คณะศิลปกรรมศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏสวนสุนันทา

⁵ อาจารย์ประจำสาขาการออกแบบนิเทศศิลป์ คณะศิลปกรรมศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏสวนสุนันทา

⁶ อาจารย์ประจำสาขาการออกแบบนิเทศศิลป์ คณะศิลปกรรมศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏสวนสุนันทา

⁷ อาจารย์ประจำสาขาการออกแบบนิเทศศิลป์ คณะศิลปกรรมศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏสวนสุนันทา

method of simple random sampling by drawing lots. The survey was conducted to determine their level of satisfaction with the use of the media. Findings showed that the members of the sample population exhibited satisfaction with the multimedia developed for learning Lai Sue Thai at a high to the highest level in five aspects: (1) easy to understand; (2) beauty; (3) clarity; (4) content appropriateness; and (5) appropriate presentation duration.

Keywords: Lai Sue Thai, Multimedia

บทนำ

สื่อมัลติมีเดียคือการผสมผสานสื่อภาพและเสียงเข้าด้วยกันโดยในปัจจุบันได้มีการพัฒนาสื่อใหม่ อาทิ AR (Augmented Reality) และ VR (Virtual Reality) ซึ่งเพิ่มประสบการณ์ในการรับชมสื่อใหม่ได้อย่างสมจริงด้วยการผสมผสานโลกดิจิทัลเข้ากับโลกแห่งความเป็นจริง (ไพโรจน์, 2561) โดยนิยามของ AR นั้นมีความหมายถึงการนำเทคโนโลยีเสริมเช่น คอมพิวเตอร์ หรือ โทรศัพท์เคลื่อนที่มาแสดงผลร่วมกับโลกแห่งความเป็นจริง (บุชรินทร์ และคณะ, 2560)

สื่อเทคโนโลยีผสมผสานความจริงโลกเสมือน (Augmented Reality) มีแนวโน้มเติบโตขึ้นเรื่อยๆ ได้มีการนำสื่อนี้มาใช้กับศาสตร์หลายแขนง เช่น ทาง การแพทย์ ทาง การออกแบบ และทางการศึกษา (Statista, 2016) โดยการสร้างสื่อผสมด้วยเทคโนโลยี ทำให้ลดต้นทุนในการผลิตสินค้า และบริการ อีกทั้งยังเสริมสร้างประสบการณ์การเรียนรู้ให้ดียิ่งขึ้น เช่น งานวิจัยความจริงเสริมเพื่อพัฒนาศักยภาพในการเรียนรู้หลักการทำงานของคอมพิวเตอร์สำหรับนักเรียนมัธยมศึกษาปีที่ 1 ซึ่งได้ถูกจัดทำในรูปแบบมัลติมีเดีย เพื่อเพิ่มความน่าสนใจ (เสาวภา และคณะ, 2558) จึงอาจกล่าวได้ว่าสื่อมัลติมีเดียคือสะพานเชื่อมระหว่างสื่อสารในยุค 4.0 ซึ่งมุ่งเน้นพัฒนาทางด้านเทคโนโลยี

ในประเทศไทยการใช้สื่อมัลติมีเดียได้รับความสนใจยิ่งขึ้นแต่กระนั้นก็ยังอยู่ในวงจำกัด เช่น อุตสาหกรรมเกมบนโทรศัพท์เคลื่อนที่ ซึ่งการพัฒนาเทคโนโลยีนี้สามารถนำไปผสมผสานกับสื่อการเรียนรู้ อื่นๆ ได้เพื่อเป็นประโยชน์ในการศึกษา ดังนั้นการสร้างสื่อมัลติมีเดียจึงมีความสำคัญสำหรับการต่อยอดความรู้เดิมให้มีรูปแบบที่เข้าถึงได้มากขึ้น

อักษรลายสือไทยนั้นถือว่าเป็นหลักฐานสำคัญทางประวัติศาสตร์ซึ่งแสดงถึงภูมิอารยธรรมของชาติไทย นอกจากนั้นในศตวรรษที่ 21 ได้ให้ความรู้เกี่ยวกับระบบการปกครอง ขนบธรรมเนียมประเพณี สถาปัตยกรรม และภาษาไทย ซึ่งเป็นรากฐานของชนชาติไทยในปัจจุบัน (สำนักวัฒนธรรม กีฬาและการท่องเที่ยว, 2557) แต่กระนั้นการเรียนรู้เรื่องอักษรโบราณยังไม่แพร่หลายมากเท่าที่ควร โดยหากมีการเพิ่มสื่อในการเรียนรู้เพื่อการช่วยจดจำรูปแบบตัวอักษร ย่อมเป็นการถ่ายทอดความรู้จากรุ่นสู่รุ่นให้ภูมิปัญญาของบรรพบุรุษไม่สูญหายไปตามกาลเวลา ด้วยเหตุนี้ การวิจัยสร้างสรรค์ขึ้นนี้จึงมีวัตถุประสงค์ที่จะเติมเต็มช่องว่างทางความรู้ด้วยการสร้างสื่อใหม่เพื่อขยายฐานการเรียนรู้อักษรโบราณ โดยเริ่มจากการสร้างโมชันกราฟิกขึ้น ซึ่งทำให้สามารถเรียนรู้ตัวอักษรได้ทุกที่ทุกเวลา นอกจากนั้นยังเป็นการตอบรับยุทธศาสตร์ชาติ 20 ปีซึ่งมุ่งเน้นทางด้านดิจิทัลและการเรียนรู้อย่างพลิกโฉม (สำนักงานคณะกรรมการพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ, 2561) ดังนั้นจึงได้มีการจัดทำวิจัยนี้ขึ้น

วิธีดำเนินการวิจัย

งานวิจัยนี้มีจุดประสงค์เพื่อสร้างสื่อมัลติมีเดียเพื่อช่วยส่งเสริมการเรียนรู้อักษรลายสือไทย โดยตัวแปรต้นคือวิธีการเรียนรู้ และตัวแปรอิสระคือค่าความพึงพอใจที่มีต่อสื่อมัลติมีเดีย ซึ่งรายละเอียดวิธีการดำเนินการวิจัยมีดังนี้

พอใจที่มีต่อสื่อมัลติมีเดีย ซึ่งรายละเอียดวิธีการดำเนินการวิจัยมีดังนี้

1. ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

ประชากรในการศึกษาคือกลุ่มนักศึกษาซึ่งกลุ่มตัวอย่างในการศึกษาคือนักศึกษาระดับชั้นปีที่ 1-4 มหาวิทยาลัยแห่งหนึ่ง อายุ 18-25 ปี จำนวน 30 คน

2. เครื่องมือการเก็บรวบรวมข้อมูล

เครื่องมือในการวิจัยมีสองอย่างคือสื่อมัลติมีเดียความยาว 5 นาทีและแบบสอบถาม ในส่วนของแบบสอบถามนั้นได้ผ่านการตรวจสอบจากผู้ทรงคุณวุฒิ 3 ท่านโดยในทุกข้อคำถามมีค่าดัชนีความสอดคล้อง ค่า IOC เท่ากับ 0.67 หลังจากนั้นจึงเก็บข้อมูลคือให้กลุ่มตัวอย่างดูสื่อและทำแบบสอบถามความพึงพอใจ 5 ข้อ

3. สถิติที่ใช้ในการวิจัย

สถิติที่ใช้คือค่าเฉลี่ยและค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานในการเปรียบเทียบระดับความพึงพอใจที่มีต่อสื่อ

4. การสร้างเครื่องมือทางการวิจัย

1) การสร้างสื่อมัลติมีเดียเพื่อการเรียนรู้

1.1) การสร้างภาพกราฟิก ขั้นตอนในการดำเนินการวิจัยเริ่มจากการวาดภาพลายเส้นตัวอักษรลายสือไทยตามแบบของศูนย์มนุษยวิทยาสิรินธร (2554) ด้วยมือแล้วจึงนำมาวาดอีกครั้งบนคอมพิวเตอร์ด้วยสำเร็จรูป หลังจากนั้นทำการ export เป็นไฟล์ jpg

1.2) การสร้างภาพเคลื่อนไหว นำ

ภาพต้นฉบับเข้าโปรแกรมสำเร็จรูปเพื่อสร้างโมชันกราฟิกและการสร้างเอฟเฟคตึงเช่นภาพที่ 1 หลังจากนั้นทำการ Import หรือนำเข้าภาพสามมิติเข้าโปรแกรมเมื่อเสร็จสิ้นเลือกคำสั่ง export เพื่อสร้างไฟล์ avi เมื่อเสร็จสิ้นนำไฟล์ไปตัดต่ออีกครั้งในโปรแกรมสำเร็จรูป

2) แบบสอบถาม การสร้างแบบสอบถามนั้นเริ่มจากการศึกษาค้นคว้าข้อมูลที่เกี่ยวข้องเพื่อออกแบบประเมินกับกลุ่มตัวอย่าง หลังจากนั้นได้นำร่างแบบตัวอย่างให้ผู้ทรงคุณวุฒิสามท่านหาความเที่ยงตรงเชิงเนื้อหา (Index of Item – Objective Congruence หรือ IOC) เมื่อทำการแก้ไขข้อคำถามจนผ่านการตรวจสอบแล้วจึงนำไปให้เก็บข้อมูล

5.การเก็บข้อมูลวิจัย

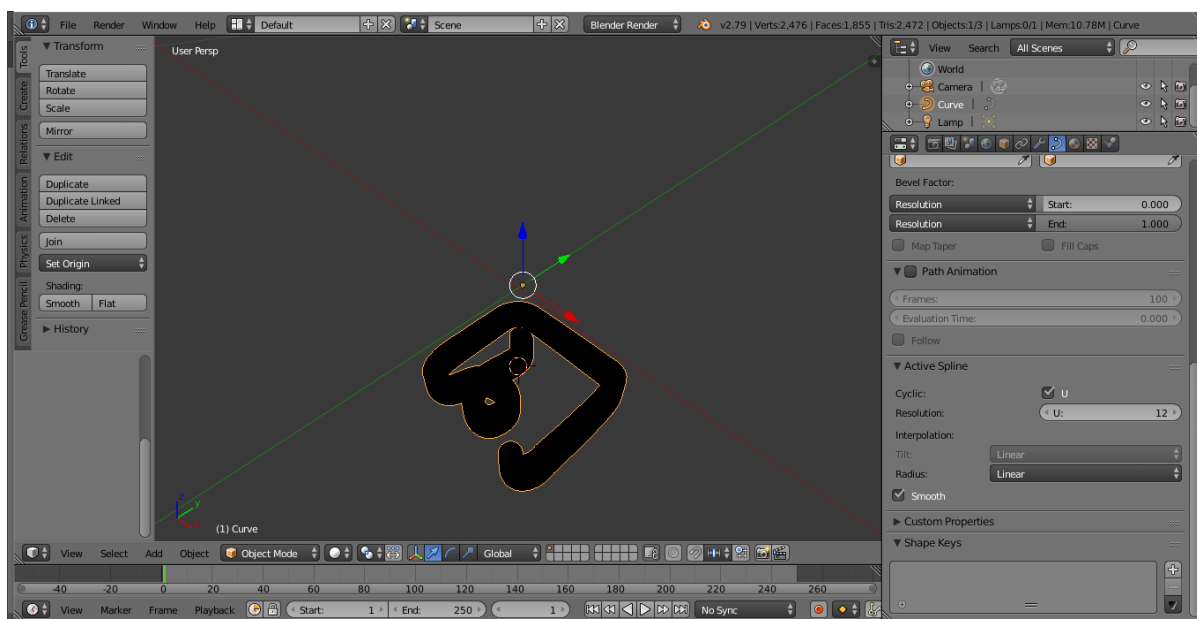
กระบวนการนี้ได้นำโมชันกราฟิกความยาว 5 นาทีไปถามความเห็นจากกลุ่มตัวอย่างซึ่งได้สุ่มตัวอย่างแบบง่ายมาจำนวน 30 คน อายุระหว่าง 18-25 ปี เพื่อสำรวจความพึงพอใจต่อการใช้อย่างผลการวิจัย

ผลการวิจัย

จากผลจากแบบสอบถามพบว่ากลุ่มตัวอย่างมีความพึงพอใจในระดับมากถึงมากที่สุด 5 ด้านได้แก่ 1) เข้าใจได้ง่าย 2) สวยงาม 3) มีความชัดเจน 4) มีความเหมาะสมทางด้านเนื้อหา 5) ระยะเวลานำเสนอมีความเหมาะสม ดังตารางที่ 1 รายละเอียดดังนี้

ตารางที่ 1 การวิเคราะห์ผลความพึงพอใจที่มีต่อสื่อมัลติมีเดียการเรียนรู้ลายสือไทย

คำถาม	ค่าเฉลี่ย	ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน	แปลผล
เข้าใจได้ง่าย	4.54	0.40	มากที่สุด
สวยงาม	4.02	0.34	มาก
มีความชัดเจน	4.67	0.31	มากที่สุด
มีความเหมาะสมทางด้านเนื้อหา	4.10	0.38	มาก
ระยะเวลานำเสนอมีความเหมาะสม	4.36	0.40	มาก
รวมเฉลี่ย	4.34	0.37	มาก

ภาพที่ 1 ตัวอย่างภาพสื่อมัลติมีเดียการเรียนรู้ลายสือไทย

สรุปและวิจารณ์ผล

ผลจากแบบสอบถามจากกลุ่มตัวอย่างพบว่า ความพึงพอใจที่มีต่อมัลติมีเดียอยู่ในระดับสูงทั้ง 5 ด้าน โดยมีค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานในระดับต่ำซึ่งแสดงว่า คะแนนการตอบของผู้เข้าร่วมวิจัยอยู่ในเกณฑ์ใกล้เคียงกัน ทางด้านความเข้าใจได้ง่ายและมีความชัดเจน เมื่อทำการแปลผลได้ในขั้นคะแนนมากที่สุด จากผลการวิเคราะห์ความพึงพอใจสามารถอภิปรายได้ว่ากลุ่มตัวอย่างมีความพึงพอใจต่อสื่อว่ามีเข้าใจได้ง่าย มีความสวยงาม มีความชัดเจน มีความเหมาะสมทางด้านเนื้อหา และระยะเวลาแนะนำมีความเหมาะสมโดยสังเกตได้ว่าค่าเฉลี่ยรวมอยู่ในเกณฑ์มากดังนั้นบ่งชี้ว่าสื่อสามารถนำไปพัฒนาต่อเพื่อเผยแพร่ความรู้เรื่องลายสือไทยต่อไปได้ซึ่งตอบรับกับวัตถุประสงค์ของงานวิจัย ผลวิจัยนั้นมีความสอดคล้องกับงานวิจัยทางด้านมัลติมีเดีย (Almarabeh et al., 2015) ซึ่งพบว่าการนำสื่อเทคโนโลยีเข้ามาใช้ประกอบการเรียนการสอนสามารถช่วยเพิ่มประสิทธิภาพในการเรียนรู้ได้และทำให้ผู้เรียนมีความสนใจเนื้อหาได้ง่ายขึ้นอีกด้วย

สำหรับข้อเสนอแนะในงานวิจัยในอนาคตควรมีการพัฒนาสื่อต่จากต้นแบบที่ได้จัดทำขึ้นเพื่อการเรียนรู้เรื่องสระและวรรณยุกต์ของอักษรลายสือไทยใน

งานชิ้นต่อไป และจะมีการขยายความรู้ที่ได้สู่การพัฒนาสื่อมัลติมีเดียสำหรับตัวอักษรโบราณอื่นๆ ในอนาคต

กิตติกรรมประกาศ

หัวหน้าโครงการวิจัยขอขอบพระคุณมหาวิทยาลัยราชภัฏสวนสุนันทาที่ให้งบประมาณสนับสนุนในการทำวิจัยเรื่องนี้ซึ่งให้ประโยชน์ในการพัฒนาองค์ความรู้ทางด้านมัลติมีเดียและการศึกษาภาษา

เอกสารอ้างอิง

- บุษรินทร์ ตะกรุดแก้ว, วิวัฒน์ มีสุวรรณและพิชญาภา ยวงสร้อย. 2560. การพัฒนาสื่อออกเมนต์เต็เรียลลิตี เรื่อง สมเด็จพระนเรศวรมหาราชพระมหากษัตริย์กษัตริ. วารสารศึกษาศาสตร์มหาวิทยาลัยนเรศวร. 19(4): 133-343.
- ไพโรจน์ ไววนิชกิจ. 2561. Virtual Reality and Augmented Reality – Impact with 5G Network. วารสารวิชาการ กสทช. 152-177.
- ศูนย์มนุษยวิทยาสิรินธร. 2554. รูปแบบอักษรพ่อขุนรามคำแหง พุทธศักราชที่ 1935. จาก <https://db.sac.or.th/inscriptions/imgtext/detail/8>.

สำนักวัฒนธรรม กีฬาและการท่องเที่ยว. 2557. วิวัฒนาการอ่านไทย. ครั้งที่พิมพ์ 1. กรุงเทพฯ. ศูนย์สื่อและสิ่งพิมพ์แก้วเจ้าจอม.

สำนักงานคณะกรรมการพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ. 2561. ยุทธศาสตร์ชาติ พ.ศ. 2561 – 2580 (ฉบับย่อ). กรุงเทพฯ. สำนักงานคณะกรรมการพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ.

เสาวภา กลิ่นสูงเนิน, สมเกียรติ ตันติวงศ์วานิช และศิริรัตน์ เพ็ชรแสงศรี. 2558. การพัฒนาสื่อเทคโนโลยีเสมือนจริง เรื่องหลักการทำงานของคอมพิวเตอร์สำหรับนักเรียนมัธยมศึกษาปีที่ 1. วารสารครุศาสตร์อุตสาหกรรม. 14(3): 288-295.

Almarabeh, Hilal and Amer, Ehab and Sulieman, Amjad. 2015. The Effectiveness of Multimedia Learning Tools in Education. International Journal of Advanced Research in Computer Science and Software Engineering. 5. 761.

Statista. 2016. Global economic impact from virtual and augmented reality technology 2016-2020 [Online]. Retrieved <https://www.Statista.com/statistics/615968/global-virtual-and-augmented-reality-economic-impact>.

การส่งเสริมวิถีชีวิตตามหลักเศรษฐกิจพอเพียงในชุมชนของกลุ่มผู้ใช้น้ำชลประทานบ้านชำตาเรือง อำเภอลำลูกเกด จังหวัดจันทบุรี

The Promotion of Sufficiency Economy Ways of Life in the Communities of Irrigation Water Users at Ban Cham Ta Rueang, Khitchakut District, Chanthaburi Province

พิมพ์กานต์ รัตน¹ และชนทอง ใจดี²

บทคัดย่อ

การวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์ เพื่อศึกษาการส่งเสริมวิถีชีวิตตามหลักเศรษฐกิจพอเพียงในชุมชนของกลุ่มผู้ใช้น้ำชลประทานบ้านชำตาเรือง และเพื่อเปรียบเทียบการส่งเสริมวิถีชีวิตตามหลักเศรษฐกิจพอเพียงในชุมชนของกลุ่มผู้ใช้น้ำชลประทานบ้านชำตาเรือง จำแนกตามปัจจัยส่วนบุคคล กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการศึกษา คือ บุคลากรของกลุ่มผู้ใช้น้ำชลประทานบ้านชำตาเรือง จำนวน 109 คน โดยใช้แบบสอบถามเป็นเครื่องมือในการเก็บรวบรวมข้อมูล สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูลได้แก่ ค่าความถี่ ค่าร้อยละ ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ค่า t -test และวิเคราะห์ความแปรปรวนทางเดียวโดยกำหนดนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 ผลการวิจัยพบว่า การส่งเสริมวิถีชีวิตตามหลักเศรษฐกิจพอเพียงในชุมชนของกลุ่มผู้ใช้น้ำชลประทานบ้านชำตาเรือง ในภาพรวม มีการส่งเสริมอยู่ในระดับมาก เมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน พบว่า อยู่ในระดับมากทุกด้าน และบุคลากรในกลุ่มผู้ใช้น้ำชลประทานที่มีเพศ อายุ ระดับการศึกษา และอาชีพต่างกัน มีการส่งเสริมวิถีชีวิตตามหลักเศรษฐกิจพอเพียงในชุมชนที่ไม่แตกต่างกัน ในขณะที่รายได้และตำแหน่ง มีการส่งเสริมวิถีชีวิตตามหลักเศรษฐกิจพอเพียงในชุมชนแตกต่างกัน

คำสำคัญ : จันทบุรี กลุ่มผู้ใช้น้ำชลประทาน การส่งเสริม เศรษฐกิจพอเพียง

ABSTRACT

In this research investigation, the researchers study the promotion of ways of life based on the principle of sufficiency economy in the communities of irrigation water users at Ban Cham Ta Rueang and compare the promotion of ways of life of these residents based on demographic factors. The sample population consisted of 109 irrigation water users using a questionnaire as an instrument to collect data. The statistics used in data analysis were frequency, percentage, mean, and standard deviation. The techniques of t test and one-way analysis of variance (ANOVA) were employed at the statistically significant level of .05. Findings showed that the promotion of ways of life based on the principle of sufficiency economy in the

¹ นักศึกษาสาขาวิชาการบริหารงานตำรวจ คณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏสวนสุนันทา

² อาจารย์ภาควิชาการบริหารงานตำรวจ คณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏสวนสุนันทา

communities under study overall exhibited the promotion at a high level. When considered in each aspect, each was found to be at a high level in all aspects. The irrigation water users who differed in gender, age, educational level, and occupation exhibited no differences in the promotion of ways of life based on the principle of sufficiency economy. Income and positions exhibited differences in the promotion of ways of life based on the principle of sufficiency economy.

Keywords : Chanthaburi, irrigation water users, promotion, sufficiency economy,

บทนำ

จากผลกระทบของวิกฤตเศรษฐกิจต่อคน และสังคมเป็นไปอย่างกว้างขวาง ก่อให้เกิดปัญหาคุณภาพชีวิตของคนไทยมากยิ่งขึ้น ภาวะวิกฤตเศรษฐกิจมีผลต่อการซ้ำเติมปัญหาความยากจน และความเหลื่อมล้ำในการกระจายรายได้ กล่าวคือ ภาวะความยากจนที่มีแนวโน้มลดลงมาโดยตลอดในช่วงก่อนวิกฤตกลับเพิ่มสูงขึ้น การกระจายรายได้แย่งลง จำนวนคนว่างงานจากการล้มละลายของธุรกิจเพิ่มขึ้นมากกว่าช่วงก่อนเกิดวิกฤตเศรษฐกิจเกือบ 1 ล้านคน ในช่วงวิกฤตเศรษฐกิจรายได้ของครัวเรือนได้ลดลงเป็นอันมาก ตัวเลขการเปรียบเทียบรายได้ของครัวเรือนในช่วงครึ่งปีแรกของปี พ.ศ. 2542 กับช่วงครึ่งปีแรกของปี พ.ศ. 2541 พบว่าร้อยละ 41.4 ของจำนวนครัวเรือนมีรายได้ลดลงร้อยละ 52.4 มีรายได้ใกล้เคียงกัน และมีเพียงร้อยละ 6.2 มีรายได้เพิ่มขึ้น กลุ่มที่มีรายได้ลดลงเป็นสัดส่วนสูงคือ ผู้ดำเนินธุรกิจตนเองที่ไม่ใช่เกษตร รองลงมาคือคนงานเกษตร ผู้ถือครองทำการเกษตร ผู้ปฏิบัติงานในกระบวนการผลิต และการก่อสร้าง ครัวเรือน น้อยที่สุดคือผู้ปฏิบัติงานวิชาชีพ วิชาการ และบริการ รายได้ที่ลดลงมีผลต่อปัญหาความมั่นคงปลอดภัยในชีวิต และทรัพย์สิน เพราะปัญหาอาชญากรรมรุนแรงขึ้น ซึ่งเป็นผลเสียต่อเนื่องมาจากการว่างงาน ทั้งแรงงานไทย และแรงงานต่างชาติที่เข้ามาอยู่ทั่วประเทศ (ฝ่ายวิชาการสถาพรบุ๊คส์, 2561) นอกจากนี้ระดับรายได้ที่ลดลง โดยเฉพาะกลุ่มประชาชนที่ได้รับผลกระทบจากปัญหาทางเศรษฐกิจ กลุ่มคนว่างงานนานซึ่งถูกยกเลิกสวัสดิการ และการคุ้มครองด้านสุขภาพตลอดจนผู้มีรายได้น้อยต้องเผชิญกับปัญหาสุขภาพจิตสูงขึ้น วิกฤตเศรษฐกิจเหล่านี้จึงนำมาสู่แนวคิดแบบพอเพียง

เศรษฐกิจพอเพียง เป็นปรัชญาที่พระบาทสมเด็จพระปรมินทรมหาภูมิพลอดุลยเดช บรมนาถบพิตรได้พระราชทาน เพื่อชี้แนะแนวทางการดำเนินชีวิตและปฏิบัติตนให้แก่ประชาชนทุกระดับทุกสาขาอาชีพ จากแนวคิดจึงมาสู่การปฏิบัติ ในการจัดทำแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติฉบับที่ 9 และฉบับที่ 10 สำนักงานคณะกรรมการพัฒนาการเศรษฐกิจ และสังคมแห่งชาติ มีแนวคิดที่จะนำหลักเศรษฐกิจพอเพียงมาเป็นแนวทางใหม่ในการพัฒนาประเทศ เนื่องจากปัญหาความไม่สมดุลในการพัฒนา โดยเฉพาะการเกิดวิกฤตทางเศรษฐกิจใน พ.ศ. 2540 ย้ำให้เห็นว่าแนวทางการพัฒนาประเทศที่ผ่านมาของไทยยังไม่สามารถบรรลुวัตถุประสงค์ที่ยั่งยืน และสมดุลได้จึงจำเป็นต้องหาแนวทางใหม่ในการพัฒนาประเทศ ซึ่งเศรษฐกิจพอเพียงเป็นกรอบที่เหมาะสม ทำให้เราหลีกเลี่ยงวิกฤตเศรษฐกิจได้ เพื่อให้มีความชัดเจนในความหมายของปรัชญา เพื่อการทำแผน และทำให้การดำเนินโครงการของหน่วยงานต่างๆ มีทิศทางเดียวกัน (ฝ่ายวิชาการสถาพรบุ๊คส์, 2561) กลุ่มบริหารการใช้น้ำชลประทาน คือ กลุ่มของเกษตรกรผู้ใช้น้ำชลประทาน ซึ่งเป็นอีกโครงการหนึ่งของกรมชลประทาน มีการบริหารในรูปแบบคณะกรรมการที่เลือกมาจากสมาชิกผู้ใช้น้ำ มีระเบียบข้อบังคับของกลุ่ม สมาชิกของกลุ่มก็คือผู้ใช้น้ำจากระบบชลประทานสายเดียวกัน กลุ่มบริหารการใช้น้ำชลประทานมีหน้าที่หลักคือ บริหารการส่งน้ำ และบำรุงรักษาระบบชลประทานบริหารกองทุนของกลุ่ม โดยทำงานร่วมกับกรมชลประทานอย่างใกล้ชิด เพื่อให้งานประสบความสำเร็จ เกษตรกรทุกครัวเรือนที่อยู่ในขอบเขตชลประทานของกลุ่ม สามารถเข้าร่วมเป็น

สมาชิกของกลุ่มได้ในช่วงการจัดตั้งกลุ่ม (สำนักส่งเสริมการมีส่วนร่วมของประชาชน, 2554) เตรียมการรับการถ่ายโอนอำนาจหน้าที่ในการบริหารจัดการด้านชลประทานจากกรมชลประทานไปสู่องค์กรท้องถิ่น เพื่อเป็นการแบ่งเบาภาระเหตุเนื่องมาจากภาวะเศรษฐกิจในปัจจุบัน และยังเป็นโอกาสให้ประชาชนมีส่วนร่วม ได้รับความรู้ รับการฝึกอบรม มีการจัดกิจกรรมศึกษาดูงาน และได้รับการสนับสนุนการดำรงชีวิตตามหลักปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงจากหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง ผู้วิจัยจึงมีความสนใจที่จะศึกษาการส่งเสริมวิถีชีวิตตามหลักเศรษฐกิจพอเพียงในชุมชนของกลุ่มผู้ใช้น้ำชลประทานบ้านชำตาเรือง ตำบลคลองพลู อำเภอเขาคิชฌกูฏ จังหวัดจันทบุรี เนื่องจากกลุ่มบริหารการใช้น้ำชลประทานระบบท่อส่งน้ำบ้านชำตาเรืองจังหวัดจันทบุรี เป็นหนึ่งในกลุ่มผู้ใช้น้ำที่ได้รับการคัดเลือกเป็นกลุ่มผู้ใช้น้ำชลประทานดีเด่น นอกจากการนำความรู้เกี่ยวกับเศรษฐกิจพอเพียงที่ได้รับจากประสบการณ์ ข้อมูลจากกรมชลประทาน และกระทรวง

เนื่องจากกลุ่มบริหารการใช้น้ำชลประทานเป็นแนวทางปฏิบัติโครงสร้างการบริหารจัดการชลประทานต่างๆ มาใช้ในภายในกลุ่ม ยังมีการนำไปปรับใช้ในการพัฒนาชุมชนท้องถิ่นหรือไม่

วัตถุประสงค์

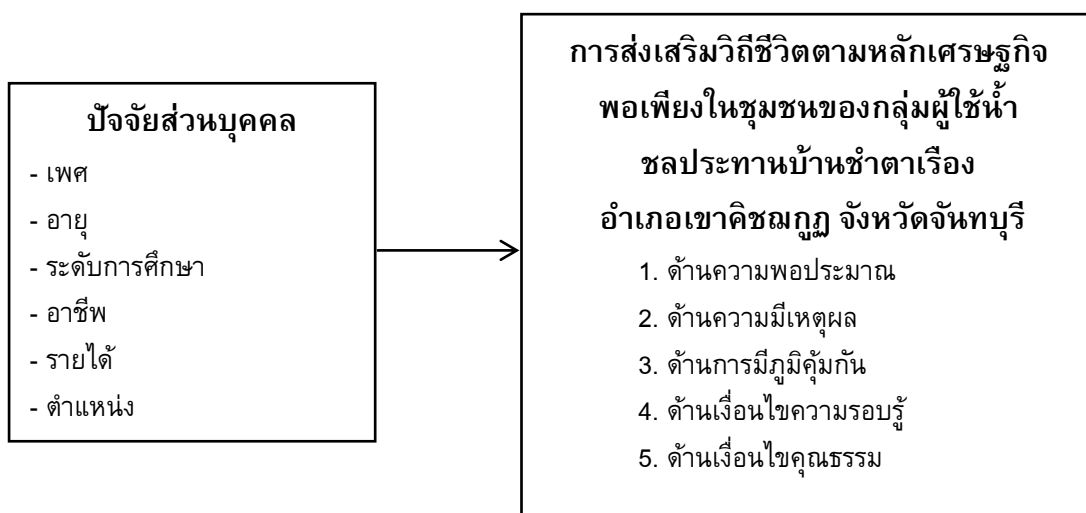
1. เพื่อศึกษาระดับการส่งเสริมวิถีชีวิตตามหลักเศรษฐกิจพอเพียงในชุมชนของกลุ่มผู้ใช้น้ำชลประทานบ้านชำตาเรือง 2. เพื่อเปรียบเทียบการส่งเสริมวิถีชีวิตตามหลักเศรษฐกิจพอเพียงในชุมชนของกลุ่มผู้ใช้น้ำชลประทานบ้านชำตาเรืองจำแนกตามปัจจัยส่วนบุคคล

สมมติฐานการวิจัย

ปัจจัยส่วนบุคคลที่แตกต่างกันส่งผลต่อการส่งเสริมวิถีชีวิตตามหลักเศรษฐกิจพอเพียงในชุมชนแตกต่างกัน

กรอบแนวคิดในการวิจัย

กรอบแนวคิดในการวิจัยครั้งนี้เกิดจากการทบทวนวรรณกรรม งานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับหลักปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียง ผ่านกระบวนการวิเคราะห์จนเกิดเป็นกรอบแนวคิด

วิธีดำเนินการวิจัย

การศึกษาวิจัยเรื่อง การส่งเสริมวิถีชีวิตตามหลักเศรษฐกิจพอเพียงในชุมชนของกลุ่มผู้ใช้น้ำชลประทานบ้านชำตาเรือง อำเภอเขาคิชฌกูฏ

จังหวัดจันทบุรี ผู้วิจัยดำเนินการวิจัยโดยกำหนดระเบียบวิธีวิจัยในด้านต่างๆ ดังนี้

ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

1. ประชากร

ประชากรที่ใช้ในการวิจัย คือ บุคลากรของกลุ่มผู้ใช้น้ำชลประทานบ้านชำตาเรือ อำเภอลำทะเมนชัย จังหวัดนครราชสีมา ในปี พ.ศ. 2562 จำนวน 109 คน

2. กลุ่มตัวอย่าง

กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัย คือ บุคลากรของกลุ่มผู้ใช้น้ำชลประทานบ้านชำตาเรือ ตำบลคลองพลู อำเภอลำทะเมนชัย จังหวัดนครราชสีมา โดยใช้จำนวนสมาชิกทั้งหมดในองค์กร ประกอบด้วย ประธาน รองประธาน เลขานุการ เหรัญญิก นายทะเบียน คณะกรรมการ และสมาชิกอื่นๆ ภายในองค์กร จำนวนทั้งสิ้น 109 คน

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ เป็นแบบสอบถามที่ผู้วิจัยพัฒนาขึ้นตามกรอบของการวิจัยเรื่อง การส่งเสริมวิถีชีวิตตามหลักเศรษฐกิจพอเพียงในชุมชนของกลุ่มผู้ใช้น้ำชลประทานบ้านชำตาเรือ ตำบลคลองพลู อำเภอลำทะเมนชัย จังหวัดนครราชสีมา โดยศึกษาจากทฤษฎีและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง เพื่อใช้เป็นเครื่องมือในการเก็บข้อมูลจากกลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูล การวิจัยครั้งนี้เป็นการวิจัยเชิงปริมาณ

โดยแบบสอบถามที่ใช้ในการวิจัยประกอบด้วยข้อคำถามที่แบ่งออกเป็น 2 ตอน ดังนี้

ตอนที่ 1 เป็นข้อมูลปัจจัยส่วนบุคคลของผู้ตอบแบบสอบถาม ได้แก่ เพศ อายุ ระดับการศึกษา อาชีพ รายได้ ตำแหน่ง

ตอนที่ 2 เป็นการถามระดับการส่งเสริมวิถีชีวิตตามหลักเศรษฐกิจพอเพียงในชุมชนของกลุ่มผู้ใช้น้ำชลประทานบ้านชำตาเรือ อำเภอลำทะเมนชัย จังหวัดนครราชสีมา ซึ่งแบ่งออกเป็น 5 ด้าน ได้แก่ 1. ด้านความพอประมาณ มีการสนับสนุนให้คนในชุมชนเดินทางสายกลาง สร้างค่านิยมในการพึ่งพาตนเอง 2. ด้านความมีเหตุผล ส่งเสริมให้คนชุมชนพิจารณาในเรื่องต่างๆ โดยยึดหลักความมีเหตุผล มีการคำนึงถึงผลประโยชน์ของตนเองและผู้อื่น 3. ด้านการมีภูมิคุ้มกัน สนับสนุนให้คนในชุมชนสามารถพึ่งพา

ตนเองได้ และทำให้ชุมชนสามารถยอมรับความเปลี่ยนแปลงได้ทั้งด้านสังคม เศรษฐกิจ สิ่งแวดล้อม และวัฒนธรรม 4. ด้านเงื่อนไขความรอบรู้ มีการจัดกิจกรรมแลกเปลี่ยนความรู้กันในชุมชน หรือมีส่วนร่วมในการจัดกิจกรรมตั้งกลุ่มการเรียนรู้มีปัญญาท้องถิ่นในชุมชน และ 5. ด้านเงื่อนไขคุณธรรม ส่งเสริมให้คนในชุมชนประกอบอาชีพอย่างสุจริต มีการฟื้นฟูวัฒนธรรม ประเพณีดั้งเดิมในชุมชน

การเก็บรวบรวมข้อมูล

ผู้วิจัยดำเนินการเก็บรวบรวมข้อมูลตามขั้นตอน ดังนี้

1. ขออนุญาตเข้าทำการเก็บรวบรวมข้อมูลในกลุ่มผู้ใช้น้ำชลประทานบ้านชำตาเรือ ตำบลคลองพลู อำเภอลำทะเมนชัย จังหวัดนครราชสีมา

2. ดำเนินการเก็บรวบรวมข้อมูลด้วยตนเอง ในวันที่มีการรวมตัวของกลุ่มผู้ใช้น้ำ โดยใช้แบบสอบถามกับกลุ่มตัวอย่าง จำนวน 109 ชุด

3. นำข้อมูลที่ได้ไปวิเคราะห์ ตรวจสอบความถูกต้องครบถ้วนสมบูรณ์ และประมวลผลโดยโปรแกรมสำเร็จรูป

การวิเคราะห์ข้อมูล

การวิเคราะห์ข้อมูล ผู้วิจัยมีขั้นตอนการดำเนินการ ดังนี้

1. นำแบบสอบถามที่ผ่านการวิเคราะห์ และตรวจสอบความถูกต้องมาลงรหัสเลขตามเกณฑ์ของเครื่องมือแต่ละส่วน

2. นำแบบสอบถามที่ลงรหัสแล้วมาบันทึกลงในโปรแกรมสำเร็จรูปทางสถิติ เพื่อประมวลผลข้อมูลที่ได้จัดเก็บ และคำนวณหาค่าสถิติแล้วนำผลที่ได้มาวิเคราะห์เพื่อตอบคำถามวิจัย และวัตถุประสงค์ที่ตั้งไว้ โดยนำเสนอในรูปแบบของตารางประกอบความเรียง และนำผลการศึกษาที่วิเคราะห์ได้มาสรุปผลการวิจัยอภิปรายผล และเขียนข้อเสนอแนะ

ผลการวิจัย

สรุปผลการวิจัย

ผลการวิจัยเรื่องการส่งเสริมวิถีชีวิตตามหลักเศรษฐกิจพอเพียงในชุมชนของกลุ่มผู้ใช้น้ำชลประทาน

ข้าตาเรื่อง อำเภอเขาฉกฉกญู จังหวัตจันทุบุรี สรุปลผลไต้ดั่งนี้

1. ข้อมูลปัจจุัยส่วนบุคคลของผู้อตอบแบบสอปลถาม พบว่า ผู้อตอบแบบสอปลถามโดยส่วใหญ่เป็นเพศชาย มีจันนวน 61 คน คิตเป็นร้อยละ 56.0 มีอายุ 51 ปีขึ้นไป จันนวน 40 คน คิตเป็นร้อยละ 36.7 ส่วนใหญ่มีการศึกษาระดับประถมศึกษ มีจันนวน 58 คน คิตเป็นร้อยละ 53.2 ส่วนใหญ่ประกอบอาชีพเกษตรกร จันนวน 102 คน คิตเป็นร้อยละ 93.6 ส่วนใหญ่มีรายไต้เฉลี่ยต่อเดือน 10,000 – 15,000 บาท มีจันนวน 74 คน คิตเป็นร้อยละ 67.9 และส่วนใหญ่มีตำแหน่งในองค์กรเป็นสมาชิกทั่วไป มีจันนวน 85 คน คิตเป็นร้อยละ 78.0

2. ระดับการส่งเสริมวิถีชีวิตตามหลักเศรษฐกิจพอเพียงในชุมชนของกลุ่มผู้น้ำชลประทานบ้านข้าตาเรื่อง อำเภอเขาฉกฉกญู จังหวัตจันทุบุรี พบว่า ระดับการส่งเสริมวิถีชีวิตตามหลักเศรษฐกิจพอเพียงในชุมชนของกลุ่มผู้น้ำชลประทานบ้านข้าตาเรื่องโดยรวมอยู่ในระดับมาก มีค่าเฉลี่ย 3.74 เมื่อพิจารณาตามรายด้าน พบว่า ด้านที่มีค่าเฉลี่ยมากที่สุดคือ ด้านเงื่อนไขคุณธรรม มีค่าเฉลี่ย 4.04 รองลงมาคือ ด้านความมีเหตุผล มีค่าเฉลี่ย 3.74 ส่วนด้านที่มีค่าเฉลี่ยน้อยที่สุดคือ ด้านความพอประมาณ มีค่าเฉลี่ย 3.56 ดังตารางที่ 1

ตารางที่ 1 ค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานระดับการส่งเสริมวิถีชีวิตตามหลักเศรษฐกิจพอเพียงในชุมชน
ด้านภาพรวม

การส่งเสริมวิถีชีวิตตามหลักเศรษฐกิจพอเพียงในชุมชน ของกลุ่มผู้น้ำชลประทานบ้านข้าตาเรื่อง	ระดับการส่งเสริม			ลำดับ
	Mean	S.D.	แปลผล	
ด้านความพอประมาณ	3.56	.408	มาก	5
ด้านความมีเหตุผล	3.74	.373	มาก	2
ด้านการมีภูมิคุ้มกัน	3.65	.404	มาก	4
ด้านเงื่อนไขความรอบรู้	3.69	.434	มาก	3
ด้านเงื่อนไขคุณธรรม	4.04	.564	มาก	1
รวม	3.74	.356	มาก	

3. ผลการเปรียบเทียบการส่งเสริมวิถีชีวิตตามหลักเศรษฐกิจพอเพียงในชุมชนของกลุ่มผู้น้ำชลประทานบ้านข้าตาเรื่อง อำเภอเขาฉกฉกญู จังหวัตจันทุบุรี จำแนกตามปัจจุัยส่วนบุคคล พบว่า

3.1 บุคคลกรในกลุ่มที่มีเพศต่างกัน มีการส่งเสริมวิถีชีวิตตามหลักเศรษฐกิจพอเพียงในชุมชนโดยรวมไม่แตกต่างกัน จึงปฏิเสธสมมติฐาน ดังตารางที่ 2

ตารางที่ 2 การเปรียบเทียบการส่งเสริมวิถีชีวิตตามหลักเศรษฐกิจพอเพียงในชุมชน จำแนกตามเพศ
(n=109)

เปรียบเทียบการส่งเสริม	เพศ	$\bar{X}$	S.D.	t	df	Sig.
ภาพรวม	ชาย	3.73	.401	-.301	107	.764
	หญิง	3.75	.293			

*แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

3.2 บุคลากรในกลุ่มที่มีอายุต่างกัน มีการส่งเสริมวิถีชีวิตตามหลักเศรษฐกิจพอเพียงในชุมชน

โดยรวมไม่แตกต่างกัน จึงปฏิเสธสมมติฐาน ดังตารางที่ 3

ตารางที่ 3 การเปรียบเทียบการส่งเสริมวิถีชีวิตตามหลักเศรษฐกิจพอเพียงในชุมชน จำแนกตามอายุ (n=109)

เปรียบเทียบการส่งเสริม	แหล่งความแปรปรวน	df	SS	MS	F	Sig.
ภาพรวม	ระหว่างกลุ่ม	3	.434	.145	1.145	.334
	ภายในกลุ่ม	105	13.265	.126		
	รวม	108	13.699			

*แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

3.3 บุคลากรในกลุ่มที่มีระดับการศึกษาต่างกัน มีการส่งเสริมวิถีชีวิตตามหลักเศรษฐกิจ

พอเพียงในชุมชน โดยรวมไม่แตกต่างกัน จึงปฏิเสธสมมติฐาน ดังตารางที่ 4

ตารางที่ 4 การเปรียบเทียบการส่งเสริมวิถีชีวิตตามหลักเศรษฐกิจพอเพียงในชุมชน จำแนกตามระดับการศึกษา (n=109)

เปรียบเทียบการส่งเสริม	แหล่งความแปรปรวน	df	SS	MS	F	Sig.
ภาพรวม	ระหว่างกลุ่ม	4	.720	.180	1.442	.225
	ภายในกลุ่ม	104	12.979	.125		
	รวม	108	13.699			

*แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

3.4 บุคลากรในกลุ่มที่มีอาชีพต่างกัน มีการส่งเสริมวิถีชีวิตตามหลักเศรษฐกิจพอเพียงในชุมชน

โดยรวมไม่แตกต่างกัน จึงปฏิเสธสมมติฐาน ดังตารางที่ 5

ตารางที่ 5 การเปรียบเทียบการส่งเสริมวิถีชีวิตตามหลักเศรษฐกิจพอเพียงในชุมชน จำแนกตามอาชีพ (n=109)

เปรียบเทียบการส่งเสริม	แหล่งความแปรปรวน	df	SS	MS	F	Sig.
ภาพรวม	ระหว่างกลุ่ม	2	.377	.188	1.500	.228
	ภายในกลุ่ม	106	13.322	.126		
	รวม	108	13.699			

*แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

3.5 บุคลากรในกลุ่มที่มีรายได้ต่างกัน มีการส่งเสริมวิถีชีวิตตามหลักเศรษฐกิจพอเพียงในชุมชน

โดยรวมแตกต่างกัน จึงเป็นไปตามสมมติฐาน ดังตารางที่ 6

ตารางที่ 6 การเปรียบเทียบการส่งเสริมวิถีชีวิตตามหลักเศรษฐกิจพอเพียงในชุมชน จำแนกตามรายได้
(n=109)

เปรียบเทียบการส่งเสริม	แหล่งความ แปรปรวน	df	SS	MS	F	Sig.
ภาพรวม	ระหว่างกลุ่ม	3	1.782	.594	5.233	.002
	ภายในกลุ่ม	105	11.917	.113		
	รวม	108	13.699			

*แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

3.6 บุคลากรในกลุ่มที่มีตำแหน่งต่างกัน มีการส่งเสริมวิถีชีวิตตามหลักเศรษฐกิจพอเพียงในชุมชน โดยรวมแตกต่างกัน จึงเป็นไปตามสมมติฐาน ดังตารางที่ 7

ตารางที่ 7 การเปรียบเทียบการส่งเสริมวิถีชีวิตตามหลักเศรษฐกิจพอเพียงในชุมชน จำแนกตามตำแหน่ง
(n=109)

เปรียบเทียบการส่งเสริม	แหล่งความ แปรปรวน	df	SS	MS	F	Sig.
ภาพรวม	ระหว่างกลุ่ม	6	1.622	.270	2.283	.041
	ภายในกลุ่ม	102	12.077	.118		
	รวม	108	13.699			

*แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

สรุปและวิจารณ์ผล

จากการวิจัยเรื่องการส่งเสริมวิถีชีวิตตามหลักเศรษฐกิจพอเพียงในชุมชนของกลุ่มผู้นำชลประทานบ้านชำตาเรือ อำเภอลำดวน จังหวัดสุรินทร์ มีประเด็นสำคัญที่สามารถนำมาอภิปรายผลได้ดังนี้

1. การส่งเสริมวิถีชีวิตตามหลักเศรษฐกิจพอเพียงในชุมชนของกลุ่มผู้นำ โดยรวมอยู่ในระดับมาก เนื่องจากปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงเป็นปรัชญาที่ชี้แนะแนวทางการดำรงอยู่ และปฏิบัติตนในทางที่ความจะเป็น โดยมีพื้นฐานมาจากวิถีชีวิตดั้งเดิมของสังคมไทย ประชาชนทุกระดับสามารถนำมาประยุกต์ใช้ในการดำเนินชีวิตได้ตลอดเวลา และเป็นการชี้แนะให้มองโลกเชิงระบบที่มีการเปลี่ยนแปลงอยู่ตลอดเวลา มุ่งเน้นการรอดพ้นจากวิกฤต และเพื่อความมั่นคง และความยั่งยืนของการพัฒนา สอดคล้องกับงานวิจัยของ

สาริต (2560) ศึกษาเรื่องการดำเนินชีวิตตามหลักเศรษฐกิจพอเพียงในชุมชนเมืองของกำลังพลกรมกำลังพลทหารบก ผลการศึกษาพบว่า มีการนำหลักเศรษฐกิจพอเพียงไปใช้อยู่ในระดับมาก

2. การเปรียบเทียบการส่งเสริมวิถีชีวิตตามหลักเศรษฐกิจพอเพียงในชุมชนของกลุ่มผู้นำชลประทานชำตาเรือ อำเภอลำดวน จังหวัดสุรินทร์ จำแนกตามปัจจัยส่วนบุคคล

เพศ พบว่า บุคลากรในกลุ่มที่มีเพศแตกต่างกัน มีการส่งเสริมวิถีชีวิตตามหลักเศรษฐกิจพอเพียงในชุมชนไม่แตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญที่ 0.05 ซึ่งปฏิเสธสมมติฐาน ทั้งนี้อาจเป็นเพราะว่า บุคลากรในกลุ่มมีความรู้ ความเข้าใจในปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงเท่าเทียมกัน มีการน้อมนำไปใช้ในวิถีประจำวัน แม้ในกลุ่มผู้นำไม่ได้มีนโยบายกำหนด

บทบาทให้บุคลากรในกลุ่มมีหน้าที่ส่งเสริมชุมชน แต่ก็เน้นการให้ประชาชนเข้ามามีส่วนร่วมดำเนินงานกับหน่วยงานรัฐทั้งในด้านการบริหาร และการพัฒนา ไม่ว่าจะเป็นการพัฒนาในด้านใด สอดคล้องกับงานวิจัยของ พระปริญญ (2556) ศึกษาวิจัยเรื่อง บทบาทด้านการส่งเสริมวิถีชีวิตตามแนวปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงของผู้บริหารองค์การบริหารส่วนตำบลแม่ท่าช้าง อำเภอหางดง จังหวัดเชียงใหม่ ผลการวิจัยพบว่า ประชาชนที่มีเพศต่างกันมีความคิดเห็นต่อบทบาทด้านการส่งเสริมของผู้บริหารไม่แตกต่างกัน

อายุ พบว่า บุคลากรในกลุ่มที่มีอายุแตกต่างกัน มีการส่งเสริมวิถีชีวิตตามหลักเศรษฐกิจพอเพียงในชุมชนไม่แตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญที่ 0.05 ซึ่งปฏิเสธสมมติฐาน ทั้งนี้อาจเป็นเพราะ อายุไม่ใช่ปัจจัยหลักที่ส่งผลในการส่งเสริมให้มีการพัฒนาชุมชน ซึ่งการพัฒนาชุมชนสามารถทำได้โดยอาศัยการมีส่วนร่วมของประชาชนร่วมมือกันกับรัฐบาล สอดคล้องกับงานวิจัยของ พระมหาประกาศิต (2556) ศึกษาวิจัยเรื่อง การมีส่วนร่วมของประชาชนในการพัฒนาหมู่บ้านเศรษฐกิจพอเพียงของชุมชนบ้านคลองใหม่ อำเภอสามพราน จังหวัดนครปฐม ผลการวิจัยพบว่า ประชาชนในชุมชนบ้านคลองใหม่ ที่มีอายุแตกต่างกัน มีส่วนร่วมในการพัฒนาหมู่บ้านเศรษฐกิจพอเพียงของชุมชนบ้านคลองใหม่ไม่ต่างกัน

ระดับการศึกษา พบว่า บุคลากรในกลุ่มที่มีระดับการศึกษาแตกต่างกัน มีการส่งเสริมวิถีชีวิตตามหลักเศรษฐกิจพอเพียงในชุมชนไม่แตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญที่ 0.05 ซึ่งปฏิเสธสมมติฐาน ทั้งนี้อาจเป็นเพราะ บุคลากรในกลุ่มได้รับการอบรม และรับรู้ประสบการณ์ที่เกี่ยวข้องมาได้อย่างเท่าเทียมกัน และมีจิตใจที่ตระหนักถึงความรอบคอบ พร้อมรับผลกระทบของการเปลี่ยนแปลงในแต่ละด้าน ร่วมมือกันช่วยให้ชุมชนมีการพัฒนาไปในทางที่ดีและมั่นคง สอดคล้องกับงานวิจัยของ จิรัชญา (2554) ศึกษาเรื่องการประยุกต์ใช้หลักเศรษฐกิจพอเพียงในการดำเนินชีวิตของครูโรงเรียนโยธินวิทยา อําเภอเมืองยโสธร จังหวัดยโสธร ผลการวิจัยพบว่า ครูที่มีระดับการศึกษาต่างกัน มีการประยุกต์ใช้หลักเศรษฐกิจพอเพียงไม่แตกต่างกัน

อาชีพ พบว่า บุคลากรในกลุ่มที่มีอาชีพแตกต่างกัน มีการส่งเสริมวิถีชีวิตตามหลักเศรษฐกิจพอเพียงในชุมชนไม่แตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญที่ 0.05 ซึ่งปฏิเสธสมมติฐาน ทั้งนี้อาจเป็นเพราะ ผลการวิจัยในเรื่องนี้พบว่าอาชีพของบุคลากรในกลุ่มส่วนใหญ่ประกอบอาชีพหลักเป็นเกษตรกร แม้บางส่วนจะประกอบอาชีพอื่นที่ไม่ใช่เกษตรกร ก็ยังมีส่วนพืชไร่ อยู่ในความดูแล และกลุ่มผู้ใช้น้ำนี้เป็นกลุ่มที่มีเพื่อเกษตรกร ปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงเป็นปรัชญาที่เกี่ยวข้องกับอาชีพเกษตรกรโดยตรงเพราะเป็นปรัชญาที่ชี้ถึงแนวทางการดำรงอยู่ และปฏิบัติของประชาชนในทุกระดับ ซึ่งทำให้มีการพัฒนาให้มีการดำเนินไปในทางสายกลาง โดยเฉพาะเศรษฐกิจ ดังนั้นไม่ว่าจะประกอบอาชีพใด เมื่อน้อมนำหลักปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงไปใช้ในการดำเนินชีวิต ก็จะตระหนักได้ถึงความสำคัญของการพัฒนาชุมชนให้ยั่งยืน สอดคล้องกับงานวิจัยของ พระมหาประกาศิต (2556) ศึกษาวิจัยเรื่อง การมีส่วนร่วมของประชาชนในการพัฒนาหมู่บ้านเศรษฐกิจพอเพียงของชุมชนบ้านคลองใหม่ อำเภอสามพราน จังหวัดนครปฐม ผลการศึกษาค้นคว้าพบว่า ประชาชนในชุมชนบ้านคลองใหม่ ที่มีอาชีพแตกต่างกัน มีส่วนร่วมในการพัฒนาหมู่บ้านเศรษฐกิจพอเพียงของชุมชนไม่แตกต่างกัน

รายได้ พบว่า บุคลากรในกลุ่มที่มีรายได้แตกต่างกัน มีการส่งเสริมวิถีชีวิตตามหลักเศรษฐกิจพอเพียงในชุมชนแตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญที่ 0.05 ซึ่งเป็นไปตามสมมติฐาน จากผลการวิจัยพบว่าบุคลากรในกลุ่มที่มีรายได้สูง จะมีการส่งเสริมมากกว่าบุคลากรที่มีรายได้ต่ำกว่า ทั้งนี้อาจเป็นเพราะ เนื่องจากการดำรงชีวิตของแต่ละบุคคลมีความจำเป็นที่เหมาะสมกันกับฐานะ ผู้ที่มีรายได้น้อยกว่าอาจไม่เพียงพอต่อการดำรงชีวิตได้ในแต่ละวันจึงต้องนำเวลาส่วนใหญ่ไปหารายได้เพิ่มเพื่อหาเลี้ยงชีพตนเอง และครอบครัว ในขณะที่ขณะที่บุคคลที่มีรายได้มากกว่ามีเวลาพอที่จะหันมาตระหนักตื่นตัวในการพัฒนาชุมชน ให้ความสำคัญอยู่ในชุมชนของตนเปลี่ยนแปลงไปในทางที่ดีขึ้น สอดคล้องกับงานวิจัยของ อุษณีย์ (2558) ศึกษาวิจัยเรื่อง บทบาทสตรีในการพัฒนาชุมชนตามหลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียงในชุมชนวัดสะพาน อำเภอเมือง

จังหวัดชัยนาท ผลการศึกษาพบว่า ประชาชนที่มีรายได้แตกต่างกัน มีความคิดเห็นต่อบทบาทสตรีกับการพัฒนาตามหลักปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงแตกต่างกัน

ตำแหน่ง พบว่า บุคลากรในกลุ่มที่มีตำแหน่งแตกต่างกัน มีการส่งเสริมวิถีชีวิตตามหลักเศรษฐกิจพอเพียงในชุมชนแตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญที่ 0.05 ซึ่งเป็นไปตามสมมติฐาน จากผลการวิจัยพบว่าบุคลากรในตำแหน่งคณะกรรมการ มีผลต่อการส่งเสริมมากกว่าในตำแหน่งสมาชิกทั่วไป ทั้งนี้อาจเป็นเพราะ ด้วยบทบาทหน้าที่ตำแหน่งคณะกรรมการในกลุ่มผู้ใช้น้ำจะต้องมีความรู้ ประสบการณ์ และความรับผิดชอบที่มากกว่าตำแหน่งสมาชิกทั่วไป กิจกรรมที่มีส่วนร่วมทำกับหน่วยงานรัฐทั้งในด้านการบริหาร การพัฒนาจึงมีมากกว่าตำแหน่งสมาชิกทั่วไปที่มีส่วนร่วมในการทำกิจกรรมต่างๆ น้อย สอดคล้องกับงานวิจัยของ พระปริยญา (2556) ศึกษาวิจัยเรื่อง บทบาทด้านการส่งเสริมวิถีชีวิตตามแนวปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงของผู้บริหารองค์การบริหารส่วนตำบลแม่ท่าช้าง อำเภอหาดงจังหวัดเชียงใหม่ ผลการศึกษาพบว่า ประชากรที่มีตำแหน่งต่างกัน มีความคิดเห็นต่อบทบาทด้านการส่งเสริมวิถีชีวิตตามแนวเศรษฐกิจพอเพียงของผู้บริหารองค์การบริหารส่วนตำบลแม่ท่าช้าง อำเภอหาดงจังหวัดเชียงใหม่แตกต่างกัน

ข้อเสนอแนะเกี่ยวกับงานวิจัย

จากผลการศึกษาวิจัยเรื่อง การส่งเสริมวิถีชีวิตตามหลักเศรษฐกิจพอเพียงในชุมชนของกลุ่มผู้ใช้น้ำชลประทานชาตาเรือ อำเภอลำดวน จังหวัดจันทบุรี พบว่า มีระดับการส่งเสริมอยู่ในระดับมาก สื่อถึงความรู้ความเข้าใจในเรื่องปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงของบุคลากรในกลุ่มผู้ใช้น้ำ ในเชิงการส่งเสริม ผู้จัดตั้งโครงการผู้บริหารกลุ่มผู้ใช้น้ำควรเพิ่มกิจกรรมการอบรม ซึ่งแนะนำให้บุคลากรในกลุ่มมองเห็นถึงความสำคัญในการการพัฒนาชุมชนทั้งในรูปแบบการให้ความรู้ เสริมสร้างความเข้าใจ ส่งเสริมการนำไปประยุกต์ใช้ และน้อมนำหลักเศรษฐกิจพอเพียงไปใช้ในชุมชน

ข้อเสนอแนะเชิงวิชาการ

1. ควรมีการศึกษาวิจัยเชิงคุณภาพควบคู่ เพื่อศึกษาปัจจัยสำคัญในการส่งเสริมวิถีชีวิตตามหลักเศรษฐกิจพอเพียงในชุมชน และเพื่อให้ได้ข้อมูลเชิงลึกที่สามารถนำมาประยุกต์ใช้พัฒนาองค์กร และชุมชนต่อไป
2. ควรมีการศึกษาหาความสัมพันธ์ของปัจจัยที่เกี่ยวข้องที่ส่งผลต่อการส่งเสริมวิถีชีวิตตามหลักเศรษฐกิจพอเพียงในชุมชน
3. ควรทำการศึกษาศักยภาพของกลุ่มผู้ใช้น้ำที่ส่งผลให้เกิดความสำเร็จในการส่งเสริมวิถีชีวิตตามหลักเศรษฐกิจพอเพียงในชุมชน

กิตติกรรมประกาศ

วิทยานิพนธ์เรื่อง การส่งเสริมวิถีชีวิตตามหลักเศรษฐกิจพอเพียงในชุมชนของกลุ่มผู้ใช้น้ำชลประทานบ้านชาตาเรือ อำเภอลำดวน จังหวัดจันทบุรี เล่มนี้ประสบความสำเร็จได้ด้วยความเมตตาจาก อ.ดร. ชันทอง ใจดี ที่อนุเคราะห์เป็นอาจารย์ที่ปรึกษา และคณาจารย์ท่านอื่นๆ ที่ตรวจสอบ ตลอดจนแก้ไขข้อบกพร่องต่างๆ ณ เวลาที่วิจัย และเก็บรวบรวมข้อมูลต่างๆ จนเนื้อหาครบถ้วนสมบูรณ์

ขอขอบพระคุณคณาจารย์ทุกท่าน ที่กรุณาให้คำปรึกษา ช่วยเหลือ แนะนำหลักการ และแนวทางการแก้ไขข้อบกพร่อง ทำให้วิทยานิพนธ์เล่มนี้ประสบความสำเร็จลุล่วงด้วยดี

ขอขอบพระคุณกลุ่มผู้ใช้น้ำระบบท่อน้ำชาตาเรือที่ได้กรุณาให้ผู้วิจัยได้เข้าไปเก็บรวบรวมประวัติข้อมูล และให้ความร่วมมือในการตอบแบบสอบถามด้วยความเต็มใจ

คุณค่า และประโยชน์ใด ๆ ที่ได้จากวิทยานิพนธ์เล่มนี้ ผู้วิจัยขอมอบให้แก่บุคลากรคณาจารย์ ตลอดจนกัลยาณมิตรทุกท่านที่มีส่วนเกี่ยวข้องกับการวิจัยครั้งนี้

เอกสารอ้างอิง

- จิรัชญา ทองใบ. 2554. การประยุกต์ใช้หลักเศรษฐกิจพอเพียงในการดำเนินชีวิตของครูโรงเรียนโยธินวิทยา อําเภอยโสธร จังหวัดยโสธร. สารนิพนธ์ปริญญาสาสนศาสตรมหาบัณฑิต. นครปฐม. บัณฑิตวิทยาลัยมหาวิทยาลัยมหามกุฏราชวิทยาลัย.
- ฝ่ายวิชาการ สถาพรบุ๊คส์. 2561. เศรษฐกิจพอเพียงกับยุทธศาสตร์ Thailand 4.0. พิมพ์ครั้งที่ 1. กรุงเทพฯ. สถาพรบุ๊คส์.
- พระปริญญา ตระโม. 2556. บทบาทด้านการส่งเสริมวิถีชีวิตตามแนวปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงของผู้บริหารองค์การบริหารส่วนตำบลแม่ท่าช้าง อําเภอดง จังหวัดเชียงใหม่. วิทยานิพนธ์ปริญญาพุทธศาสตรมหาบัณฑิต. กรุงเทพฯ. บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย.
- พระมหาประกาศิต สิริเมธ. 2556. การมีส่วนร่วมของประชาชนในการพัฒนาหมู่บ้านเศรษฐกิจพอเพียงของชุมชนบ้านคลองใหม่ อําเภอสามพราณ จังหวัดนครปฐม. วิทยานิพนธ์ปริญญาพุทธศาสตรมหาบัณฑิต. กรุงเทพฯ. บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย.
- สาริต จตุวงศ์. 2560. การดำเนินชีวิตตามหลักปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงในชุมชนเมืองของกำลังพลกรมกำลังพลทหารบก. วิทยานิพนธ์ปริญญาศิลปศาสตรมหาบัณฑิต. กรุงเทพฯ. บัณฑิตศึกษา โรงเรียนเสนาธิการทหารบก.
- สำนักส่งเสริมการมีส่วนร่วมของประชาชน. 2554. พิมพ์ครั้งที่ 2. กรุงเทพฯ. อมรินทร์พริ้นติ้ง แอนด์พับลิชชิ่ง.
- อุษณีย์ สุวรรณ. 2558. บทบาทสตรีในการพัฒนาชุมชนตามหลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียงในชุมชนวัดสะพานอําเภอเมือง จังหวัดชัยนาท. วิทยานิพนธ์ปริญญาศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต. กรุงเทพฯ. บัณฑิตวิทยาลัยมหาวิทยาลัยศิลปากร.

การพัฒนาเกมภาษาสำหรับการเรียนรู้ภาษาแบบสหวิทยาการ

Development of Language Games for Interdisciplinary Language Learning

Kitthitar Wattanakornpisarn¹ and Songsri Soranastaporn²

บทคัดย่อ

การเรียนรู้ภาษาต่างๆ เป็นกลยุทธ์พื้นฐานในการเข้าใจทุกภาษา เครื่องมือการสอนหลายชนิดได้ถูกนำเสนอเพื่อพัฒนากลยุทธ์ต่างๆ ของนักเรียน เกมภาษาเป็นหนึ่งในนั้นที่ค่อยๆ ถูกนำไปใช้ในห้องเรียน เพื่อช่วยพัฒนาขีดความสามารถในการเรียนรู้ของนักเรียน บทความฉบับนี้มีจุดประสงค์เพื่ออธิบายการพัฒนาเกมภาษา เพื่อปรับปรุงกลยุทธ์การเรียนรู้ภาษาของนักเรียน การพัฒนาเกมภาษานำเสนอผ่านกระบวนการพัฒนารูปแบบการสอน ADDIE ซึ่งประกอบด้วย 5 ขั้นตอน การวิเคราะห์ การออกแบบ การพัฒนา การนำไปใช้ และการประเมินผล รวมทั้งทฤษฎีการสอนของโรเบิร์ต กาเย ซึ่งประกอบด้วยกระบวนการสอน 9 อย่าง การเร่งเร้าความสนใจ การบอกวัตถุประสงค์ การทบทวนความรู้เดิม การนำเสนอเนื้อหาใหม่ การชี้แนะแนวทางการเรียนรู้ การกระตุ้นการตอบสนองบทเรียน การให้ข้อมูลย้อนกลับ การทดสอบความรู้ใหม่ และการสรุปและนำไปใช้ จากผลการศึกษาในครั้งนี้คือการพัฒนาและนำไปใช้จริงของเกมภาษาซึ่งได้แก่ เกมคล้องจอง และเกมเรียงคำ

คำสำคัญ: การออกแบบการสอน เกมภาษา กลยุทธ์การเรียนรู้ภาษา ทฤษฎีการเรียนรู้ภาษา

ABSTRACT

Language learning strategies are fundamental for the understanding of any language. A number of instructional instruments have been introduced to enhance students' learning strategies. Language games are one of the instruments gradually applied in classrooms in order to foster students' learning capabilities. This article is aimed at explaining the development of language games to improve students' language learning strategies. The development of language games has been presented through the ADDIE instructional design consisting of five phases, analysis, design, development, implementation, and evaluation. The instructional

¹ MA student, Faculty of Liberal Arts, Mahidol University

² Associate Professor Dr., Faculty of Liberal Arts, Mahidol University

theory of Robert Gagné was also employed consisting of nine events of instruction: gaining attention, informing learners of the objectives, stimulating recall of prior learning, presenting the stimulus, providing learning guidance, eliciting performance, providing feedback, assessing performance, and enhancing retention and transfer. Findings from this study are the development and implementation of language games such as rhyming games and word sort games.

Keywords: instructional design, language games, language learning strategies, language learning theory

Introduction

In the age of globalization, English is an international language. In learning second language, one of the most obstacle in comprehending reading is a lack information of vocabulary Vocabulary is an important component in learning foreign language learning (Laufer and Ravenhorst-Kalovski, 2010). Rivers (1970) mentioned that “it would be impossible to learn a language without vocabulary.” One of the important indicators of the high score in reading comprehension is vocabulary (Lesaux and Kieffer, 2010). Alqahtani (2015) stated that “vocabulary learning is an essential part in foreign language learning as the meanings of new words are very often emphasized, whether in books or in classrooms. It is also central to language teaching and is of paramount importance to a language learner.” This is because vocabulary considered as one of the most essential elements of language and language learning (Nation, 2013). Lacking knowledge of vocabulary and sentence structure creates difficulties in students' reading comprehension

Vocabulary plays an important part in English language learning (Alqahtani, 2015). As Wilkins (1972) rightly puts it, “without grammar very little can be conveyed, without vocabulary nothing can be conveyed.” In other words, without

sufficient vocabulary, it is difficult for learners to understand other people, comprehend learning materials, or express their own ideas. That is to say, in listening, students may not understand the conversation completely. In speaking they cannot express their ideas or communicate effectively. In reading students may not understand the text, and in writing students may not be able to write their own ideas. Learners, instructors, material writers, and researchers are the key element for corresponding in the learning and teaching process (Schmitt, 2008).

Many researchers illustrated the importance of vocabulary. This is because vocabulary is needed to convey meaning. Santos (1988) suggested that nonnative-speaking students should focus on improving their vocabulary and lexical selection. Laufer and Ravenhorst-Kalovski (2010) concluded that knowing more vocabulary helps reading comprehension of learners. Second language learners rely on vocabulary knowledge heavily. Without an expanded vocabulary, learners will not be able to use the structures and functions they have studied. Thus, vocabulary is an essential aspect of learning a language. According to Allen and Corder (1975), two main types of vocabulary faced by students are general vocabulary, those appears in all subjects, and technical vocabulary, words that have special meaning in particular

areas such as mathematics, social studies, and science. As language teachers, Thai students generally encounter problems or difficulties in learning unknown words and remembering new words found in the textbook. Many factors that can cause difficulties in learning vocabulary are spelling difficulties, phonological difficulties, syntactic properties of words, close meanings of words, false friends (words in two languages similar in spelling and pronunciation which means different things) and cultural differences (McCarthy, 1988). It is thus important for English language teachers to help students learn, use and remember English vocabulary.

Language learning strategies

Many researchers had referred learning strategies in different meaning. Rubin (1975), defined language learning strategies as "... the techniques or devices which a learner may use to acquire knowledge", while Oxford (1990) views as "specific actions taken by the learner to make learning easier, faster, more enjoyable, more self-directed, more effective and more transferable to new situations." O'malley et al. (1990) defined learning strategies as "...the special thoughts or behaviors that individuals use to help them comprehend, learn, or retain new information." In other words, language learning strategies are one of the important factors that affected student learning the second or foreign language. Special techniques, approaches, or tactics that help learners achieve their learning goals refer to strategies.

Classification of language learning strategies

The two main types of learning strategies are direct and indirect strategies (Oxford, 1990). The learning strategies are subdivided into six groups consisted of three direct strategies which are memory strategies, compensation

strategies, and cognitive strategies, and three indirect strategies which are affective strategies, social strategies, and metacognitive strategies.

Memory learning strategies deal directly with learners' thinking process. It is the techniques including creating mental link between the existing knowledge to new information. Learners have to recall what they have learned as the background knowledge in order to understand the language.

Cognitive learning strategies are related to students' mind. This strategy involved with mental process, managing, and transform information. Learners can gain this strategy by practicing, repeating information, classify the knowledge, analyze and summarize the structure of language.

Compensation learning strategies occurred from guessing the targeted word from its synonyms and gestures explanation. Not only these strategies help learner to overcome the missing knowledge, especially when it comes to listening, reading, speaking or writing skill but also can help improving school (Odden et al., 2002). It allows learners to compensate the information gap by guessing and overcome the limitation of their knowledge.

Metacognitive learning strategies refer to when students used their mental process while reading. Learners thought about the process of learning the language and figured out ways to improve it. This learning strategy support learners in learning language by regulating learners' learning process. Learners can arrange, plan, and evaluate their own learning. Among the six learning strategies Goh and Foong (1997) concluded from their survey that metacognitive strategies are most frequently used by Chinese students.

Affective learning strategies are used to help learners to connect their emotion and feeling toward language learning. For example, learners may cry when they fail the examination. concluded that affective strategies can contribute learners' willingness to take action in the language learning and make essential action for learning.

Social learning strategies are when learners learnt from social interaction with other people. This learning strategy includes working with friends or colleagues, ask questions about grammatical structure to teachers or ask more information for a clearer understanding from native speakers.

Overview of Language Games

Since English become a world language, foreign language has come into important part of the educational system. In teaching and learning process, there are many approaches and methods such as grammar translation approach, direct method, reform movement, audiolingual approach, oral-situation approach, cognitive approach, affective humanistic approach, comprehension-based approach, designer method, and communicative language teaching (Celce-Murcia, 2014).

Language games referred to as "the learning activities involving games were designed by teaching or practicing the content of the English textbook which indicated in the lesson plan" (Nitisakunwut and Soranastaporn, 2014). Language games involved with different language learning strategies and vocabulary learning strategies: memory strategies, cognitive strategies, compensation strategies, metacognitive strategies, and social strategies. Students will be using to all five learning strategies combining with vocabulary learning strategies while playing language games (Wattanakornpisarn et al, 2019). Memory strategies

will be applied by connecting new vocabulary in the game with their known word. Since these words were chosen from the course material, then they will the repetition of seeing the word. For cognitive strategies, students had to say and write new vocabulary learnt in the game several time. In some activity, learners have to skim through the reading passage, summarized, and discuss with their friends. In conversation, students had to guess the unknown word, act out, and using gesture. These actions considered as compensation strategies. Students will get to practice the vocabulary and reading with classmates. They can also ask for help from team members or friends which fall in to social strategies.

Wang and Chen (2010) have found that 115 articles were using game as teaching instrument in research. Kiili (2005) conducted a study on digital game using experiential gaming model. Liu and Chen (2013) studied the effect of game with 18 fifth grade learners towards their science knowledge after using the card game. The finding showed that students' performance after the games were significantly higher than before conducted game with them. Moreover, learners were satisfied with the GBL and the researchers claimed that game can motivate students' interest. Waiyakoon et al. (2015) conducted a research using game using scaffolding method with disability learners in Thailand. The researchers used instructional design as a model to develop game processes. Moreover, with the cooperative between Thailand and Japan, Tanwattana and Toyoda (2018) used game simulation to "simulate flood situations and make mutual decisions on how to manage flood scenarios by following roles, rules and scenarios of the game."

Methods

This research aims to develop ESP vocabulary games using ADDIE model together with Robert Gagné's nine events of instruction.

Branch (2009) asserted that "ADDIE is merely a process that serves as a guiding framework for complex situations, it is appropriate for developing educational products and other learning resources." The following are ADDIE model explained by Wijaya and Devianto (2019). The Analysis phase deal with students' background, learning objectives, and course materials. Design phase is a learning solution which consisted of vocabulary learning strategies and teaching process. Development phase is where the design has been arranged, validated, and developed. Implementation phase is when the ESP vocabulary games used as the teaching method. Evaluation phase is where the students evaluate their satisfaction towards the ESP vocabulary games. Therefore, this model is chosen as instructional design for ESP vocabulary games in this study.

In order to develop ESP vocabulary games followed the process from ADDIE model:

Step 1: Analysis

At this stage, the researcher analyzed the course objectives, learners' background information, course content, and materials.

Step 2: Design

At this stage, it is a learning solution that researcher applied Robert Gagné's nine events of instruction as the approach associated with the learning process (Gagné, 1965).

a) Gaining attention: before beginning the lesson, the instructors were recommended to draw students' attention such as pictures which related to the chapter in order to make an awareness of learning (Zhu and St. Amant, 2010). Gagné

claimed that this process related to cognitive learning process allowing learners to apply their prior knowledge to the new information.

b) Inform learners of objectives: it is recommended for instructors to inform the class objectives before beginning the lesson not only to prepare expectation but also can increase students' performance (Praphantateva, 2009).

c) Prior learning: it is to review students' previous knowledge and link them to new information (Celce-Murcia, 2014). For example, instructors can ask learners some questions related to new concept of the presented lesson.

d) Present content: the content chosen should be presented in the easy form in order for students to understand it clearly (Gagne, 1976).

e) Provide guidance: the instruction should be explained and draw upon the information such as questioning (Zhu and St. Amant, 2010).

f) Practice: according to Gagné this process is to enhance students' long-term memory. Learners will able to gain their knowledge by interaction teaching materials and asks questions to teachers and friends (Mongkol, 2008).

g) Provide feedback: a supportive feedback was recommended on students' assignment (Wion, 2008).

h) Assess performance is to measure learners overall understanding after received the treatment (Fulcher and Davidson, 2007).

i) Enhance retention and transfer is the final stage where knowledge is generalized and applied (Zhu and St. Amant, 2010).

Step 3: Development

At this stage, it is to create learning content together with the teaching material (Davis, 2013).

Step 4: Implementation

At this stage, it is the apply stage where the product from the design and development process occurred (Crawford, 2004).

Step 5: Evaluation

At this stage, it is the process where the test results will be calculated to validate and evaluate the performance of games (Arnab et al., 2015).

Results

Step 1: Analysis

Vocabulary is the fundamental knowledge of language acquisition, so it is necessary to enhance students with vocabulary knowledge (Nation, 2013). Consequently, from students' background and analysis results, ESP vocabulary games which are word cards game, rhyming game, and word sort game were chosen and design in the next phrase.

Step 2: Design

At this stage, it is where the process developed by Gagné (1965).

a) Gaining attention: As the warm-up stage, instructors can use teaching material to draw students' attention and allow them some time to get ready for the class.

b) Inform learners of objectives: Teacher has to inform the lesson objective at the beginning of the class.

c) Prior learning: At the stage, teachers can recall students' knowledge by reviewing previous lesson and connect the idea to new concept. For example, teacher can ask students to share ideas about the important of vocabulary, rhyming words, words category, and sentence structure.

d) Present content: Instructors can give some questions as a guideline for students to

focus on or the task that they have to be completed.

e) Provide guidance: Teachers have to explain game instruction clearly. ESP vocabulary games instruction have to be well written. L1 can be used in order to make the rules and guideline easy for learners to understand.

f) Practice: Students get ask questions and do activities using design games in order to expand their vocabulary knowledge.

g) Provide feedback: corrective feedback such as repetition, recast, and explicit correction can be given to students after they finished the assignment.

h) Assess performance: In order to measure students' achievement, test will be distributed at the end of the class to compare mean score before and after learning through ESP vocabulary games.

i) Enhance retention and transfer are when teachers summarize the overall learning process and knowledge to students.

Step 3: Development

Researcher created the ESP vocabulary games which are rhyming game and word sort game.

a) Rhyming game developed to target at the understand learning stage together with applying learning stage. During the game, students will practice understanding rhyming sound and applying the knowledge to complete the game tasks. Learners can improve their memory vocabulary learning strategies by connect words with the familiar concepts. After the game, students expected to be able to create at least three rhyming words of each vocabulary.

b) Word sort game developed to combine analyzing and evaluating learning level together. During the game, students will practice analyzing words and evaluating its category. This game also

focused on cognitive vocabulary learning strategies. Learners have to connect the target words together with categorized its meaning and connection. After the game, students expected to be able to categorized words given 80% correctly.

Step 4: Implement

The ESP vocabulary games is applied as teaching approach.

a) Rhyming game objective: students are able to create at least three rhyming words of each vocabulary. Game equipment are words cards and clock or timer.

Rules: All players allow speaking English only. All players have to present at least one rhyming word per one word-card. The team who gain score the most wins the game.

Roles: Committees' roles are to monitor students not to use Thai to communicate with each other, be a timekeeper, motivate quiet students to participate, make sure that everyone is obeying the rules, and help suggest and correct information. Players' roles are to create rhyming words as fast and as much as possible

How to play: Each team can pick any word to start with. Each team member creates rhyming words according to the targeted word in the circle twice. After each member able to create one rhyming word, the team get 1 point. Each team can change to the word until the time is over.

b) Word sort game objective: students are able to categorized words given 80% correctly. Game equipment are words cards and clock or timer.

Rules: All players allow speaking English only. The team who gain score the most wins the game.

Roles: Committees' roles are to monitor students not to use Thai to communicate with each other, be a timekeeper, motivate quiet students to participate, make sure that everyone is obeying the rules, and help suggest and correct information.

Players' roles are to categorized words as much as possible

How to play: Each team help categorizing words according to their understanding. Write down words in each category. One word can be in more than one category. Each category earns 1 point and gain 1 more point for each word used in the category.

Step 5: Evaluation

In this study, ESP vocabulary games were chosen as its teaching instruction process which viewed as effective tools by comparing students' pre-test and post-test score, vocabulary learning strategies questionnaire, and analyzing students' satisfaction questionnaire.

Conclusion and Discussion

Language games are easy to construct, they were designed to facilitate learners' performance and vocabulary and learning strategies. Instructors can consider applying them to be one of the teaching instruments. Teachers can aid vocabulary and learning strategies such as memorization, using dictionary, analyzing, keyword, and many more by using language games in the classroom. By combining these games together with a little creativity in the lesson planning, it will not only promote students' engagement but also can make the vocabulary lesson become more effective learning process.

Acknowledgements

This paper is a part of thesis paper submitted to Mahidol University and supported in part by the Academic Presentation Grant, Faculty of Liberal Arts, Mahidol University.

References

- Allen, J. P., and Corder, P. S. 1975. The Edinburgh course in applied linguistics (Vol. 35): Oxford University Press.
- Alqahtani, M. 2015. The importance of vocabulary in language learning and how to be taught. *International journal of teaching and education*, 3(3), 21-34.
- Arnab, S., Lim, T., Carvalho, M. B., Bellotti, F., De Freitas, S., Louchart, S., De Gloria, A. 2015. Mapping learning and game mechanics for serious games analysis. *British Journal of Educational Technology*, 46(2), 391-411.
- Branch, R. M. 2009. Instructional design: The ADDIE approach (Vol. 722): Springer Science and Business Media.
- Celce-Murcia, M. 2014. An overview of language teaching methods and approaches. In *Teaching English as a second or foreign language* (pp. 2-14). USA: Sherrise Roehr.
- Crawford, C. 2004. Non-linear instructional design model: eternal, synergistic design and development. *British Journal of Educational Technology*, 35(4), 413-420.
- Davis, A. L. 2013. Using instructional design principles to develop effective information literacy instruction: The ADDIE model. *College and Research Libraries News*, 74(4), 205-207.
- Fulcher, G., and Davidson, F. 2007. *Language testing and assessment*: Routledge New York.
- Gagne, R. M. 1976. The content analysis of subject-matter a dialogue between Robert M. Gagné and M. David Merrill. *Instructional Science*, 5(1), 1-28.
- Gagné, R. M. 1965. Conditions of learning.
- Goh, C., and Foong, K. P. 1997. Chinese ESL students' learning strategies: A look at frequency, proficiency, and gender. *Hong Kong Journal of Applied Linguistics*, 2(1), 39-53.
- Kiili, K. 2005. Digital game-based learning: Towards an experiential gaming model. *The Internet and higher education*, 8(1), 13-24.
- Laufer, B., and Ravenhorst-Kalovski, G. C. 2010. Lexical Threshold Revisited: Lexical Text Coverage, Learners' Vocabulary Size and Reading Comprehension. *Reading in a foreign language*, 22(1), 15-30.
- Lesaux, N. K., and Kieffer, M. J. 2010. Exploring sources of reading comprehension difficulties among language minority learners and their classmates in early adolescence. *American Educational Research Journal*, 47(3), 596-632.
- Liu, E. Z. F., and Chen, P.-K. 2013. The effect of game-based learning on students' learning performance in science learning—A case of "conveyance go". *Procedia-Social and Behavioral Sciences*, 103, 1044-1051.
- McCarthy, M. 1988. Some vocabulary patterns in conversation. *Vocabulary and language teaching*, 181-200.
- Mongkol, N. 2008. A study of vocabulary learning strategies of the first and second year students from English department at Phetchaburi Rajabhat University. (Master degree Unpublished), Phetchaburi Rajabhat University, Thailand.
- Nation, I. S. P. 2013. *Teaching and learning vocabulary*: Boston, MA: Heinle Cengage Learning.
- Nitisakunwut, P., and Soranastaporn, S. 2014. *Games for English Language Teaching: Selected Cases. The Shift from Teaching to*

- Learning: Individual, Collective and Organizational Learning Through Gaming Simulation, 857.
- O'malley, J. M., O'Malley, M. J., Chamot, A. U., and O'Malley, J. M. 1990. Learning strategies in second language acquisition: Cambridge university press.
- Odden, A., Odden, A. R., and Kelley, C. 2002. Paying teachers for what they know and do: New and smarter compensation strategies to improve schools: Corwin Press.
- Oxford, R. 1990. Language learning strategies. New York, 3.
- Praphantateva, B. 2009. The effectiveness of implementing classroom tasks: a comparative case study of the effect of informing or not informing mathayom suksa one learners of the objectives of the task. Mahidol University,
- Rivers, W. M. 1970. Teaching foreign language skills. (1981). In: Chicago: The University of Chicago Press.
- Rubin, J. 1975. What the "good language learner" can teach us. *tesolQuarterly*, 9 (1), 41-51. In.
- Santos, T. 1988. Professors' reactions to the academic writing of nonnative-speaking students. *Tesol Quarterly*, 22(1), 69-90.
- Schmitt, N. 2008. Instructed second language vocabulary learning. *Language teaching research*, 12(3), 329-363.
- Tanwattana, P., and Toyoda, Y. 2018. Contributions of gaming simulation in building community-based disaster risk management applying Japanese case to flood prone communities in Thailand upstream area. *International journal of disaster risk reduction*, 27, 199-213.
- Waiyakoon, S., Khlaisang, J., and Koraneekij, P. 2015. Development of an instructional learning object design model for tablets using game-based learning with scaffolding to enhance mathematical concepts for mathematic learning disability students. *Procedia-Social and Behavioral Sciences*, 174, 1489-1496.
- Wang, L. C., and Chen, M. P. (2010). The effects of game strategy and preference-matching on flow experience and programming performance in game - based learning. *Innovations in Education and Teaching International*, 47(1), 39-52.
- Wattanakornpisarn, K., Ratanakul, and S. Tirataradol, Y. 2019. Flashcard game for expanding ESP vocabulary knowledge. Paper presented at the 3rd National Conference on Education in the Digital Era, Mahidol University, Bangkok.
- Wijaya, H. D., and Devianto, Y. 2019. Application of Multimedia in Basic English Vocabulary Learning with the ADDIE Method. *International Journal of Computer Techniques*, 6(1), 57-63.
- Wilkins, D. A. 1972. *Linguistics in language teaching*: E. Arnold, 1973.
- Wion, F. 2008. Feedback on assignments in distance education. Paper presented at the 24th Annual Conference on Distance Teaching and Learning.
- Zhu, P., and St. Amant, K. 2010. An application of Robert Gagne's nine events of instruction to the teaching of website localization. *Journal of technical writing and communication*, 40(3), 337-362.

การศึกษาแรงจูงใจและความพึงพอใจของนักท่องเที่ยวชาวจีนที่เดินทางมาชมการแสดงสาวประเภทสองที่เมืองพัทยา จังหวัดชลบุรี

Ecotourism Management toward the Sustainable Development of Pattani province through the ASEAN Cooperative Framework

ZHANGWEI¹ และชุติน แก้วนพรัตน์²

บทคัดย่อ

การวิจัยนี้มีวัตถุประสงค์ เพื่อศึกษาระดับแรงจูงใจและความพึงพอใจของนักท่องเที่ยวชาวจีนที่เดินทางมาชมการแสดงสาวประเภทสองที่เมืองพัทยา จังหวัดชลบุรี เพื่อเปรียบเทียบความแตกต่างของปัจจัยส่วนบุคคลกับแรงจูงใจและความพึงพอใจของนักท่องเที่ยวชาวจีนที่เดินทางมาชมการแสดงสาวประเภทสองที่เมืองพัทยา จังหวัดชลบุรี เพื่อศึกษาแรงจูงใจที่ส่งผลต่อความพึงพอใจของนักท่องเที่ยวชาวจีนที่เดินทางมาชมการแสดงสาวประเภทสองที่เมืองพัทยา จังหวัดชลบุรี โดยใช้วิธีแบบผสมผสาน ซึ่งการวิจัยเชิงคุณภาพใช้การสัมภาษณ์เชิงลึก ส่วนการวิจัยเชิงปริมาณใช้แบบสอบถาม เก็บรวบรวมข้อมูลโดยแจกแบบสอบถามให้กับนักท่องเที่ยวชาวจีนที่เดินทางมาชมการแสดงสาวประเภทสองที่เมืองพัทยา จังหวัดชลบุรี 400 คน ระหว่างเดือนตุลาคมถึงเดือนธันวาคม 2561 ผลการศึกษาพบว่า นักท่องเที่ยวส่วนใหญ่เป็นเพศชาย (ร้อยละ 53.0) มีอายุระหว่าง 31 – 40 ปี (ร้อยละ 37.0) มีการศึกษาอนุปริญญา/ปวส. (ร้อยละ 40.5) มีสถานภาพสมรส (ร้อยละ 60.2) มีอาชีพนักเรียน/นักศึกษา (ร้อยละ 23.7) ส่วนใหญ่มีรายได้ 30,001 - 40,000 บาท (ร้อยละ 25.8) แรงจูงใจด้านแรงผลักดันของนักท่องเที่ยวชาวจีนที่เดินทางมาชมการแสดงสาวประเภทสองที่พัทยา จังหวัดชลบุรี โดยภาพรวมอยู่ในระดับปานกลาง ($\bar{x} = 3.27$) แรงจูงใจด้านแรงดึงดูดของนักท่องเที่ยวชาวจีนที่เดินทางมาชมการแสดงสาวประเภทสองที่พัทยา จังหวัดชลบุรี โดยภาพรวมอยู่ในระดับปานกลาง ($\bar{x} = 3.28$) และความพึงพอใจของนักท่องเที่ยวชาวจีนที่เดินทางมาชมการแสดงสาวประเภทสองที่พัทยา จังหวัดชลบุรี โดยภาพรวมอยู่ในระดับปานกลาง ($\bar{x} = 3.25$) ผลการทดสอบสมมติฐานพบว่า นักท่องเที่ยวชาวจีนที่มีปัจจัยส่วนบุคคลที่แตกต่างกัน มีปัจจัยแรงจูงใจในการเดินทางมาชมการแสดงสาวประเภทสองที่เมืองพัทยา จังหวัดชลบุรี แตกต่างกัน นักท่องเที่ยวชาวจีนที่มีปัจจัยส่วนบุคคลที่แตกต่างกัน มีความพึงพอใจในการเดินทางมาชมการแสดงสาวประเภทสองที่เมืองพัทยา จังหวัดชลบุรี แตกต่างกัน ปัจจัยหลักและปัจจัยดึงดูดในการเดินทางมาชมการแสดงสาวประเภทสองที่พัทยา จังหวัดชลบุรี ส่งผลต่อความพึงพอใจในการเดินทางมาชมการแสดงสาวประเภทสองที่พัทยา จังหวัดชลบุรี อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 ข้อมูลการวิจัยนี้เป็นประโยชน์แก่ผู้ที่เกี่ยวข้องกับธุรกิจการแสดงสาวประเภทสองที่พัทยา จังหวัดชลบุรี เพื่อนำไปพัฒนาธุรกิจให้สามารถตอบสนองต่อความต้องการของนักท่องเที่ยวชาวจีนที่เดินทางมาเมืองไทยได้

คำสำคัญ: นักท่องเที่ยวชาวจีน ความพึงพอใจ แรงจูงใจในการท่องเที่ยว การแสดงสาวประเภทสอง

¹ นักศึกษาปริญญาโท สาขาการจัดการอุตสาหกรรมบริการและการท่องเที่ยว มหาวิทยาลัยกรุงเทพ

² อาจารย์ สาขาการจัดการอุตสาหกรรมบริการและการท่องเที่ยว มหาวิทยาลัยกรุงเทพ

ABSTRACT

The objectives of this study were to study motivation and satisfaction level of Chinese tourists' watching transgender show in Pattaya Chonburi province to compare the differences of personal data related to motivation and satisfaction of Chinese tourists' watching transgender show in Pattaya Chonburi province and to study whether the motivation of Chinese tourists affect the satisfaction of Chinese tourists' watching transgender show in Pattaya Chonburi province or not. Mixed methods were used in this research, the qualitative research was used by in-depth interviews, and the quantitative part used questionnaires to collect data among Chinese tourists watching transgender show in Pattaya Chonburi province from October to December, 2018. The results found that most of the respondents were male (53.0%) with the following characteristics: age: 31-40 years old (37.0%); education: vocational education (40.5%); marital status: married (60.2%); occupation: students (23.7%); monthly income: 30,001 - 40,000 baht (25.8%). As a result, push factors of Chinese tourists were rated average level in overall picture ($\bar{x} = 3.27$), pull factors of Chinese tourists were rated average level in overall picture ($\bar{x} = 3.28$), and satisfaction of Chinese tourists were rated average level in overall picture ($\bar{x} = 3.25$). The hypothesis results revealed that there were statistically significant motivation differences in personal data at the level of .05. Push factors and pull factors significantly affect satisfaction of Chinese tourists at the level of .05. This result can support information to promote tourism in Pattaya Chonburi province.

Keywords: Chinese Tourists, Satisfaction, Transgender Show, Tourist Motivation,

บทนำ

ปัจจุบันเศรษฐกิจของประเทศจีนมีการพัฒนาเพิ่มขึ้นอย่างรวดเร็วและขยายตัวต่อเนื่องในทุกๆ ด้านทำให้ประชาชนมีรายได้สูงขึ้น ส่งผลให้ประชาชนมีคุณภาพชีวิตที่ดีขึ้น ด้วยเหตุนี้ชาวจีนจึงเดินทางไปเที่ยวต่างประเทศมากขึ้น จากสถิติจำนวนนักท่องเที่ยวขาออกของจีนในทศวรรษที่ผ่านมา ตั้งแต่ปี 2556 ประเทศจีนยังคงรักษาสถานะประเทศต้นทางที่มีนักท่องเที่ยวขาออกที่ใหญ่ที่สุดในโลกเป็นเวลาหลายปี ภายในสิ้นปี 2560 นักท่องเที่ยวขาออกมีจำนวนทั้งหมด 13,051 ล้านคน เพิ่มขึ้นจากปี 2559 ร้อยละ 7.0 มีการค่าใช้จ่ายของการท่องเที่ยว 115,290 ล้านดอลลาร์สหรัฐ เพิ่มขึ้นจากปี 2559 ร้อยละ 5.0 ค่าใช้จ่ายในการบริโภคต่อคนประมาณ 880 ดอลลาร์สหรัฐ (ประมาณ 5632 หยวน) จากการสำรวจและสรุปของ ศูนย์ข้อมูลการบริหารการท่องเที่ยวแห่งประเทศไทย ในปี พ.ศ. 2561 พบว่า เมื่อเดินทางไปเที่ยวที่ต่างประเทศ นักท่องเที่ยวชาวจีนส่วนใหญ่เลือกไปเที่ยวที่ประเทศอยู่

ในเอเชีย รองลงมาคือประเทศอยู่ในยุโรป โดยเกือบครึ่งของนักท่องเที่ยวชาวจีนมาเยี่ยมชมแหล่งท่องเที่ยวอีกครั้งและเพิ่มจำนวนวันเพราะความชอบของพวกเขา นักท่องเที่ยวขาออกมีจำนวนทั้งหมด 13,051 ล้านคน ในปี 2560 เป็นเพศหญิง 59% เพศชาย 41% มีอายุระหว่าง 31-40 ปีเป็นหลัก 31% รองลงมาคืออายุมากกว่า 50 ปี 24% อายุ 41-50 ปี 17% อายุ 21-30 ปี 16% และอายุต่ำกว่า 20 ปีอยู่ที่ 12% โดยจะทำการท่องเที่ยวประมาณ 6-8 วัน ซึ่งคิดเป็น 43.6 % รองลงมาคือ 3-5 วัน 37% มากกว่า 8 วัน 18% และ 1-2 วันเพียง 1% เท่านั้น ขณะที่การเดินทางของนักท่องเที่ยวจะชอบเดินทางพร้อมกับครอบครัวที่มีเด็กหรือลูกไปด้วย 30% เดินทางพร้อมเพื่อน 23% เดินทางมากับคู่รัก (ไม่มีลูกหรือเด็ก) 22% จะพบว่าคนจีนเดินทางกับคนในครอบครัวสูงมาก และรองลงมาคือกลุ่มที่มากับเพื่อน แสดงให้เห็นถึงการเดินทางของนักท่องเที่ยวชาวจีนที่เดินทางพร้อมเพื่อนหรือสมาชิก

ในครอบครัวมีความสัมพันธ์ต่อการเลือกกิจกรรมต่าง ๆ ในการเดินทางไปเที่ยวอย่างมาก

ในช่วงหลายปีที่ผ่านมา การท่องเที่ยวขาออกของจีนขยายตัวอย่างรวดเร็วตามภาวะเศรษฐกิจที่เติบโตอย่างก้าวกระโดด ส่งผลให้นักท่องเที่ยวชาวจีนขาออกได้กลายเป็นกำลังหลักในตลาดการท่องเที่ยวของโลก ยอดใช้จ่ายระหว่างการเดินทางท่องเที่ยวไปยังต่างประเทศของนักท่องเที่ยวจีนกลายเป็นแหล่งรายได้สำคัญสำหรับแหล่งท่องเที่ยวยอดนิยมทั้งหมดและมีแนวโน้มที่จะเติบโตอย่างต่อเนื่องอีกด้วย ซึ่งผู้จัดการการท่องเที่ยวให้ความสนใจกับความต้องการของนักท่องเที่ยวชาวจีน สามารถดึงดูดนักท่องเที่ยวชาวจีนเข้ามาเที่ยวเพิ่มขึ้น ทำให้อำนาจซื้อของผู้บริโภคชาวจีนสูงขึ้นและนำเงินเข้าประเทศต่าง ๆ ได้เป็นอย่างมาก

ประเทศไทยเป็นศูนย์กลางในภูมิภาคเอเชียตะวันออกเฉียงใต้และเป็นประเทศเพื่อนบ้านของประเทศจีน ประเทศไทยและประเทศจีนมีความสัมพันธ์ที่ดีในระบบเศรษฐกิจและการเมือง การท่องเที่ยวเป็นอุตสาหกรรมหลักที่สร้างรายได้ให้แก่ประเทศไทยเพิ่มขึ้นทุกปี โดยเฉพาะตลาดนักท่องเที่ยวต่างชาติตั้งแต่ปี 2543 เป็นต้นมารัฐบาลไทยได้เริ่มต้นแนวคิดในการพัฒนาอุตสาหกรรมการท่องเที่ยวของประเทศไทย หลังจากนั้น การท่องเที่ยวของประเทศไทยประสบความสำเร็จอย่างเป็นรูปธรรม เศรษฐกิจของประเทศไทยปรับตัวดีขึ้น ทำให้รัฐบาลสามารถกำหนดและดำเนินการตัดสินใจเกี่ยวกับการพัฒนาอย่างยั่งยืนและส่งเสริมเสถียรภาพของอุตสาหกรรมการท่องเที่ยวในประเทศไทย (การท่องเที่ยวแห่งประเทศไทย, 2558) ในปี 2541 ประเทศไทยได้กลายเป็นประเทศปลายทางแห่งแรกสำหรับการเดินทางไปต่างประเทศของนักท่องเที่ยวชาวจีน และจากสถิติการเดินทางขาออกของนักท่องเที่ยวชาวจีน พบว่าในปี 2555 มีจำนวนนักท่องเที่ยวชาวจีนที่เดินทางมาประเทศไทยทั้งสิ้น 2,700,000 คน (กรมการท่องเที่ยว กระทรวงการท่องเที่ยวและกีฬา, 2559) ทำให้ประเทศไทยกลายเป็นประเทศปลายทางที่นักท่องเที่ยวชาวจีนเลือกเดินทางมาท่องเที่ยว ซึ่งมีสัดส่วนมากกว่าการเดินทางไปยังประเทศมาเลเซียเป็นครั้งแรก ซึ่งปัจจุบันประเทศไทยกลายเป็นประเทศปลายทางที่นักท่องเที่ยวชาวจีนนิยมเดินทางมาท่องเที่ยวมากที่สุด นอกเหนือจากความ

สะดวกและง่ายในการยื่นขอวีซ่าสำหรับนักท่องเที่ยวชาวจีนแล้ว ในส่วนของภาพยนตร์และละครไทย ก็เริ่มมีกระแสเข้าสู่ประเทศจีนส่งผลให้อุตสาหกรรมภาพยนตร์และละครจีนบางเรื่องเริ่มมีเนื้อหาบางส่วนเกี่ยวข้องกับประเทศไทย เช่นสถานที่ท่องเที่ยวต่าง ๆ อาหารไทย ภาษาและวัฒนธรรมเป็นต้นซึ่งสิ่งเหล่านี้ก็กลายเป็นการช่วยประชาสัมพันธ์การท่องเที่ยวไปในตัว ทั้งนี้ยังได้รับความร่วมมือและส่งเสริมด้านการท่องเที่ยวจากภาคส่วนต่าง ๆ ในการนำนักท่องเที่ยวชาวจีนเข้ามาเที่ยวที่ประเทศไทยมากขึ้น

จากการสำรวจ พฤติกรรมของนักท่องเที่ยวตลาดจีนที่เดินทางท่องเที่ยวประเทศไทย ของการท่องเที่ยวแห่งประเทศไทยในปี 2561 พบว่า ในช่วงระหว่างเดือนมกราคมจนถึงเดือนมิถุนายนปี 2561 การซื้อสินค้าของนักท่องเที่ยวชาวจีนมีมูลค่าจำนวนทั้งสิ้น 80,271 ล้านบาท การทำกิจกรรมของนักท่องเที่ยวชาวจีนมีมูลค่าจำนวนทั้งสิ้น 71,364 ล้านบาท และสัดส่วนของนักท่องเที่ยวชาวจีนที่ต้องการจะกลับมาท่องเที่ยวที่ประเทศไทยอีกเป็นจำนวนร้อยละ 62% โดยตามสถิติ นักท่องเที่ยวชาวจีนจำนวนร้อยละ 93.79% นั้นต้องการเดินทางมาท่องเที่ยวเพื่อพักผ่อนหย่อนใจ นักท่องเที่ยวชาวจีนจำนวนร้อยละ 33.96% เลือกจะไปเที่ยวกับเพื่อน นักท่องเที่ยวชาวจีนด้วยกัน และส่วนจำนวนร้อยละ 65.02% เลือกใช้ช่องทางออนไลน์สำหรับสำรองตั๋ว ที่พัก หรือกิจกรรมระหว่างการเดินทางของนักท่องเที่ยวชาวจีน (กรมการท่องเที่ยวแห่งประเทศไทย, 2561) ในขณะเดียวกันตามสถิติของสำนักงานสถิติแห่งชาติของประเทศจีนในปี 2561 ประเทศที่นักท่องเที่ยวชาวจีนสนใจไปเที่ยวได้แก่ ประเทศไทย ญี่ปุ่น เวียดนาม เกาหลี และสิงคโปร์ ในส่วนของค่าใช้จ่ายในการเดินทางไปต่างประเทศนั้น เมื่อเปรียบเทียบกับประเทศอื่น ๆ แล้ว การเลือกมายังประเทศไทยนั้นมีค่าใช้จ่ายไม่สูงมากเมื่อเทียบกับญี่ปุ่น เวียดนาม เกาหลี และสิงคโปร์ และอีกหลายปัจจัยที่ไม่ยุ่งยากและซับซ้อน เช่น การขอวีซ่าหรือข้อจำกัดของเงินฝากในธนาคาร เป็นต้น ส่งผลให้ประเทศไทยกลายเป็นตัวเลือกที่มีศักยภาพสูงสำหรับนักท่องเที่ยวชาวจีน

ประเทศไทยมีคณะ คาบาเรต์ เกิดขึ้นมากมายตามเมืองท่องเที่ยว จากการสำรวจของการท่องเที่ยว

แห่งประเทศไทยในปี 2558 ที่ผ่านมา กิจกรรมที่นักท่องเที่ยวชาวจีนให้ความนิยมเป็นอย่างมาก นั่นคือการชมการแสดงสาวประเภทสอง จึงก่อให้เกิดสถานที่ท่องเที่ยวในรูปแบบต่างๆ เพื่อตอบสนองความต้องการของนักท่องเที่ยวอย่างเพียงพอ และสถานที่ที่ได้รับความนิยมและเป็นที่ยอมรับของนักท่องเที่ยวชาวต่างประเทศ คือ การแสดงคาบาริเรตของสาวประเภทสอง ที่มีรูปแบบการแสดงที่หลากหลาย ตามสถานที่ท่องเที่ยวหรือแหล่งบันเทิงต่างๆ มากมายหลายคณะ โดยเฉพาะอย่างยิ่งในกรุงเทพฯ พัทยาและภูเก็ต ถึงแม้ว่าในปัจจุบันธุรกิจด้านการแสดงสาวประเภทสองในประเทศไทยนั้น เป็นธุรกิจขนาดเล็กและขนาดกลาง ก็ถือได้ว่ามีบทบาทอันโดดเด่นในการช่วยพัฒนาเศรษฐกิจ เป็นตัวสร้างรายได้หลักให้กับประเทศ และยังคงดึงดูดนักท่องเที่ยวจากทั่วโลกให้เดินทางมาเที่ยวที่ประเทศไทย โดยเฉพาะนักท่องเที่ยวชาวจีน (การท่องเที่ยวแห่งประเทศไทย, 2558)

จากข้อมูลดังกล่าวมาในเบื้องต้น ผู้วิจัยสามารถเห็นได้ว่า นักท่องเที่ยวชาวจีนที่เดินทางมาเที่ยวที่ประเทศไทยมีจำนวนเพิ่มขึ้นทุกปี ประเทศจีนกลายเป็นประเทศสำคัญที่มีจำนวนนักท่องเที่ยวเข้ามาท่องเที่ยวในประเทศไทยมากที่สุด ซึ่งการท่องเที่ยวแห่งประเทศไทยให้ความสำคัญเป็นอย่างมาก ปัจจุบันการแสดงสาวประเภทสองได้รับความนิยมจากคนในสังคมทั่วไปมากขึ้น ตลาดธุรกิจการแสดงสาวประเภทสองของประเทศไทยพัฒนาอย่างต่อเนื่อง จึงสามารถสร้างชื่อเสียงให้กับการท่องเที่ยวประเทศไทยอย่างมาก ในขณะเดียวกันการพัฒนาของการแสดงสาวประเภทสองมีปัญหาเกิดขึ้นด้วย เช่น นักท่องเที่ยวชาวจีนส่วนใหญ่จะไม่มาชมการแสดงซ้ำอีก การขยายตัวของการท่องเที่ยวของประเทศไทยเกิดขึ้นอย่างรวดเร็วแบบที่ไม่เคยมีมาก่อน นอกจากนี้ ผู้วิจัยยังพบว่า มีการศึกษาสำหรับการแสดงสาวประเภทสองค่อนข้างน้อย วรรณกรรมที่เกี่ยวข้องกับการแสดงสาวประเภทสองค่อนข้างหายาก เหตุผลเหล่านี้ทำให้ผู้วิจัยมีความสนใจในการทำการศึกษารองการศึกษาระงุงใจและความพึงพอใจของนักท่องเที่ยวชาวจีนที่เดินทางมาชมการแสดงสาวประเภทสองที่เมืองพัทยา จังหวัดชลบุรี ทั้งนี้เพื่อเข้าใจถึงพฤติกรรมความรู้สึกนึกคิดและแรงงุงใจของนักท่องเที่ยวชาวจีนซึ่งเป็นปัจจัยสำคัญที่จะนำไปใช้ในการพัฒนาธุรกิจการ

บริการการท่องเที่ยว เพื่อเป็นประโยชน์ต่อการส่งเสริมของโรงละครในการวางแผนกลยุทธ์การท่องเที่ยวที่สามารถเสริมประสิทธิภาพในการเข้าถึงและดึงดูดกลุ่มนักท่องเที่ยวชาวจีนได้อย่างดียิ่งขึ้น ตอบสนองความต้องการของนักท่องเที่ยวชาวจีนได้อย่างเต็มที่ เพื่อพัฒนาศักยภาพเกี่ยวกับรูปแบบการแสดงสาวประเภทสอง และเพื่อสร้างความประทับใจแก่นักท่องเที่ยวชาวจีนต่อไป สามารถช่วยผลักดันการพัฒนาการท่องเที่ยวให้มีความทันสมัยและเร่งการเติบโตทางเศรษฐกิจได้อย่างรวดเร็วมากขึ้น

วิธีดำเนินการวิจัย

1. ประเภทของการวิจัย

งานวิจัยเรื่องการศึกษาแรงงุงใจและความพึงพอใจของนักท่องเที่ยวชาวจีนที่เดินทางมาชมการแสดงสาวประเภทสองที่เมืองพัทยา จังหวัดชลบุรี เป็นการวิจัยแบบผสม (Mixed Method) คือ การวิจัยเชิงคุณภาพ (Qualitative Research) โดยการใช้การสัมภาษณ์นักท่องเที่ยวชาวจีนจำนวน 12 คน และการวิจัยเชิงปริมาณ (Quantitative Research) โดยการแจกแบบสอบถามให้กับนักท่องเที่ยวชาวจีนจำนวน 400 ชุด

2. กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัย

กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการศึกษาครั้งนี้คือนักท่องเที่ยวชาวจีนที่เดินทางมาชมการแสดงสาวประเภทสองที่เมืองพัทยา จังหวัดชลบุรี จำนวน 400 คน (ตอบแบบสอบถาม) นักท่องเที่ยวชาวจีนที่เดินทางมาชมการแสดงสาวประเภทสองที่เมืองพัทยา จังหวัดชลบุรี จำนวน 12 คน (รับการสัมภาษณ์) ขอบเขตที่ทำการวิจัยเก็บข้อมูลจากนักท่องเที่ยวชาวจีนอยู่ในที่พักผ่อนและอัลคาซาร์ คาบาเรต โชว์ พัทยา

3. วิธีการทางสถิติ

ส่วนที่ 1 การวิเคราะห์ ข้อมูลลักษณะทั่วไปจำนวน 6 ข้อ ได้แก่ เพศ อายุ ระดับการศึกษา อาชีพ สถานภาพ และรายได้ต่อเดือน วิเคราะห์โดยใช้แจกแจงความถี่ (Frequency) และค่าร้อยละ (Percentage)

ส่วนที่ 2 การวิเคราะห์แรงงุงใจของนักท่องเที่ยวชาวจีนที่เดินทางมาชมการแสดงสาวประเภทสองที่เมืองพัทยา จังหวัดชลบุรี ได้แก่ แรงงุงใจด้านปัจจัยหลัก และปัจจัยดึงดูด นำมาวิเคราะห์โดยใช้

แจกแจงความถี่ (Frequency) และค่าร้อยละ (Percentage) วิเคราะห์หาค่าเฉลี่ย ($\bar{x}$) ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) และวัดระดับแรงจูงใจโดยเทียบเกณฑ์ที่กำหนดไว้

ส่วนที่ 3 การวิเคราะห์ ระดับความพึงพอใจ ของนักท่องเที่ยวชาวจีนที่เดินทางมาชมการแสดงสาวประเภทสองที่เมืองพัทยา จังหวัดชลบุรี แล้วนำมา วิเคราะห์หาค่าเฉลี่ย ($\bar{x}$) ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน (Standard Deviation) และวัดระดับความพึงพอใจโดยเทียบเกณฑ์ที่กำหนดไว้

ส่วนที่ 4 การทดสอบสมมุติฐาน นักท่องเที่ยวชาวจีนที่มีปัจจัยส่วนบุคคลที่แตกต่างกัน มีปัจจัยแรงจูงใจด้านแรงผลัก (Push Factors) และด้านแรงดึงดูด (Pull Factors) แตกต่างกัน โดยเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยระดับแรงจูงใจของนักท่องเที่ยวชาวจีนที่เดินทางมาชมการแสดงสาวประเภทสองที่เมืองพัทยา จังหวัดชลบุรี จำแนกตามปัจจัยส่วนบุคคล โดยวิเคราะห์ข้อมูลเปรียบเทียบความแตกต่างของค่าเฉลี่ยระหว่างกลุ่มตัวอย่าง 2 กลุ่ม ที่เป็นอิสระต่อกัน เช่น เพศ โดยใช้วิธีการทดสอบค่าที (Independent Sample T-test) ที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติ 0.05 กรณีที่ตัวแปรที่มีระดับของตัวแปรมากกว่า 2 กลุ่ม ได้แก่ อายุ ระดับการศึกษา สถานภาพ อาชีพ และรายได้ต่อเดือน โดยใช้สถิติการวิเคราะห์ความแปรปรวนทางเดียว (One-Way ANOVA) หากผลการทดสอบมีความแตกต่างอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 ทำการทดสอบ Post Hoc Test เป็นรายคู่ต่อไป โดยใช้วิธี Fisher's Least Significant Difference (LSD) เพื่อดูว่าคู่ใดบ้างที่แตกต่างกัน กำหนดนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

ส่วนที่ 5 การทดสอบสมมุติฐาน ปัจจัยดึงดูด ในการเดินทางมาชมการแสดงสาวประเภทสองที่เมืองพัทยา จังหวัดชลบุรี ส่งผลต่อความพึงพอใจในการเดินทางมาชมการแสดงสาวประเภทสองที่เมืองพัทยา จังหวัดชลบุรี และปัจจัยผลกในการเดินทางมาชมการแสดงสาวประเภทสองที่เมืองพัทยา จังหวัดชลบุรี ส่งผลต่อความพึงพอใจในการเดินทางมาชมการแสดงสาว

ประเภทสองที่เมืองพัทยา จังหวัดชลบุรี โดยใช้วิธีการทดสอบ วิเคราะห์ค่าความคลาดเคลื่อน (Multiple Regression)

ผลการวิจัย

1. สรุปข้อมูลลักษณะทางปัจจัยส่วนบุคคลของ นักท่องเที่ยวชาวจีนที่เดินทางมาชมการแสดงสาวประเภทสองที่เมืองพัทยา จังหวัดชลบุรี

จากผลการศึกษาสรุปได้ว่า ผู้ตอบแบบสอบถามมีจำนวน 400 คน ส่วนใหญ่เป็นเพศชาย จำนวน 212 คน คิดเป็นร้อยละ 53.00 ส่วนใหญ่มีอายุระหว่าง 31 - 40 ปี จำนวน 148 คน คิดเป็นร้อยละ 37.00 ส่วนใหญ่มีการศึกษาอนุปริญญา/ปวส. จำนวน 162 คน คิดเป็นร้อยละ 40.50 มีสถานภาพสมรส จำนวน 241 คน คิดเป็นร้อยละ 60.20 มีอาชีพนักเรียน/นักศึกษา จำนวน 95 คน คิดเป็นร้อยละ 23.70 ส่วนใหญ่มีรายได้ 30,001 – 40,000 บาท จำนวน 103 คน คิดเป็นร้อยละ 25.80

ตารางที่ 1 จำนวนและค่าร้อยละเกี่ยวกับข้อมูลลักษณะทั่วไปของนักท่องเที่ยวยาวจีน

ข้อมูลลักษณะทั่วไป	จำนวน (คน)	ร้อยละ
1. เพศ		
ชาย	212	53.0
หญิง	188	47.0
รวม	400	100
2. อายุ		
ต่ำกว่าหรือเท่ากับ 20 ปี	41	10.3
21 - 30 ปี	126	31.5
31 - 40 ปี	148	37.0
41 - 50 ปี	44	11.0
มากกว่า 51 ปี	41	10.2
รวม	400	100
3. ระดับการศึกษา		
มัธยมศึกษา/ ปวช.	50	12.5
อนุปริญญา/ ปวส.	162	40.5
ปริญญาตรี	120	30.0
สูงกว่าปริญญาตรี	68	17.0
รวม	400	100

(ตารางมีต่อ)

ตารางที่ 1 (ต่อ) จำนวนและค่าร้อยละเกี่ยวกับข้อมูลลักษณะทั่วไปของนักท่องเที่ยวชาวจีน

ข้อมูลลักษณะทั่วไป	จำนวน (คน)	ร้อยละ
4. สถานภาพ		
โสด	70	17.5
สมรส	241	60.2
หม้าย/หย่าร้าง/แยกกันอยู่	89	22.3
รวม	400	100
5. อาชีพ		
นักเรียน/นักศึกษา	95	23.7
พนักงานบริษัท	61	15.3
ข้าราชการ	62	15.5
ธุรกิจส่วนตัว	74	18.5
แม่บ้าน/ พ่อบ้าน	55	13.7
อื่น ๆ	53	13.3
รวม	400	100
6. รายได้ต่อเดือน		
ต่ำกว่าหรือเท่ากับ 20,000 บาท	95	23.7
20,001 - 30,000 บาท	95	23.7
30,001 - 40,000 บาท	103	25.8
40,001 - 50,000 บาท	60	15.0
มากกว่า 50,000 บาท	47	11.8
รวม	400	100

2. สรุปข้อมูลเกี่ยวกับแรงจูงใจด้านแรงผลักดันของนักท่องเที่ยวชาวจีนที่เดินทางมาชมการแสดงสาวประเภทสองที่เมืองพัทยา จังหวัดชลบุรี

จากผลการศึกษาสรุปได้ว่า แรงจูงใจด้านแรงผลักดันของนักท่องเที่ยวชาวจีนที่เดินทางมาชมการแสดงสาวประเภทสองที่พัทยา จังหวัดชลบุรี โดยภาพรวมอยู่ในระดับปานกลาง ($\bar{x} = 3.27$) เมื่อพิจารณารายด้านอันดับที่หนึ่ง ด้านความต้องการหนีจากสภาพแวดล้อมเดิม ไปหาประสบการณ์ใหม่ ($\bar{x} = 3.40$) อันดับที่สองด้านความต้องการพักผ่อนหย่อนใจ

ผ่อนคลายความตึงเครียดจากแรงกดดันและปัญหาจากการศึกษาหรือการทำงาน ($\bar{x} = 3.31$) และความต้องการศึกษาหรือแสวงหาความรู้ วัฒนธรรมอื่นๆ และวิถีชีวิตใหม่ๆ ($\bar{x} = 3.31$) รองลงมา ด้านความต้องการใช้เวลาว่างกับครอบครัว เพื่อน คนรัก ($\bar{x} = 3.15$) และด้านความต้องการความบันเทิงและสนุกสนาน ($\bar{x} = 3.11$) ตามลำดับ

ตารางที่ 2 ค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของแรงจูงใจด้านแรงผลักดันของนักท่องเที่ยวชาวจีนที่เดินทางมาชมการแสดงสาวประเภทสองที่พัทยา จังหวัดชลบุรี

แรงจูงใจด้านแรงผลักดัน	ระดับความคิดเห็น			
	$\bar{x}$	S.D.	แปลผล	ลำดับ
1. ความต้องการความบันเทิงและสนุกสนาน	3.11	1.169	ปานกลาง	5
2. ความต้องการใช้เวลาอยู่กับครอบครัว เพื่อน คนรัก	3.15	1.141	ปานกลาง	4
3. ความต้องการหนีจากสภาพแวดล้อมเดิม ไปหาประสบการณ์ใหม่	3.40	1.026	ปานกลาง	1
4. ความต้องการศึกษาหรือแสวงหาความรู้ วัฒนธรรมอื่นๆ และวิถีชีวิตใหม่ๆ	3.31	.766	ปานกลาง	3
5. ความต้องการพักผ่อนหย่อนใจ ผ่อนคลายความตึงเครียดจากแรงกดดันและปัญหาจากการศึกษาหรือการทำงาน	3.31	.797	ปานกลาง	2
เฉลี่ย	3.27	.567	ปานกลาง	

3. สรุปข้อมูลเกี่ยวกับแรงจูงใจด้านแรงดึงดูดของนักท่องเที่ยวชาวจีนที่เดินทางมาชมการแสดงสาวประเภทสองที่เมืองพัทยา จังหวัดชลบุรี

จากผลการศึกษาสรุปได้ว่า แรงจูงใจด้านแรงดึงดูดของนักท่องเที่ยวชาวจีนที่เดินทางมาชมการแสดงสาวประเภทสองที่พัทยา จังหวัดชลบุรี โดยรวมอยู่ในระดับปานกลาง ($\bar{x} = 3.28$) เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อพบว่า แรงจูงใจด้านแรงดึงดูดที่อยู่ในระดับมาก ได้แก่ นักแสดงสาวประเภทสองมีชื่อเสียงและความสวยงาม ($\bar{x} = 3.54$) แรงจูงใจด้านแรงดึงดูดที่อยู่ในระดับปานกลาง ได้แก่ ช่องทางที่ซื้อตั๋วได้ง่าย สะดวก รวดเร็ว

($\bar{x} = 3.38$) รองลงมาคือ สภาพแวดล้อมมีความสะอาดและเป็นระเบียบ ($\bar{x} = 3.35$) รองลงมาคือ เดินทางเข้าถึงง่าย สะดวก ($\bar{x} = 3.28$) รองลงมาคือ สิ่งอำนวยความสะดวก บริการที่ดีและเพียงพอ ($\bar{x} = 3.27$) รองลงมาคือ เป็นการแสดงที่มีชื่อเสียง โดดเด่นเป็นเอกลักษณ์เฉพาะชาติ ($\bar{x} = 3.16$) รองลงมาคือ ความปลอดภัย ($\bar{x} = 3.10$) รองลงมาคือ มีการประชาสัมพันธ์โรงละครที่ดี ($\bar{x} = 3.08$) และรองลงมาคือ ค่าใช้จ่ายที่เหมาะสม ($\bar{x} = 3.07$) ตามลำดับ

ตารางที่ 3 ค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของแรงจูงใจด้านแรงดึงดูดของนักท่องเที่ยวชาวจีนที่เดินทางมาชมการแสดงสาวประเภทสองที่พัทยา จังหวัดชลบุรี

แรงจูงใจด้านแรงดึงดูด	ระดับความคิดเห็น			ลำดับ
	$\bar{x}$	S.D.	แปลผล	
1. ความปลอดภัย	3.10	1.096	ปานกลาง	7
2. ค่าใช้จ่ายที่เหมาะสม	3.07	1.100	ปานกลาง	9
3. เดินทางเข้าถึงง่าย สะดวก	3.28	.995	ปานกลาง	4
4. มีการประชาสัมพันธ์โรงละครที่ดี	3.08	.937	ปานกลาง	8
5. ช่องทางที่ซื้อตั๋วได้ง่าย สะดวก รวดเร็ว	3.38	.815	ปานกลาง	2
6. สิ่งอำนวยความสะดวก บริการที่ดีและเพียงพอ	3.27	.695	ปานกลาง	5
7. นักแสดงสาวประเภทสองมีชื่อเสียงและความสวยงาม	3.54	.757	มาก	1
8. สภาพแวดล้อมมีความสะอาด และเป็นระเบียบ	3.35	.648	ปานกลาง	3
9. เป็นการแสดงที่มีชื่อเสียง โดดเด่นเป็นเอกลักษณ์เฉพาะชาติ	3.16	.767	ปานกลาง	6
เฉลี่ย	3.28	.475	ปานกลาง	

4. สรุปข้อมูลเกี่ยวกับ ความพึงพอใจของนักท่องเที่ยวชาวจีนที่เดินทางมาชมการแสดงสาวประเภทสองที่เมืองพัทยา จังหวัดชลบุรี

จากผลการศึกษาสรุปได้ว่า ความพึงพอใจของนักท่องเที่ยวชาวจีนที่เดินทางมาชมการแสดงสาวประเภทสองที่พัทยา จังหวัดชลบุรี โดยรวมอยู่ในระดับปานกลาง ($\bar{x} = 3.25$) เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่าอยู่ในระดับปานกลางทั้ง 2 ด้าน ได้แก่ ความพึงพอใจด้านการแสดงของนักท่องเที่ยวชาวจีนที่เดินทางมาชมการแสดงสาวประเภทสองที่พัทยา จังหวัดชลบุรี

($\bar{x} = 3.25$) รองลงมาคือ ความพึงพอใจด้านการบริการของนักท่องเที่ยวชาวจีนที่เดินทางมาชมการแสดงสาวประเภทสองที่พัทยา จังหวัดชลบุรี ($\bar{x} = 3.25$) ตามลำดับ

ตารางที่ 4 ค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของความพึงพอใจของนักท่องเที่ยวชาวจีนที่เดินทางมาชม
การแสดงสาวประเภทสองที่พัทยา จังหวัดชลบุรี

ความพึงพอใจ	ระดับความพึงพอใจ			ลำดับ
	$\bar{x}$	S.D.	แปลผล	
1. การแสดง	3.25	.832	ปานกลาง	1
2. การบริการ	3.25	.723	ปานกลาง	2
เฉลี่ย	3.25	.600	ปานกลาง	

5. ผลการทดสอบสมมติฐานการวิจัย

สมมติฐานที่ 1 นักท่องเที่ยวชาวจีนที่มีปัจจัยส่วนบุคคลที่แตกต่างกัน มีปัจจัยแรงจูงใจในการเดินทางมาชมการแสดงสาวประเภทสองที่เมืองพัทยา จังหวัดชลบุรีแตกต่างกัน ผลการทดสอบสอดคล้องกับสมมติฐานที่ตั้งไว้ โดยปัจจัยอายุ ($P = .023$) ปัจจัยการศึกษา ($P = .046$) ปัจจัยอาชีพ ($P = .004$) และปัจจัยรายได้ต่อเดือน ($P = .042$) แตกต่างกัน มีปัจจัยแรงจูงใจด้านแรงผลักดันในการเดินทางมาชมการแสดงสาวประเภทสองที่เมืองพัทยา จังหวัดชลบุรีแตกต่างกัน สรุปได้ว่า สอดคล้องกับสมมติฐานที่ตั้งไว้ ปัจจัยเพศ ($P = .546$) และ ปัจจัยสถานภาพ ($P = .152$) แตกต่างกัน มีปัจจัยแรงจูงใจด้านแรงผลักดันในการเดินทางมาชมการแสดงสาวประเภทสองที่เมืองพัทยา จังหวัดชลบุรีไม่แตกต่างกัน สรุปได้ว่า ไม่สอดคล้องกับสมมติฐานที่ตั้งไว้ ปัจจัยการศึกษา ($P = .004$) และ ปัจจัยอาชีพ ($P = .037$) แตกต่างกัน มีปัจจัยแรงจูงใจด้านแรงดึงดูดในการเดินทางมาชมการแสดงสาวประเภทสองที่เมืองพัทยา จังหวัดชลบุรีแตกต่างกัน สรุปได้ว่า สอดคล้องกับสมมติฐานที่ตั้งไว้ ปัจจัยเพศ ($P = .306$) ปัจจัยอายุ ($P = .191$) ปัจจัยสถานภาพ ($P = .709$) และปัจจัยรายได้ต่อเดือน ($P = .108$) แตกต่างกัน มีปัจจัยแรงจูงใจด้านแรงดึงดูดในการเดินทางมาชมการแสดงสาวประเภทสองที่เมืองพัทยา จังหวัดชลบุรีไม่แตกต่างกัน สรุปได้ว่า ไม่สอดคล้องกับสมมติฐานที่ตั้งไว้

สมมติฐานที่ 2 นักท่องเที่ยวชาวจีนที่มีปัจจัยส่วนบุคคลที่แตกต่างกัน มีความพึงพอใจในการเดินทาง

มาชมการแสดงสาวประเภทสองที่เมืองพัทยา จังหวัดชลบุรีแตกต่างกัน ผลการทดสอบสอดคล้องกับสมมติฐานที่ตั้งไว้ โดยปัจจัยอายุ ($P = .019$) ปัจจัยการศึกษา ($P = .036$) ปัจจัยอาชีพ ($P = .024$) และปัจจัยรายได้ต่อเดือน ($P = .043$) แตกต่างกัน มีความพึงพอใจในการเดินทางมาชมการแสดงสาวประเภทสองที่เมืองพัทยา จังหวัดชลบุรีแตกต่างกัน สรุปได้ว่า สอดคล้องกับสมมติฐานที่ตั้งไว้ ปัจจัยเพศ ($P = .061$) และ ปัจจัยสถานภาพ ($P = .998$) แตกต่างกัน มีความพึงพอใจในการเดินทางมาชมการแสดงสาวประเภทสองที่เมืองพัทยา จังหวัดชลบุรีไม่แตกต่างกัน สรุปได้ว่า ไม่สอดคล้องกับสมมติฐานที่ตั้งไว้

สมมติฐานที่ 3 ปัจจัยหลักในการเดินทางมาชมการแสดงสาวประเภทสองที่พัทยา จังหวัดชลบุรีส่งผลต่อความพึงพอใจในการเดินทางมาชมการแสดงสาวประเภทสองที่พัทยา จังหวัดชลบุรี ($F = 88.672, p = .000 < 0.05$) ผลการทดสอบสอดคล้องกับสมมติฐานที่ตั้งไว้ โดย ปัจจัย ความต้องการความบันเทิงและสนุกสนาน ($t = 2.976, P = .003$) ปัจจัย ความต้องการใช้เวลาร่วมกับครอบครัว เพื่อน คนรัก ($t = -2.180, P = .030$) ปัจจัย ต้องการศึกษาหรือแสวงหาความรู้ วัฒนธรรมอื่นๆ และวิถีชีวิตใหม่ๆ ($t = 10.023, P = .000$) และ ปัจจัย ความต้องการพักผ่อนหย่อนใจ ผ่อนคลายความตึงเครียดจากแรงกดดันและปัญหาของการศึกษาหรือการทำงาน ($t = 9.769, P = .000$) ส่งผลต่อนักท่องเที่ยวชาวจีนที่เดินทางมาชมการแสดงสาวประเภทสองที่พัทยา จังหวัดชลบุรี สรุปได้ว่า สอดคล้อง

กับสมมติฐานที่ตั้งไว้ ปัจจัย ต้องการหนีจากสภาพแวดล้อมเดิม ไปหาประสบการณ์ใหม่ ($t = .913$, $P = .362$) ไม่ส่งผลต่อนักท่องเที่ยวชาวจีนที่เดินทางมาชมการแสดงสาวประเภทสองที่พัทยา จังหวัดชลบุรี สรุปได้ว่า ไม่สอดคล้องกับสมมติฐานที่ตั้งไว้

สมมติฐานที่ 4 ปัจจัยดึงดูดในการเดินทางมาชมการแสดงสาวประเภทสองที่พัทยา จังหวัดชลบุรี ส่งผลต่อความพึงพอใจในการเดินทางมาชมการแสดงสาวประเภทสองที่พัทยา จังหวัดชลบุรี ($F = 36.545$, $p = .000 < 0.05$) ผลการทดสอบสอดคล้องกับสมมติฐานที่ตั้งไว้ โดยปัจจัยความปลอดภัย ($t = 3.313$, $P = .001$) ปัจจัย เดินทางเข้าถึงง่าย สะดวก ($t = 2.638$, $P = .009$) ปัจจัย มีการประชาสัมพันธ์โรงละครที่ดี ($t = 4.722$, $P = .000$) ปัจจัย ช่องทางที่ซื้อตั๋วง่าย สะดวก รวดเร็ว ($t = 3.976$, $P = .000$) ปัจจัย สิ่งอำนวยความสะดวกและบริการที่ดีและเพียงพอ ($t = 2.627$, $P = .009$) ปัจจัย นักแสดงสาวประเภทสองมีชื่อเสียงและความสวยงาม ($t = 2.039$, $P = .042$) ปัจจัย สภาพแวดล้อมมีความสะอาด และเป็นระเบียบ ($t = 2.057$, $P = .040$) และปัจจัยเป็นการแสดงที่มีชื่อเสียงโดดเด่นเป็นเอกลักษณ์เฉพาะของชาติ ($t = 4.863$, $P = .000$) ส่งผลต่อความพึงพอใจในการเดินทางมาชมการแสดงสาวประเภทสองที่พัทยา จังหวัดชลบุรี สรุปได้ว่า สอดคล้องกับสมมติฐานที่ตั้งไว้ ปัจจัย ค่าใช้จ่ายที่เหมาะสม ($t = -.241$, $P = .810$) ไม่ส่งผลต่อความพึงพอใจในการเดินทางมาชมการแสดงสาวประเภทสองที่พัทยา จังหวัดชลบุรี สรุปได้ว่า ไม่สอดคล้องกับสมมติฐานที่ตั้งไว้

สรุปและวิจารณ์ผล

1.จากข้อค้นพบในสมมติฐานที่ 1 พบว่านักท่องเที่ยวชาวจีนที่มีปัจจัยส่วนบุคคลที่ต่างกัน มีปัจจัยแรงจูงใจในการเดินทางมาชมการแสดงสาวประเภทสองที่เมืองพัทยา จังหวัดชลบุรีแตกต่างกัน โดยปัจจัยอายุ ปัจจัยการศึกษา ปัจจัยอาชีพ และปัจจัยรายได้ต่อเดือน แตกต่างกัน มีปัจจัยแรงจูงใจในการเดินทางมาชมการแสดงสาวประเภทสองที่เมืองพัทยา จังหวัดชลบุรีแตกต่างกัน ซึ่งสอดคล้องกับสมมติฐานที่ตั้งไว้ ส่วนปัจจัยเพศ และ ปัจจัยสถานภาพ แตกต่าง

กัน มีปัจจัยแรงจูงใจในการเดินทางมาชมการแสดงสาวประเภทสองที่เมืองพัทยา จังหวัดชลบุรีไม่แตกต่างกัน ซึ่งไม่สอดคล้องกับสมมติฐานที่ตั้งไว้ ทั้งนี้อาจเป็นเพราะว่า ในสมัยโบราณ ทศนะทางสังคมของชาวจีนจะให้ความสำคัญต่อเพศชายมากกว่าเพศหญิง ในประเทศจีนการยอมรับในสาวประเภทสองยังมีไม่มากนัก เนื่องจากกฎหมายของจีนยังไม่มีกฏเกณฑ์ที่ให้กับคนเหล่านี้ แต่ในปัจจุบัน จำนวนสาวประเภทสองที่ประเทศจีนเพิ่มขึ้น คนจีนเริ่มเข้าใจและยอมรับสาวประเภทสองมากขึ้น สาวประเภทสองที่ประเทศไทยได้รับการยอมรับและมีพื้นที่ทางสังคมมากกว่าในสังคมจีน ซึ่งไม่ว่าเพศหญิงหรือเพศชาย มีสถานภาพเป็นอย่างไร นักท่องเที่ยวชาวจีนจะมีความอยากรู้เกี่ยวกับสาวประเภทสอง เหตุผลดังกล่าวนี้อาจเป็นปัจจัยทำให้นักท่องเที่ยวชาวจีนที่มีปัจจัยเพศ และ ปัจจัยสถานภาพ แตกต่างกัน มีปัจจัยแรงจูงใจในการเดินทางมาชมการแสดงสาวประเภทสองที่เมืองพัทยา จังหวัดชลบุรีไม่แตกต่างกัน

2.จากข้อค้นพบในสมมติฐานที่ 2 พบว่านักท่องเที่ยวชาวจีนที่มีปัจจัยส่วนบุคคลที่ต่างกัน มีความพึงพอใจในการเดินทางมาชมการแสดงสาวประเภทสองที่เมืองพัทยา จังหวัดชลบุรีแตกต่างกัน โดยปัจจัยอายุ ปัจจัยการศึกษา ปัจจัยอาชีพ และปัจจัยรายได้ต่อเดือน แตกต่างกัน มีความพึงพอใจในการเดินทางมาชมการแสดงสาวประเภทสองที่เมืองพัทยา จังหวัดชลบุรีแตกต่างกัน สอดคล้องกับสมมติฐานที่ตั้งไว้ ส่วนปัจจัยเพศ และ ปัจจัยสถานภาพ แตกต่างกัน มีความพึงพอใจในการเดินทางมาชมการแสดงสาวประเภทสองที่เมืองพัทยา จังหวัดชลบุรีไม่แตกต่างกัน ไม่สอดคล้องกับสมมติฐานที่ตั้งไว้ ทั้งนี้อาจเป็นเพราะว่า นักท่องเที่ยวชาวจีนกลุ่มตัวอย่างในการวิจัยครั้งนี้ มีเพศชายจำนวน 212 คน คิดเป็นร้อยละ 53.0 และมีเพศหญิงจำนวน 188 คน คิดเป็นร้อยละ 47.0 จำนวนเพศชายและเพศหญิงใกล้เคียงกัน ส่วนใหญ่มีสถานภาพสมรส จำนวน 241 คน คิดเป็นร้อยละ 60.2 แสดงว่านักท่องเที่ยวชาวจีนที่เดินทางมาเมืองพัทยา จังหวัดชลบุรี มักเป็นคู่สมรสและมีสถานภาพทางความรักที่มั่นคง นอกจากนี้ สิ่งอำนวยความสะดวกและบริการที่ดีและเพียงพอ และเนื้อหาปรับปรุงอยู่เสมอ เหตุผลนี้อาจทำให้ปัจจัยเพศ และ ปัจจัยสถานภาพ

แตกต่างกัน มีความพึงพอใจในการเดินทางมาชมการแสดงสาวประเภทสองที่เมืองพัทยา จังหวัดชลบุรีไม่แตกต่างกัน

3. จากข้อค้นพบในสมมติฐานที่ 3 พบว่า ปัจจัยหลักในการเดินทางมาชมการแสดงสาวประเภทสองที่พัทยา จังหวัดชลบุรี ส่งผลต่อความพึงพอใจในการเดินทางมาชมการแสดงสาวประเภทสองที่พัทยา จังหวัดชลบุรี โดย ปัจจัย ความต้องการความบันเทิง และสนุกสนาน ปัจจัย ความต้องการใช้เวลาร่วมกับครอบครัว เพื่อน คนรัก ปัจจัย ต้องการการศึกษาหรือแสวงหาความรู้ วัฒนธรรมอื่นๆ และวิถีชีวิตใหม่ๆ และ ปัจจัย ความต้องการพักผ่อนหย่อนใจ ผ่อนคลายความตึงเครียดจากแรงกดดันและปัญหาของการศึกษาหรือการทำงาน ส่งผลต่อความพึงพอใจในการเดินทางมาชมการแสดงสาวประเภทสองที่พัทยา จังหวัดชลบุรี ซึ่งสอดคล้องกับสมมติฐานที่ตั้งไว้ ส่วนปัจจัย ต้องการหนีจากสภาพแวดล้อมเดิม ไปหาประสบการณ์ใหม่ ไม่ส่งผลต่อความพึงพอใจในการเดินทางมาชมการแสดงสาวประเภทสองที่พัทยา จังหวัดชลบุรี ไม่สอดคล้องกับสมมติฐานที่ตั้งไว้ ทั้งนี้อาจเป็นเพราะว่า ผู้ตอบแบบสอบถามในการวิจัยครั้งนี้ มีอายุต่ำกว่า 40 ปี จำนวน 315 คน คิดเป็นร้อยละ 78.75 มีอาชีพเป็นนักเรียน/ นักศึกษาจำนวน และ ธุรกิจส่วนตัว 169 คน คิดเป็นร้อยละ 42.25 แสดงว่า กลุ่มตัวอย่างนี้ส่วนใหญ่เป็นวัยหนุ่มและ มีความกระตือรือร้นในการทำงาน มีอาชีพเป็นนักเรียน/ นักศึกษา แสดงว่า กลุ่มตัวอย่างนี้ส่วนใหญ่มีแรงกดดันไม่มาก อาจจะไม่ค่อยมีความจำเจในชีวิตประจำวัน ทำให้ผลการวิเคราะห์ไม่ส่งผลต่อความพึงพอใจในการเดินทางมาชมการแสดงสาวประเภทสองที่พัทยา จังหวัดชลบุรี อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

4. จากข้อค้นพบในสมมติฐานที่ 4 พบว่า ปัจจัยดึงดูดในการเดินทางมาชมการแสดงสาวประเภทสองที่พัทยา จังหวัดชลบุรีส่งผลต่อความพึงพอใจในการเดินทางมาชมการแสดงสาวประเภทสองที่พัทยา จังหวัดชลบุรี โดย ปัจจัย ความปลอดภัย ปัจจัย เดินทางเข้าถึงง่าย สะดวก ปัจจัย มีการประชาสัมพันธ์โรงละครที่ดี ปัจจัย ช่องทางที่ซื้อตั๋วง่าย สะดวก รวดเร็ว ปัจจัย สิ่งอำนวยความสะดวกและบริการที่ดี และเพียงพอ ปัจจัย นักแสดงสาวประเภทสองมีชื่อเสียง

และความสวยงาม ปัจจัย สภาพแวดล้อมมีความสะอาด และเป็นระเบียบ และ ปัจจัย เป็นการแสดงที่มีชื่อเสียง โดดเด่นเป็นเอกลักษณ์เฉพาะของชาติ ส่งผลต่อความพึงพอใจในการเดินทางมาชมการแสดงสาวประเภทสองที่พัทยา จังหวัดชลบุรี ซึ่งสอดคล้องกับสมมติฐานที่ตั้งไว้ ส่วนปัจจัย ค่าใช้จ่ายที่เหมาะสม ไม่ส่งผลต่อความพึงพอใจในการเดินทางมาชมการแสดงสาวประเภทสองที่พัทยา จังหวัดชลบุรี ไม่สอดคล้องกับสมมติฐานที่ตั้งไว้ ทั้งนี้อาจเป็นเพราะว่า นักท่องเที่ยวชาวจีนอยากได้โอกาสชมการแสดงสาวประเภทสอง ทำให้นักท่องเที่ยวรู้สึกไม่สนใจมีค่าใช้จ่ายที่เหมาะสมหรือไม่ เหตุผลนี้อาจทำให้ผลการวิเคราะห์ไม่ส่งผลต่อความพึงพอใจในการเดินทางมาชมการแสดงสาวประเภทสองที่พัทยา จังหวัดชลบุรี อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

ข้อเสนอแนะ

ข้อเสนอแนะสำหรับการนำไปใช้

จากการศึกษาเรื่อง การศึกษาแรงจูงใจและความพึงพอใจของนักท่องเที่ยวชาวจีนที่เดินทางมาชมการแสดงสาวประเภทสองที่เมืองพัทยา จังหวัดชลบุรี ผู้วิจัยสรุปข้อเสนอแนะสำหรับการนำไปใช้ ดังนี้

1. จากผลการวิจัยที่พบว่า ด้านข้อมูลปัจจัยส่วนบุคคลทั่วไป จากผลการศึกษาสรุปได้ว่า ผู้ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่เป็นเพศชาย มีอายุระหว่าง 31 – 40 ปี มีการศึกษาอนุปริญญา/ปวส. มีสถานภาพสมรส มีอาชีพนักเรียน/ นักศึกษา ส่วนใหญ่มีรายได้ 30,001 – 40,000 บาท ส่วนใหญ่มีอาชีพนักเรียน/ นักศึกษา แต่จำนวนคนที่มีอาชีพแตกต่างกันไม่ต่างกันมาก ซึ่งอายุจะอายุระหว่าง 31-40 ปี และส่วนใหญ่มีรายได้ 30,001 – 40,000 บาท ดังนั้นควรต้องปรับปรุงในเรื่องของการบริหารจัดการนักท่องเที่ยวชาวจีน เนื่องจากในแต่ละวันมีกลุ่มทัวร์นักท่องเที่ยวชาวจีนมาค่อนข้างเยอะ ทำให้การบริการไม่ทั่วถึง

2. จากผลการวิจัยที่พบว่า นักท่องเที่ยวชาวจีนที่เดินทางมาชมการแสดงสาวประเภทสองที่เมืองพัทยา จังหวัดชลบุรีโดยรวมมีแรงจูงใจด้านปัจจัยหลักอยู่ในระดับปานกลาง โดย ต้องการพักผ่อนหย่อนใจ

ผ่อนคลายความตึงเครียดจากแรงกดดันและปัญหาจากการศึกษาหรือการทำงาน ต้องการศึกษาหรือแสวงหาความรู้ วัฒนธรรมอื่นๆ และวิถีชีวิตใหม่ๆ ต้องการใช้เวลาว่างกับครอบครัว เพื่อน คนรัก ต้องการความบันเทิงและสนุกสนาน ส่งผลต่อความพึงพอใจในการเดินทางมาชมการแสดงสาวประเภทสองที่พัทยา จังหวัดชลบุรี แสดงให้เห็นว่า นักท่องเที่ยวชาวจีนที่เดินทางมาชมการแสดงสาวประเภทสองที่เมืองพัทยา จังหวัดชลบุรีส่วนใหญ่เพราะต้องการพักผ่อนหย่อนใจ ผ่อนคลายความตึงเครียดจากแรงกดดันและปัญหาจากการศึกษาหรือการทำงาน และ ต้องการศึกษาหรือแสวงหาความรู้ วัฒนธรรมอื่นๆ และวิถีชีวิตใหม่ๆ โดยเฉพาะการแสดงสาวประเภทสองที่เมืองพัทยา จังหวัดชลบุรี มีชื่อเสียงโดดเด่นเป็นเอกลักษณ์เฉพาะชาติ ซึ่งผู้ประกอบการโรงละครควรพัฒนาการแสดงอย่างต่อเนื่องเพื่อเพิ่มความสนุกสนานและดึงดูดนักท่องเที่ยวมากขึ้น นักท่องเที่ยวรับรู้ข้อมูลเกี่ยวกับการแสดงสาวประเภทสองจากสื่อโฆษณาต่าง ๆ ก่อนเข้าชมน้อย เพราะฉะนั้นควรจัดสื่อโฆษณาให้ดึงดูดใจ และเผยแพร่ให้เป็นที่รู้จักมากขึ้น

3. จากผลการวิจัยที่พบว่า แรงจูงใจด้านแรงดึงดูดของนักท่องเที่ยวชาวจีนที่เดินทางมาชมการแสดงสาวประเภทสองที่พัทยา จังหวัดชลบุรี โดยรวมอยู่ในระดับปานกลาง โดย แรงจูงใจด้านแรงดึงดูดที่อยู่ในระดับมาก ได้แก่ นักแสดงสาวประเภทสองมีชื่อเสียงและความสวยงาม แรงจูงใจด้านแรงดึงดูดที่อยู่ในระดับปานกลาง ได้แก่ ช่องทางที่ซื้อตั๋วได้ง่าย สะดวก รวดเร็ว สภาพแวดล้อมมีความสะอาด และเป็นระเบียบ เดินทางเข้าถึงง่าย สะดวก สิ่งอำนวยความสะดวกบริการที่ดีและเพียงพอ เป็นการแสดงที่มีชื่อเสียงโดดเด่นเป็นเอกลักษณ์เฉพาะชาติ ความปลอดภัย มีการประชาสัมพันธ์โรงละครที่ดี ส่งผลต่อความพึงพอใจในการเดินทางมาชมการแสดงสาวประเภทสองที่พัทยา จังหวัดชลบุรี แสดงให้เห็นว่า นักท่องเที่ยวชาวจีนมีความสนใจในนักแสดงสาวประเภทสองมาก ซึ่งผู้ประกอบการโรงละครควรรับสมัครนักแสดงที่มีชื่อเสียงและความสวยงามมากขึ้น จัดช่องทางที่ซื้อตั๋วมากขึ้นช่วงฤดูท่องเที่ยวและให้บริการจัดส่งตั๋ว ให้ข้อมูลที่นักท่องเที่ยวต้องการให้ได้มากที่สุด สามารถแก้ไข

ปัญหาเฉพาะหน้าได้ และสามารถสื่อสารภาษาต่างประเทศได้ เป็นต้น

ข้อเสนอแนะสำหรับการวิจัยครั้งต่อไป

1. การวิจัยในครั้งนี้ได้เลือกกลุ่มตัวอย่างจากนักท่องเที่ยวชาวจีนที่เดินทางมาชมการแสดงสาวประเภทสองที่พัทยา จังหวัดชลบุรี จำนวน 400 คน หากมีการพัฒนางานวิจัยนี้ ควรใช้กลุ่มตัวอย่างที่มีจำนวนมากขึ้นและสำรวจกลุ่มตัวอย่างจากหลาย ๆ แหล่ง มีการสัมภาษณ์เชิงลึกกับนักท่องเที่ยวชาวจีน รวมไปถึงนักท่องเที่ยวชาวไทย เพื่อความหลากหลายและความชัดเจนของผลการวิจัย และสามารถเป็นแนวทางในการจัดการการท่องเที่ยวเกี่ยวกับการแสดงสาวประเภทสอง เนื่องจากนักท่องเที่ยวเริ่มให้ความสนใจที่เดินทางมาเพื่อศึกษาการแสดงสาวประเภทสองมากขึ้น สามารถนำข้อมูลนี้ไปต่อยอดธุรกิจทางด้านการแสดงสาวประเภทสอง และเป็นการพัฒนาการท่องเที่ยวเกี่ยวกับการแสดงสาวประเภทสอง

2. ควรทำการศึกษาเกี่ยวกับพฤติกรรมของนักท่องเที่ยวชาวจีนทุกเดือน ๆ เพื่อนำมา

พัฒนาการในการให้บริการลูกค้า นำผลการดำเนินงานด้านการให้คุณภาพการบริการในการแสดงสาวประเภทสองที่พัทยา จังหวัดชลบุรี

3. ควรขยายกลุ่มตัวอย่างให้มากขึ้น ทำแบบสำรวจครอบคลุมมากขึ้น วิเคราะห์รายละเอียดเพิ่มเติมของนักท่องเที่ยวชาวจีน เพื่อสรุปเป็นแนวทางในการตัดสินใจเชิงกลยุทธ์ของอุตสาหกรรมการท่องเที่ยวให้ดียิ่งขึ้น

กิตติกรรมประกาศ

วิทยานิพนธ์ฉบับนี้สำเร็จสมบูรณ์ได้ด้วยความเมตตากรุณา และความช่วยเหลืออย่างดียิ่งจาก ดร.ชุติน แก้วนพรัตน์ อาจารย์ที่ปรึกษาหลัก และ ดร.มณีนเตร วรชนะนันท์ อาจารย์ที่ปรึกษาร่วม ที่เสียสละเวลาอันมีค่าของท่านในการให้คำปรึกษาและแนะนำแก้ไขข้อบกพร่องต่าง ๆ ที่เป็นประโยชน์ด้วยความเอาใจใส่อย่างสม่ำเสมอจนเกิดเป็นผลสำเร็จลุล่วง ผู้วิจัยรู้สึกได้ถึงความรักความปรารถนาดี และซาบซึ้งในความเมตตากรุณาอย่างยิ่ง ผู้วิจัยจึงขอกราบขอบพระคุณเป็นอย่างสูงไว้ ณ ที่นี้

ขอขอบพระคุณ ดร.สุชาดา เจริญพันธ์ศิริกุล และ ดร.สิปปนนท์ นวลละออง ที่กรุณาให้คำชี้แนะในการทำวิทยานิพนธ์ในครั้งนี้

ผู้วิจัยขอกราบขอบพระคุณนักท่องเที่ยวชาว จีนที่น่ารักทุกท่าน ที่ให้ความร่วมมือในการตอบแบบสอบถามที่เป็นประโยชน์ของวิทยานิพนธ์ฉบับนี้

และสุดท้ายนี้ ขอขอบพระคุณครอบครัว คุณพ่อ คุณแม่ และน้องสาว รวมทั้งเพื่อน ๆ พี่ ๆ น้อง ๆ ที่คอยถาม ให้คำแนะนำ ให้คำปรึกษา และเป็นกำลังใจเสมอมา ตลอดจนงานศึกษาครั้งนี้สำเร็จลุล่วงไปด้วยดี

เอกสารอ้างอิง

การท่องเที่ยวแห่งประเทศไทย. 2540. การพัฒนาการ

ท่องเที่ยวเรื่องกลยุทธ์การท่องเที่ยวเชิงอนุรักษ์.

กรุงเทพฯ: ผู้แต่ง.

การท่องเที่ยวแห่งประเทศไทย. 2545. การจัดการการ

ท่องเที่ยว. ค้นเมื่อ 23 พฤศจิกายน 2554,

สืบค้นจาก <https://thai.tourismthailand.org/home>

การท่องเที่ยวแห่งประเทศไทย. 2558. TAT News.

สืบค้นจาก [https://web.archive.org/web/](https://web.archive.org/web/20150414011618/http://www.tatnews.org/history/)

[20150414011618 /http://www.tatnews.org/history/](http://www.tatnews.org/history/)

การท่องเที่ยวแห่งประเทศไทย. 2543. รายงาน

สถานการณ์ท่องเที่ยวภายในประเทศไทย

ปี 2542. กรุงเทพฯ: กองสถิติและวิจัย การ

ท่องเที่ยวแห่งประเทศไทย.

กรมการท่องเที่ยว กระทรวงการท่องเที่ยวและกีฬา.

2559. สถิตินักท่องเที่ยวของ 6 สัญชาติหลักที่

เดินทางไปเที่ยวที่พัทยา ปี 2556-2559.

สืบค้นจาก [https://www.mots.go.th/ewt_news.](https://www.mots.go.th/ewt_news.php?nid=232&filename=index)

[php?nid=232&filename=index.](https://www.mots.go.th/ewt_news.php?nid=232&filename=index)

กรมการท่องเที่ยว กระทรวงการท่องเที่ยวและกีฬา.

2559. สถิตินักท่องเที่ยวที่เข้ามาประเทศไทย

ปี 2554-2559. สืบค้นจาก [https://www.mots.](https://www.mots.go.th/more_news.php?cid=411)

[go.th/more_news.php?cid=411.](https://www.mots.go.th/more_news.php?cid=411)

กรมการท่องเที่ยว กระทรวงการท่องเที่ยวและกีฬา.

2561. สถิตินักท่องเที่ยวชาวจีนที่เข้ามา

ประเทศไทยปี 2555-2561. สืบค้นจาก

[http://www.mots.go.th/download/](http://www.mots.go.th/download/Download/TheSituationAndBehaviorOfChineseTouristsByMinsterOfMots.pdf)

[Download/](http://www.mots.go.th/download/Download/TheSituationAndBehaviorOfChineseTouristsByMinsterOfMots.pdf)

[TheSituationAndBehavior Of Chinese](http://www.mots.go.th/download/Download/TheSituationAndBehaviorOfChineseTouristsByMinsterOfMots.pdf)

[TouristsByMinsterOfMots.pdf](http://www.mots.go.th/download/Download/TheSituationAndBehaviorOfChineseTouristsByMinsterOfMots.pdf)

กระทรวงการท่องเที่ยวและกีฬา. 2559. สถิติ

นักท่องเที่ยวที่เข้ามาพัทยา จังหวัดชลบุรี ปี

2559 .สืบค้นจาก [https://www.mots.go.th](https://www.mots.go.th/main.php?filename=index)

[/main.php?filename=index](https://www.mots.go.th/main.php?filename=index)

เจนจิรา บรรจงนึก. 2554. แรงจูงใจและความพึงพอใจ

ของนักท่องเที่ยวชาวไทยที่มีต่อการ

ท่องเที่ยวจังหวัดน่าน . วิทยานิพนธ์ปริญญา

มหาบัณฑิต, มหาวิทยาลัยธุรกิจบัณฑิตย์.

ชัชวิทย์ ใจหาญ และณัฐนิช นักปี. 2559. ศึกษาเรื่อง

คาบาร้เร่ตีไทย : คณะทิวฟานี่ โซว พัทยา

คณะมนุษยศาสตร์, มหาวิทยาลัยนเรศวร,

พิษณุโลก, ประเทศไทย Contesting

identities of kathoeyes in cabaret

shows. MA

Alderfer. and Clayton P. 1969. An Empirical Test of

a New Theory of HumanNeeds.Organization

Behavior and Human Performance. Vol. 4

:75-142.

Alister. and Geoffrey .1982. Toward A Social

Psychological Theory of Tourism

Motivation : A Rejoinder . Annals of

Tourism ,9(2),256-262.

Almagor, U. 1985. A tourist's vision quest in an

African game reserve, Annals of Tourism

Research, 12, 31-47.

Baker, D. 1995. Understanding how perceptions of

service quality and satisfaction influence

festival visitors behavioral intention, in
proceedings of the 1995 Leisure
Research Symposium. San Antonio,
Texas, October, 5-8.

Chan, J.K.L. and Baum, T. 2007. Motivation
Factors of Ecotourists in Ecotourism
Accommodation: The Push
and Pull Factors, Asia Pacific Journal of
Tourism Research, 12(4), 349-364.

Crompton, J.L. 1979. Motivations for Pleasure
Vacation, Annals of Tourism Research, 6
(4), p. 408-424.

Dann, G. 1981. Tourist Motivation: An Appraisal.
Annals of Tourism Research, 8, 187-219.

Ehrlich, R. 1996. Thailand's secret sex. Elle
Magazine UK, June: 42-48.

Engel, J. F., Blackwell, R. W., and Miniard, P. W.
1993. Understanding the consumer .7th
ed. Fort Worth, Texas: Dryden.

Fornell, C. 1992. A national customer satisfaction
barometer: The Swedish

หลักเกณฑ์และรูปแบบการส่งต้นฉบับบทความเพื่อตีพิมพ์ใน

วารสารวิจัยรามคำแหง

(Ramkhamhaeng Research Journal)

หลักเกณฑ์ในการพิจารณาตีพิมพ์บทความ

1. ผลงานทางวิชาการที่ส่งมาเพื่อตีพิมพ์ต้องไม่เคยผ่านการเผยแพร่ที่ไหนมาก่อน
2. ผลงานทางวิชาการที่ส่งมาเพื่อตีพิมพ์ต้องไม่อยู่ระหว่างการพิจารณาของวารสารอื่น
3. ผลงานทางวิชาการที่ส่งมาเพื่อตีพิมพ์ต้องเป็นบทความที่มีคุณค่าทางวิชาการ คือ เกิดขึ้นจากผู้เขียนได้ทำการทดลองสร้างสรรค์ สังเคราะห์ หรือมีส่วนเกี่ยวข้องกับงานโดยตรง หรือเป็นบทความที่เสนอถึงความคิดหรือหลักการใหม่ที่เป็นไปได้และมีทฤษฎีประกอบหรือสนับสนุนอย่างเพียงพอ มีประโยชน์ต่อการศึกษาและการวิจัย
4. ผลงานทางวิชาการที่ส่งมาเพื่อตีพิมพ์ต้องไม่ได้ลอกเลียนหรือดัดทอนมาจากผลงานวิจัยของผู้อื่นหรือจากบทความอื่นโดยไม่ได้รับอนุญาตหรือปราศจากการอ้างอิงที่ถูกต้อง
5. ผู้เขียนต้องจัดเตรียมต้นฉบับตามรูปแบบข้อกำหนดในการส่งต้นฉบับอย่างเคร่งครัด
6. ผู้เขียนได้แก้ไขความถูกต้องของบทความที่ส่งมาตีพิมพ์ตามข้อเสนอแนะของคณะผู้ทรงคุณวุฒิ (Peer review) แล้ว
7. บทความจะต้องผ่านการตรวจสอบความถูกต้องจากกองบรรณาธิการแล้วเท่านั้น

รูปแบบการจัดเตรียมต้นฉบับ

1. ให้พิมพ์โดยใช้กระดาษ **A4** พิมพ์หน้าเดียว
2. จัดพิมพ์ด้วยโปรแกรม **Microsoft Word for Windows**
3. ใช้ตัวอักษรแบบ **Browallia UPC/New**
4. ระยะห่างระหว่างบรรทัดใช้ **Double Space** โดยมีความยาวไม่เกิน 30 หน้า (รวมเอกสารอ้างอิง)
5. การตั้งค่าหน้ากระดาษ
 - ระยะขอบบน (Top margin) 1" หรือ 2.54 เซนติเมตร
 - ระยะขอบล่าง (Bottom margin) 1" หรือ 2.54 เซนติเมตร
 - ระยะขอบซ้าย (Left margin) 1" หรือ 2.54 เซนติเมตร
 - ระยะขอบขวา (Right margin) 1" หรือ 2.54 เซนติเมตร

รายละเอียดการจัดเตรียมต้นฉบับ

ชื่อเรื่อง ต้องมีทั้งภาษาไทย และภาษาอังกฤษ จัดให้อยู่ชิดซ้ายหน้ากระดาษ ชื่อภาษาอังกฤษ ขึ้นต้นคำให้พิมพ์ด้วยตัวพิมพ์ใหญ่ และให้ใช้ตัวอักษรขนาด 18 ตัวหนา

ชื่อผู้เขียน ให้ใช้ตัวอักษรขนาด 12 ตัวปกติ และให้จัดชิดซ้ายของหน้ากระดาษ โดยให้กำกับหมายเลขยกกำลังไว้ต่อท้ายด้วยสำหรับชื่อของหน่วยงานให้พิมพ์ไว้ในส่วนของเชิงอรรถ (หน้า 1) โดยพิมพ์ชื่อหน่วยงานต้นสังกัดให้ตรงกับตัวเลขยกกำลังที่กำกับไว้ในหน้าเดียวกัน

บทคัดย่อ และ ABSTRACT ใช้ตัวอักษรขนาด 18 ตัวหนา และให้จัดกึ่งกลางหน้ากระดาษ สำหรับเนื้อความให้ใช้ตัวอักษรขนาด 14 ตัวปกติ จัดพิมพ์เป็น 1 คอลัมน์ โดยเนื้อหาต้องครอบคลุมถึงบทนำ วิธีดำเนินการวิจัย ผลการวิจัย สรุปและวิจารณ์ผล เป็นลำดับ

คำสำคัญ (Keywords) : ทั้งภาษาไทย และภาษาอังกฤษ ควรเลือกคำสำคัญที่เกี่ยวข้องกับบทความ ประมาณ 3 - 5 คำ โดยพิมพ์ต่อจากส่วนเนื้อหาของบทคัดย่อ และ Abstract ให้ใช้ตัวอักษรขนาด 14 ตัวปกติ และให้จัดชิดซ้ายของหน้ากระดาษ

เนื้อหา ให้จัดพิมพ์เป็น 1 คอลัมน์ **หัวข้อใหญ่** ใช้ตัวอักษรขนาด 16 ตัวหนา **หัวข้อย่อย** ใช้ตัวอักษรขนาด 14 ตัวหนา จัดชิดซ้ายคอลัมน์ เนื้อความใช้ตัวอักษรขนาด 14 ตัวปกติ โดยให้บรรทัดแรกของทุกย่อหน้าเยื้อง 0.5 นิ้ว ของบรรทัดถัดไป โดยเรียงหัวข้อตามลำดับดังนี้ บทนำ วิธีดำเนินการวิจัย ผลการวิจัย สรุปและวิจารณ์ผล กิตติกรรมประกาศ และเอกสารอ้างอิง

รูปภาพ จัดให้ชิดซ้ายของคอลัมน์ ความละเอียดของรูปภาพไม่น้อยกว่า 600x600 dpi คำบรรยายรูปภาพให้พิมพ์ไว้ใต้รูปภาพ ให้ใช้ตัวอักษรขนาด 12 ตัวปกติ โดยให้แนบไฟล์รูปภาพที่ประกอบในเนื้อเรื่องมาต่างหาก จากไฟล์เอกสารปกติ

ตาราง จัดให้ชิดซ้ายของคอลัมน์ รูปแบบของตารางให้ใช้แบบ Table classic I คำบรรยายตารางให้จัดพิมพ์ไว้ด้านบนของหัวข้อตาราง และใช้ตัวอักษรขนาด 12 ตัวปกติ

หมายเหตุ ต้นฉบับบทความที่น่าส่งจะต้องถูกต้องตามหลักเกณฑ์การเขียนที่กำหนดเท่านั้น จึงจะได้รับการพิจารณาดำเนินการประเมินบทความก่อนตีพิมพ์

การอ้างอิงและการเขียนเอกสารอ้างอิง

• การอ้างอิงในเนื้อเรื่อง

ให้วงเล็บชื่อผู้แต่ง (ภาษาไทย) ชื่อสกุลผู้แต่ง (ภาษาต่างประเทศ) และปีที่พิมพ์ของเอกสารที่อ้างถึง ต่อท้ายข้อความที่ต้องการอ้าง ตัวอย่าง

..... (มณี และคณะ, 2550) หรือ (Archawaranon et al., 2003)
Archawaranon et al. (2003) หรือ มณี และคณะ (2550)

• การอ้างอิงท้ายเรื่อง

1. วารสาร

ก. ภาษาไทย

ชื่อผู้เขียน (ให้เขียนชื่อเต็ม ตามด้วยชื่อสกุล). ปีที่พิมพ์. ชื่อบทความ. ชื่อวารสาร (ใช้ชื่อเต็ม). ปีที่ (ฉบับที่): หน้า
ปรากฏบทความ. เช่น

พุทธชาติ โปธิบาล และ ธนนันท์ ตรงดี. 2541. สถานะของภาษาดากไบในภาษาถิ่น. วารสาร
สงขลาครินทร์ ฉบับสังคมศาสตร์และมนุษยศาสตร์. 4(2): 167-187.

ข. ภาษาอังกฤษ

ใช้เช่นเดียวกับภาษาไทย แต่ชื่อผู้เขียนใช้ชื่อสกุลขึ้นก่อน, ตามด้วยตัวอักษรย่อของชื่อต้น. และวารสารใช้ชื่อตัวย่อ
ตามเกณฑ์ที่ใช้กัน เช่น

Archawaranon, M. 2003. The impact of human interference on Hill Mynahs *Gracula religiosa*
breeding in Thailand. Bird Conserv. Intl. 13 (2): 139-149.

2. หนังสือ

ชื่อผู้แต่ง. ปีที่พิมพ์. ชื่อหนังสือ. ครั้งที่พิมพ์. สถานที่พิมพ์. ผู้จัดพิมพ์. เช่น

มณี อัครวานนท์. 2549. นกขุนทอง: งานวิจัยเพื่อการอนุรักษ์นกในเขตร้อน. กรุงเทพฯ. อมรินทร์พริ้นติ้งแอนด์พับลิชชิ่ง.

Sharp, W.F. 1985. Investment. 3rd ed. New Jersey. Prentice-Hall.

3. บทความ/เรื่อง/ตอน ในหนังสือรวมเรื่องหรือรายงานประจำปี

ชื่อผู้แต่ง. ปีที่พิมพ์. ชื่อบทความ. ใน ชื่อบรรณาธิการ. ชื่อเรื่อง. (ฉบับพิมพ์ ถ้ามี), หน้าปรากฏบทความ.

ผู้จัดพิมพ์. สถานที่พิมพ์. เช่น

เสรี ลีลาชัย. 2542. เศรษฐกิจชาตินิยมในประเทศกำลังพัฒนาและสถานการณ์ในประเทศไทย. ใน ณรงค์ เพ็ชรประเสริฐ
(บรรณาธิการ). 1999 จุดเปลี่ยนแห่งยุคสมัยใหม่ (หน้า 90-141). ศูนย์ศึกษาเศรษฐศาสตร์การเมือง คณะ
เศรษฐศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย. กรุงเทพฯ.

4. การอ้างอิงจากวารสารออนไลน์

ชื่อผู้แต่ง. ปีที่พิมพ์. ชื่อบทความ. ชื่อวารสาร. ปีที่และฉบับที่พิมพ์: หน้าปรากฏบทความ. ที่มา:

สถานที่มาของสารสนเทศ. เช่น

Overby, J.M. 1996. Ozone brings better water. Water Technology [Online]. 19, no. 5:
62-64. Abstract from Dialog File: Water Resources Abstract (117) Item: 00798344

5. วิทยานิพนธ์

ชื่อผู้แต่ง. ปีที่พิมพ์. ชื่อวิทยานิพนธ์. สถานที่พิมพ์. ชื่อสถาบันการศึกษา

พรชัย วงศ์วาสนา. 2543. การศึกษาชีววิทยาประชากรของนกขุนทองในประเทศไทย. วิทยานิพนธ์

ปริญญาวิทยาศาสตรมหาบัณฑิต. กรุงเทพฯ. บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยรามคำแหง.

การส่งต้นฉบับ

ส่งต้นฉบับ จำนวน 4 ชุด พร้อมแผ่น CD จำนวน 1 แผ่น ไปยัง กองบรรณาธิการวารสารวิจัยรามคำแหง สถาบันวิจัยและ
พัฒนา อาคารสุขโขทัย ชั้น 12 มหาวิทยาลัยรามคำแหง ถนนรามคำแหง แขวงหัวหมาก เขตบางกะปิ กรุงเทพฯ 10240 โทรศัพท์ 0-2310-
8696, โทรสาร 0-2310-8119 Email: ruresearch@ru.ac.th